

ΚΟΝΙΤΣΑ

H

156. Γενάρης-Φλεβάρης 201

Κόνιτσα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 156 Γενάρης - Φλεβάρης 2011 • Euro 3

156. Γενάρης - Φλεβάρης 2011

Φωτ. εξωφ. Π.Σ.Τ.
(Σουσιτίσα Κόνιτσας)

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

Σελ.

1	ΚΟΝΙΤΣΑ, <i>Ι.Τ.</i>
3	Το Γεωπάρκο Βίκου - Αώου, <i>Β. Τσιαλιαμάνη</i>
5	Προτάσεις Οικον. Ανάπτυξης Κόνιτσας, <i>Γ. Μαυρογιάννη</i>
13	Παλαιοί οικοδόμοι και τα έργα τους, <i>Χ. Γκούτου</i>
17	Οδοιπορικό στους Αγ. Τόπους, <i>Η. Ανδρέου</i>
21	Μαθητική εφημερίδα, <i>Χ. Γκούτου</i>
27	«Καρυές», <i>Π. Μπούνα</i>
32	Παραδοσιακή εκδήλωση, <i>Ι. Δάφνη</i>
33	«Η Αριστεία», <i>Β. Τσιαλιαμάνη</i>
35	Κρίση ευκαιρίας, <i>Β. Τσιαλιαμάνη</i>
38	Λίγα λόγια για το Ν. Ρεμπέλη, <i>Στ. Νούτση</i>
41	Αναμνήσεις από Ν. Ρεμπέλη, <i>Σ. Οικονόμου</i>
43	Τα χωριά του χθες και του σήμερα, <i>Π. Μπούρη</i>
45	Αώος, <i>Δ. Λύρα</i>
46	Ανοιχτή επιστολή, <i>Β. Ευαγγελίδη</i>
49	Πάδες, <i>Ι. Μεσσή</i>
53	Ημερολόγια-Βιβλίο, <i>Σ.Τ.</i>
54	Οι Καντσιώτες γράφουν
56	Ποιήματα, <i>Β. Τσάγκα-Σ. Καραγιάννη</i>
57	Αδ/τα Μοναστηρίου
58	Μόλιστα 2010 Μολιστινού
61	Ο Ιερέας του χωριού μας, <i>Α. Ζακόπουλου</i>
63	Επίσκεψη στη Λαγκάδα, <i>Γ. Γούσια</i>
63	Σχόλια-Ειδήσεις-Κοινωνικά

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

και Υπεύθυνος κατά Νόμο:

Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. 26550 22464 - 22212

Fax: 26550 22464

Συντάσσεται από Επιτροπή:

Ανδρέου Ηλίας

Τουφίδης Σωτήρης

Τσιάνγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού 15 Ευρώ,

Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές
στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Γαριβάλδη

45221 Ιωάνν

τηλ. 26510 77

«ΚΟΝΙΤΣΑ»

Η «ΚΟΝΙΤΣΑ» διατρέχει το 27ο έτος, που εκδίδεται, χωρίς διακοπή, με έδρα την Κόνιτσα. Ο δρόμος δεν ήταν πάντα - το σωστότερο ποτέ - ανθόσπαρτος. Όμως, πορεύτηκε και πορεύεται με ικανοποιητικά αποτελέσματα, αν κανείς λάβει υπόψη τις δυσκολίες και τα προβλήματα που παρουσιάζει μια οποιαδήποτε εκδοτική προσπάθεια.

Το πόσο σημαντική είναι η «ΚΟΝΙΤΣΑ» για την ομώνυμη επαρχία δε νομίζω ότι χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία. Πέρα από το γεγονός ότι θα αποτελέσει μια σημαντική πηγή πληροφόρησης για τις μελλοντικές γενιές, μια δεξαμενή, που θα κρατά αναλλοίωτες μορφές του σημερινού γίνεσθαι - λογοτεχνικές, οικιστικές ή άλλες - είναι ένα βήμα προβολής σκέψεων, ιδεών και προβληματισμών, που με την κατάλληλη ζύμωση μπορούν να αποτελέσουν την αφετηρία για την ανάληψη δράσης σε διάφορους τομείς ανάπτυξης.

Τρεις είναι οι βασικοί παράγοντες, που κράτησαν και κρατούν την «ΚΟΝΙΤΣΑ» ζωντανή στη μακρόχρονη πορείας της.

- Το πείσμα, η υπομονή, η εργατικότητα και η ανιδιοτέλεια του ιδιοκτήτη - εκδότη και υπεύθυνου κατά νόμο Σωτήρη Τουφίδη. Στις μέρες μας δύσκολα συναντάς ανθρώπους να διαθέτουν για τα κοινά πολύτιμο για το βιοπορισμό τους χρόνο χωρίς υλικό αντάλ-

λαγμα.

- Οι συνεργάτες του περιοδικού, που με τα γραπτά τους καλύπτουν ένα μεγάλο μέρος των ενδιαφερόντων του αναγνωστικού κοινού. Δίπλα στους παλιούς - κάποιοι απ' αυτούς, στους οποίους η «ΚΟΝΙΤΣΑ» οφείλει πολλά, όπως π.χ. ο Γιάννης Λυμπερόπουλος και ο Νίκος Ρεμπέλης, έχουν πια «φύγει» από κοντά μας - εμφανίζονται νέοι, που φέρνουν στο φως άγνωστες και στους ίδιους, ίσως, πτυχές των λογοτεχνικών και όχι μόνον ικανοτήτων τους.

Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμη μια σημείωση - επισήμανση: Όταν στα κείμενα γίνεται αναφορά σε ονομασίες (κυριώνυμα, τοπωνύμια κ.ά.), ημερομηνίες ή γεγονότα, οι συντάκτες-συνεργάτες καλό θα είναι να ελέγχουν με σχολαστικότητα την ακρίβεια της καταγραφής τους, γιατί, όπως είναι προφανές, οι επιμελητές της ύλης δεν έχουν τη δυνατότητα παρέμβασης (διόρθωσης).

- Οι αναγνώστες (Κονιτσιώτες και φίλοι της «ΚΟΝΙΤΣΑΣ»), που με την οικονομική τους συνεισφορά και τις παρατηρήσεις τους δίνουν προοπτική σε μια προσπάθεια δύσκολη να φτάσει η «ΚΟΝΙΤΣΑ» παντού, όπου κι αν βρίσκονται οι συμπατριώτες μας, και να καλύπτονται, στο μέτρο του δυνατού, όλες οι ανάγκες και τα ενδιαφέροντα.

- Πρέπει, όμως, να τονιστεί ότι η ενδεικτικά αναφερόμενη συνδρομή μόλις και μετά βίας καλύπτει τις οικονομικές

απαιτήσεις έκδοσης του περιοδικού σε ετήσια βάση. Συνεπώς κάθε καθυστέρηση ή αμέλεια στην εκπλήρωση του αυτονόητου δημιουργεί δισεπίλυτα, το λιγότερο, προβλήματα, που μέχρι σήμερα, σε μεγάλο βαθμό, αντιμετωπίστηκαν χάρη σε προσφορές και συνεισφορές, που δεν εντάσσονται στη στενή έννοια της ετήσιας συνδρομής.

Σήμερα, με την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», η επαρχία της Κόνιτσας αποτελεί ενιαίο δήμο, μια ενότητα, που, με τη βαθύτερη και ουσιαστική έννοια του όρου, υπηρετήθηκε από το

πρώτο φύλλο έκδοσής της από την «ΚΟΝΙΤΣΑ».

Η νέα Δημοτική Αρχή (Δήμαρχος και Δημοτικοί Σύμβουλοι), στην οποία ευχόμαστε γόνιμη θητεία, πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει την «ΚΟΝΙΤΣΑ» με κάθε πρόσφορο μέσο και τρόπο, έτσι ώστε να την καταστήσει αποτελεσματικότερη στην επίτευξη των στόχων της, μεταξύ των οποίων και η ενημέρωση των Κονιτσιωτών για ό,τι συμβαίνει ή πρόκειται να συμβεί στο δήμο.

Ι.Τ.

«ΤΟ ΓΕΩΠΑΡΚΟ ΒΙΚΟΥ-ΑΩΟΥ»

ΤΟΥ Β. ΤΣΙΑΛΙΑΜΑΝΗ, Τ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Σε παλιότερο σημείωμά μου στο περιοδικό μας είχα αναφερθεί στην μεγάλη προσπάθεια και τον ζηλευτό επιστημονικό κόπο της αναπτυξιακής εταιρείας «ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΕ» και του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ), παραρτήματος Πρέβεζας, για την ανακήρυξη της περιοχής μας, με κέντρο τον ορεινό όγκο του Λάζαρου και τις δύο χαράδρες Βίκου και Αώου, ως Γεωπάρκου.

Η προσπάθεια ευοδώθηκε και την 1-10-2010 οι εκπρόσωποι των παραπάνω φορέων παρέλαβαν την περγαμνή που αναγνωρίζει-ανακηρύσσει ως Γεωπάρκο, με το όνομα «Γεωπάρκο Βίκου-Αώου» την περιοχή των τωρινών Δήμων Κόνιτσας, Κεντρικού Ζαγορίου, Τύμφης και Κοινότητας Παπίγκου, στο 9ο Ευρωπαϊκό και 4ο Παγκόσμιο Συνέδριο Γεωπάρκων, που έγινε στην Μυτιλήνη από 1 έως 5 Οκτωβρίου, 2010, και στο οποίο συμμετείχαν 350 σύνεδροι από 41 χώρες του κόσμου.

Το Γεωπάρκο Βίκου-Αώου είναι το 4ο Γεωπάρκο της Ελλάδας (τα άλλα τρία είναι το απολιθωμένο δάσος Λέσβου, ο Ψηλορείτης και ο Χελμός) και στην Ευρώπη υπάρχουν 42 αναγνωρισμένα Γεωπάρκα και σε όλο τον κόσμο 77. Από κοινού τα αναγνωρισμένα Γεωπάρκα συνιστούν το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γεωπάρκων και το Παγκόσμιο Δίκτυο Γεωπάρκων και τελεί όλη η

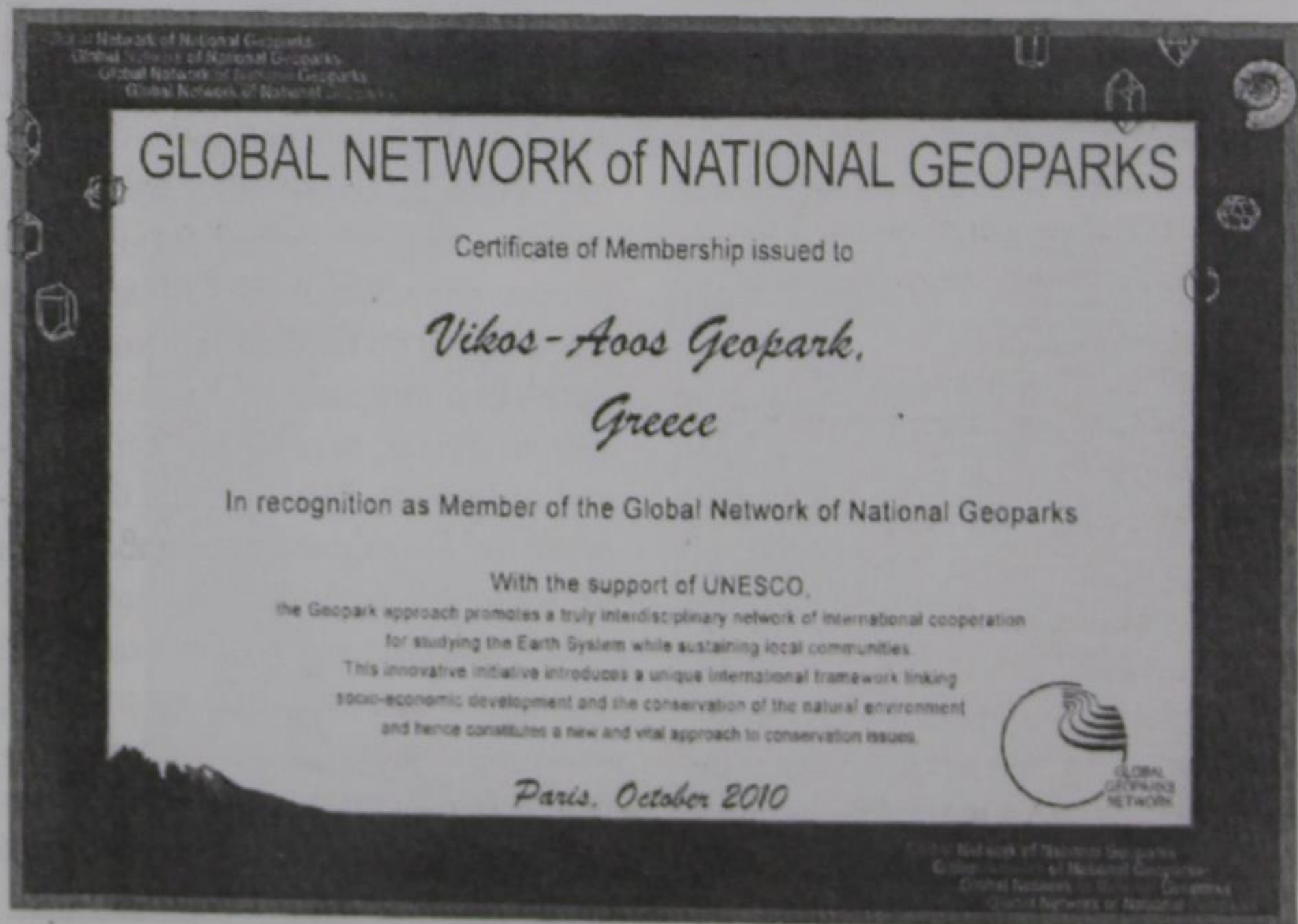
διαδικασία ανακήρυξης και διαχείρισης αυτών υπό την ευθύνη της ΟΥΝΕΣΚΟ, μορφωτικού οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Η τιμητική αυτή διάκριση δίνει την δυνατότητα για μεγαλύτερη προβολή της περιοχής μας, για επιστημονική έρευνα στον τόπο μας, για τουριστική ανάπτυξη του δήμου μας, αφού στις φυσικές ομορφιές του προστίθενται και τα γεωλογικά του μνημεία. Ήδη ο Δήμαρχος Κόνιτσας Χαράλαμπος Εξάρχου υπέγραψε την εργολαβική σύμβαση με τον ανάδοχο για την ανάπλαση του μονοπατιού της χαράδρας του Αώου, που έλαβε το όνομα με απόφαση του Δημοτικού μας Συμβουλίου «Μονοπάτι χαράδρας Αώου-Μονοπάτι Γέροντα Παϊσιου». Στο κυρίως μονοπάτι θα προστεθούν επιμέρους μονοπάτια-διαδρομές σε όλο τον ορεινό όγκο, που θα επισημαίνονται με πινακίδες, θα κυκλοφορήσουν οδηγοί και φυλλάδια σε πολλές γλώσσες και θα αναδειχθούν τα πετρώματα και η ιστορία τους, το φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον και ο τοπικός πολιτισμός. Μην ξεχνάμε ότι η περιοχή του Γεωπάρκου περιλαμβάνει και τις λουτροπηγές Αμάραντου και Καβασίλων, που είναι κατ' εξοχήν γεωλογικά φαινόμενα αφού από τα έγκατα της γης βγαίνουν ο ιαματικός ατμός και το ιαματικό νερό. Η προσπάθεια για εγκατάσταση τηλεφερίκ από το στρατιωτικό

πεδίο βολής μέχρι την αντίστοιχη κορυφή του Λάζαρου θα πρέπει να συνεχισθεί και η ανακήρυξη της περιοχής μας ως Γεωπάρκου μας δίνει πολλούς πόντους να κτυπήσουμε τις κλειστές κρατικές πόρτες και να ανοίξουμε τα κουφά αυτιά των αρμοδίων. Το ΕΣΠΑ προσφέρει πολλές ευκαιρίες και αισθανόμαστε την πρώτη γλυκιά γεύση από την ένταξη στην χρηματοδότηση του προγράμματος του έργου «Αντικατάσταση εσωτερικού δικτύου ύδρευσης Κόνιτσας» προϋπολογισμού 2.900.000 ευρώ.

Στην καταθλιπτική σημερινή εποχή της μεγάλης ύφεσης που έφερε την απόγνωση, για την περιοχή μας ανοί-

γονται όχι απλώς χαραμάδες ανάπτυξης αλλά «χαράδρες» ανάπτυξης. Την αντέχουν αυτή την ανάπτυξη οι αξίες μας, το μυαλό μας, οι γνώσεις μας και οι πλάτες μας; Μπορούμε τελικά να μετατρέψουμε την κρίση σε ευκαιρία; Τριακόσιοι πενήντα (350) κορυφαίοι επιστήμονες σε συνέδριο αναγνώρισαν την ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ και την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ γεωλογική, πολιτιστική αξία της περιοχής μας. Τελειώνω με την ευχή το επόμενο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο συνέδριο για τα Γεωπάρκα να γίνει, προς τιμήν του νεογέννητου Γεωπάρκου, στην Κόνιτσα. Εάν συμβεί, αυτό και μόνο το γεγονός, θα μας πείσει να ανοίξουμε την περπατησιά μας.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

ΚΟΝΙΤΣΑ! ... Ακριτική περιοχή στο Βορεινό τμήμα του Νομού Ιωαννίνων, ευνοημένη από τη φύση και αγνοημένη από τους ανθρώπους.

Προίκα και στολίδια η καταπληκτική φύση με τους ορεινούς όγκους, τα επιβλητικά βουνά Γράμμο, Σμόλικα, Τύμφη, τ' ανεπανάληπτα δάση, τις καταπράσινες ή ασκεπείς πλαγιές, τα μαγευτικά λαγκάδια, τις εύφορες πεδιάδες, τα άφθονα και πεντακάθαρα νερά, πηγαία ή από βροχοπτώσεις, που διατρέχουν ήρεμα ή ορμητικά την επιφάνεια της γης, για να μορφώσουν τα τρία ζωντανά ποτάμια, τον Αώο, το Βοϊδομάτη, το Σαραντάπορο, τα οποία ενώνονται κοντά στα Ελληνοαλβανικά σύνορα και κυλούν αμίλητα, περίλυπα, χωρίς ιδιαίτερη αξιοποίηση (εκτός από τις αρδεύσεις καλλιεργειών) για να χυθούν τελικά στην Αδριατική θάλασσα, μεταφέροντας την πολύτιμη ιλύ και άλλες φερτές ύλες, αυξάνοντας και πλουτίζοντας την Αλβανική γη, αδυνατίζοντας και φτωχαίνοντας τα Ελληνικά εδάφη.

Σύμμαχοι, συνεργοί και συνένοχοι σ' αυτό το ανοσιούργημα της κατασπατάλησης γόνιμου εδάφους και των υδάτων, δώρα θεών προς την Ελλάδα, είναι οι άνθρωποι και η πολιτεία, όπου με την άγνοια, αδιαφορία, απάθεια, εφησυχασμό και την παντελή έλλειψη στοιχειώδους ευαισθησίας, πρώτοι ρίχνουν την πέτρα του αναθέματος και της καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος, παραμένοντας ψυχροί και ασυγκίνητοι γι' αυτό.

Η συνεχιζόμενη φθορά υπονομεύει

μακροπρόθεσμα και τη γενικότερη ανάπτυξη της Κόνιτσας (Οικονομική, Κοινωνική, Πολιτιστική κ.λ.π.) επιτείνει την ερήμωση και απογύμνωσή της από τον ενεργό νεανικό πληθυσμό, διογκώνει το μεταναστευτικό ρεύμα και γιγαντοποιεί τα αστικά κέντρα με δυσμενείς συνέπειες στην εθνική ασφάλεια και οικονομία.

Αν η πολιτεία, σε συνεργασία με ανθρώπους και παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Οργανισμών ή άλλων φορέων, ακόμα και φυσικών προσώπων, έδειχνε την ελάχιστη θέληση, αφιέρωνε απειροελάχιστον χρόνο για συνεχή σκέψη ο προβληματισμός της ήταν έστω εμβρυώδης, θα μεταβάλλονταν άρδην οι καταστάσεις αναπτυξιακής υστέρησης της περιοχής, μεγάλης εθνικής σημασίας και θ' αντιστρεφόταν η συνεχιζόμενη αρνητική πορεία προς μίαν άλλη θετική και ορθολογικότερη, ενδεδειγμένη αναβάθμιση και ανάπτυξη, βασισμένη πάνω σε αναλλοίωτες ηθικές αρχές, επιστημονική γνώση, ανθρώπινες ευαισθησίες, με γνώμονα πάντοτε το σεβασμό της μάνας φύσης που απλόχερα προσφέρει στους ανθρώπους τ' αγαθά και τους θησαυρούς της, με την υποχρέωση όμως να κληροδοτήσουν στις επερχόμενες γενιές ό,τι εκείνοι κληρονόμησαν, τα βασικά δηλαδή αγαθά επιβίωσής τους, γη, αγέρα, φωτιά νερό.

Καθήκον λοιπόν και υποχρέωσή τους να προστατεύσουν τη φύση και ν' αποτρέψουν κάθε επιχειρούμενο βιασμό της, ληστρικές εκμεταλλεύσεις ή καταστροφές, συμβάλλοντας αποφασιστικά και αποτε-

λεσματικά στη διατήρηση των φυσικών ισορροπιών και του εξαίσιου όσο και μοναδικού κάλλους της.

Τότε μόνον η φύση, ευγνωμονούσα θα εξακολουθεί να παρέχει ωσάν τροφός, τους υπέροχους καρπούς της, τα κάθε είδους αγαθά και θα γεννά ή συντηρεί την ίδια τη ζωή στο εγγύς και απώτερο μέλλον και μέχρι συντελείας του αιώνα.

Υιοθετώντας ένα άλλο πρότυπο ανάπτυξης της Κόνιτσας, διάφορο των αποτυχημένων προτύπων πολλών Ελληνικών πόλεων και περιοχών που δημιούργησαν απάνθρωπες πολιτείες δολοφονώντας (μεταφορικά) τα ίδια τα παιδιά και τις ψυχές τους – βασισμένος σε υγιείς αρχές και αξιώματα, με αυστηρή τήρηση των κανόνων δεοντολογίας και των πολιτειακών Νόμων, μακριά από καιροσκοπισμούς, ιδιοτέλειες, κερδοσκοπίες, άνομες συναλλαγές, εγκληματικές παρεμβάσεις και κάθε είδους ευτελείς σκοπιμότητες είναι δυνατή, η πραγματοποίηση αξιοζήλευτης, θεαματικής και προπαντός ουσιαστικής ανάπτυξης όλων των μορφών δραστηριοτήτων, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και άλλων με έμφαση στους τομείς του τουρισμού υψηλών απαιτήσεων, της Γεωργίας, των δασών, της βιοτεχνίας, του εμπορίου, της παιδείας, ώστε να αποτελέσουν πόλο έλξης σοβαρών επενδυτών και χιλιάδων επισκεπτών από την Ελλάδα και άλλες χώρες του εξωτερικού, οι οποίοι γνωρίζουν πως, πότε και πόσο πρέπει να εκτιμάται και να πληρώνεται το άριστο αγαθό στον κόσμο!

Ανάγκη να τεθούν οι βάσεις δημιουργίας ενός νέου προτύπου, ανάπτυξης ώστε

μελλοντικά να γίνει απαρχή δείκτης και οδηγός, σταθερής και διαρκούς ανάπτυξης και λειτουργίας πολιτειών και κοινωνιών.

Με τον τρόπο αυτό θα είναι δυνατή, η χωρίς αβεβαιότητα και άγχος, μελλοντική ζωή των ανθρώπων ώστε ειρηνικά και με άριστες συνθήκες να επιτύχουν και να φθάσουν σε ύψιστο βαθμό τελειότητας και ευημερίας ώστε ευτυχισμένοι ν' αναφωνήσουν, όπως ο μελωδός το «Ως εμεγαλύνθη τα έργα του Κύριε, πάντα εν σοφία εποίησας».

Περιγράφονται στη συνέχεια και κοστολογούνται αδρομερώς οι προτάσεις ανάπτυξης, σημειώνοντας ότι το ακριβές, τελικό κόστος των διαφόρων κατασκευών, αναπλάσεων και οι λεπτομέρειες των έργων είναι υπόθεση και αρμοδιότητα των ειδικών μελετητών οι οποίοι θα πρέπει να εξετάσουν και τις οποιεσδήποτε περιβαλλοντικές επιπτώσεις, θετικές ή αρνητικές, με συνειδησιακή υπευθυνότητα.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Το Οικονομικό μαράζωμα της Κόνιτσας οδήγησε στη σκέψη να εξεταστούν και μελετηθούν πρακτικοί τρόποι εφαρμογής, αξιοποίησης, εκμετάλλευσης των πλεονεκτημάτων και φυσικών πόρων της περιοχής, ώστε να μπορέσει να βγει από το τέλμα της υποανάπτυξης.

Αυτοσχεδιασμοί, μεμονωμένες ευκαιριακές παρεμβάσεις ή ενασχολήσεις με ανερμάτιστη σκέψη, χωρίς προοπτική, προφανώς δεν επιλύουν τα χρόνια, μόνιμα και δύσκολα οικονομικά προβλήματα.

Απαιτείται συστηματική μελέτη, συλλογική προσπάθεια και προπαντός βούληση

(πολιτική, κοινωνική κ.ά.) Στις προτάσεις που διατυπώνονται ορίζονται κατ' αρχήν ο τρόπος και η μεθοδολογία που πρέπει ν' ακολουθηθεί για μια εξασφαλισμένη και επιτυχή ανάπτυξη, χωρίς ν' αποκλείονται κι άλλες προτάσεις οι οποίες θα τείνουν προς τη σωστή κατεύθυνση.

Αναλυτικά οι προτάσεις έχουν ως εξής:

Α. ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Α1. Διευθέτηση κοίτης του ποταμού Αώου

Πρόταση αρκετά ρομαντική, ταυτόχρονα όμως βασική και ουσιαστική για μια σταθερή και πολύπλευρη ανάπτυξη της περιοχής.

Ο ποταμός Αώος έχει κάλλος, δύναμη, ορμή, αλλά και γαλήνη, ηπιότητα, γοητεία!

Απ' το φαράγγι βγαίνει μεγαλοπρεπής σε εποχές μεγάλης παροχής νερού, για να πλημμυρίσει την κοιλάδα και να ξεθυμάνει στη συνέχεια παρασύροντας όμως στο διάβα του οτιδήποτε εμποδίζει την πορεία του, τρώγοντας αργά και συστηματικά τις σάρκες γόνιμης γης που τις εξεμεί στη θάλασσα της Αδριατικής.

Με αδρομερείς μετρήσεις απ' το σχετικό τοπογραφικό-εδαφολογικό δασικό χάρτη της κοίτης όπως διαμορφώθηκε στο πέρας των χρόνων, προκύπτει ότι η έκταση που ιδιοποιήθηκε ο ποταμός είναι σημαντική και υπολογίζεται ίσως η μεγαλύτερη των 4.000 στρεμμάτων.

Σε εποχές ανομβρίας ή μικρής παροχής νερού, ταπεινώνεται η υπερηφάνειά του για να φανεί το ξεγύμνωμα του γίγαντα και το μικρό μέγεθός του.

Συμβολή σ' αυτό έχει και η χρήση

νερού για τις αρδεύσεις καλλιεργειών και η απώλεια ή υφαρπαγή υδάτινων πόρων από την τεχνητή λίμνη πηγών Αώου στο Μέτσοβο κ.ά.

Ανάγκη λοιπόν να τιθασευτεί, νοικοκυρευτεί και διασφαλιστεί το μεγαλείο του και με διαφορετική πλέον μορφή ν' αποκτήσει νέα αίγλη, μεταφέροντας και μεταλαμπαδεύοντας αυτή στην ίδια την πόλη της Κόνιτσας.

Έτσι μπορεί να δημιουργηθεί μικρή λιμνούλα ή ένα πλατύ κανάλι, ένας πλωτός ποταμός σημαντικού πλάτους, με μικρό αξιοποιήσιμο φράγμα -εκχειλιστή στην έξοδο και συστηματική παγίδα φερτών υλών ή κορμών δέντρων στην είσοδο, ώστε τα νερά της τεχνητής αυτής λίμνης να εισέρχονται καθαρά στη νέα κοίτη.

Το νοικοκύρεμα του π. Αώου, η απόδοση των κτήσεων, που παράνομα έχει ιδιοποιηθεί στη δικαιούχο Κόνιτσα, θα συμβάλει κατ' αρχάς στον εξωραϊσμό της προθήκης (Βιτρίνας) και πύλης εισόδου στην πόλη και θ' αποτελέσει το κατάλληλο εργαλείο και πόλο έλξης για την κατάκτηση ψυχής και καρδιάς των χιλιάδων διερχόμενων ελλήνων και ξένων επισκεπτών, καθιστώντας αυτούς αιχμαλώτους της αναμφισβήτησης γοητείας του.

Πρόταση όπως προαναφέρθηκε ρομαντική, οικολογική, δυνατή όμως να φέρει την ποθούμενη οικονομική, κοινωνική, τουριστική, πολιτιστική ανάπτυξη της περιοχής και αφού πρώτα διερευνηθεί με ακρίβεια ότι οι αρνητικές επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον θα περιορίζονται στο ελάχιστο ή θα είναι μηδενικές.

Εξυπακούεται ότι πριν από κάθε επέμ-

βαση είναι απαραίτητη η υδρολογική γεωλογική μελέτη και η σεισμικότητα της περιοχής.

Οι απαιτούμενες επεμβάσεις και κατασκευές που προτείνονται περιγράφονται αναλυτικά στη συνέχεια με το ενδεικτικό κόστος για την κάθε περίπτωση.

Χωρίς ν' αποτελεί τη μοναδική προτεινόμενη λύση, εν τούτοις προέχει η διευθέτηση της κοίτης του Αώου που θα δημιουργήσει δυνατότητες οικονομικής ανάπτυξης και ευκαιρίες απασχόλησης του πληθυσμού, ιδιαίτερα στον τουριστικό – αθλητικό – περιπατητικό τομέα συμπαρασύροντας και όλα τα επαγγέλματα στη δράση.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Πάνω στην αδιαμόρφωτη, ακανόνιστου σχήματος, υφιστάμενη κοίτη έκτασης $E > 4.000$ στρεμμάτων προτείνονται οι εξής επεμβάσεις, διευθετήσεις, κατασκευές.

Α. Διαμόρφωση κοίτης Αώου ποταμού:

Σε απόσταση $L = 700$ m από τη γέφυρα Αώου διαμορφώνεται, διανοίγεται και κατασκευάζεται νέα ευθύγραμμη κοίτη τραπεζοειδούς διατομής με κατεύθυνση από Ανατολάς προς Δυσμάς, δίκην τεχνητής λίμνης και αποταμιευτήρα νερού, τόσο για τις αυξημένες ανάγκες της περιοχής όσο και για τουριστική αξιοποίηση καθότι θα λειτουργεί και σαν πλωτό, πλατύ ποτάμι. Θα έχει τα εξής χαρακτηριστικά:

- Μήκος νέας κοίτης $L = 2000$ m.
- Πλάτος νέας κοίτης $P = 200$ m (Βάσης) και $P_2 = 250$ m (στέψης)
- Βάθος (εκσκαφή) $B = 3,00$ m
- Άνοιγμα μεταξύ αναχωμάτων 250 m

Τα εκατέρωθεν αναχώματα θα κατασκευαστούν με αδρανή υλικά (κροκάλες και ογκόλιθοι) που αφθονούν στην υφιστάμενη κοίτη, κατά το σύστημα κατασκευής φραγμάτων τεχνητών λιμνών με προστατευτικές (όπου χρειάζεται) τοικοποιίες στις πλευρές εφόσον κριθεί σκόπιμη η συμπληρωματική ενίσχυση ώστε ν' αντέχουν στις πιέσεις και διαβρώσεις.

- **Εκχειλιστής (φράγμα) από οπλισμένο σκυρόδεμα ύψους $H = 6,00$ m και πλάτους στην έξοδο (κατάντι) $P = 60,00$ m για ρύθμιση ροής και στάθμης υδάτων.**

- **Ειδική υδατοδεξαμενή – παγίδα διαστάσεων $200\text{m} \times 60\text{m} \times 3\text{m}$ στην είσοδο (Ανάντι) από οπλισμένο σκυρόδεμα για την αλίευση – παγίδευση φερτών υλών (λίθων, κορμών δέντρων κ.λπ.)**

- **Συνολική έκταση νέας κοίτης $E = 500$ στρέμματα ($= 2000 \text{ m} \times 250 \text{ m}$).**

Ε. Κατασκευή παραποτάμιας λεωφόρου-οδού διπλής κατεύθυνσης.

Στη βορινή πλευρά της νέας κοίτης (όχθης) προς την πλευρά του κάμπου και πάνω στη στέψη να κατασκευαστεί λεωφόρος διπλής κατεύθυνσης για περιπάτους, ασκήσεις πολιτών και κυκλοφορία αποκλειστικά ποδηλάτων (ποδηλατοδρόμιο) με δενδροστοιχίες εκατέρωθεν από αειθαλή και φυλλοβόλα δένδρα καλλωπιστικά ή οπωροφόρα και κατά προτίμηση από είδη που ευδοκιμούν στην περιοχή.

Χαρακτηριστικά παραποτάμιας λεωφόρου.

- Μήκος λεωφόρου $L = 2.000$ m
- Πλάτος $P = 12,00$ m
- Λωρίδες κυκλοφορίας = 2 (πλάτους εκάστης $= 4,50$ m και μήκους $L = 2.000$ m)

- Πεζοδρόμια εκατέρωθεν = 2 (πλάτους εκάστου = 1,00 m και μήκους L = 2000m)

- Διαχωριστική νησίδα = 1 (πλάτους = 1,00 m και μήκους L = 2000 m)

- Δενδροστοιχίες εκατέρωθεν = 2 (με 200 δένδρα ανά δενδροστοιχία)

- Οδόστρωμα με ασφαλτικό τάπητα.

Γ. Κατασκευή Κτηρίων-Αναψυκτηρίων

Ν' αναγερθούν δυο (2) κτήρια παραδοσιακού ρυθμού (λιθόχτιστα με φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα) για την εξυπηρέτηση επισκεπτών και περιπατητών, σε εύλογες αποστάσεις μεταξύ τους

Δ. Κατασκευή προβόλων-εξεδρών

Να κατασκευαστούν δέκα (10) τουλάχιστον πρόβολοι-εξέδρες διαστάσεων 10m x 5m από οπλισμένο σκυρόδεμα σε αποστάσεις μεταξύ τους L=200m (προς την πλευρά της λεωφόρου) για ανάγκες θέασης του γύρω χώρου και ερασιτεχνικής αλιείας.

Προστατευτικοί επίσης της όχθης από πλημμύρες και φθορές ένεκα ορμής υδάτων.

2. ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

α. Διαμόρφωση νέας κοίτης ποταμού = 19.000.000,00 ευρώ

β. Κατασκευή λεωφόρου = 1.350.000,00

γ. Κατασκευή κτηρίων-αναψυκτηρίων = 500.000,00

δ. Κατασκευή προβόλων-εξεδρών = 80.000,00

ε. Δαπάνη μελετών = 500.000,00

στ. Απρόβλεπτα (21.43000 x 5%) = 1.071.000,00 2.250.100,00

Φανταστικό και ανεπανάληπτο γεγονός να μπορεί κανείς να κάνει τον περίπατό του σε μια υπέροχη παραποτάμια λεωφόρο δίπλα σε μια πλατειά κοίτη πλωτού ποταμού, υπό την σκιά εκατοντάδων δένδρων και καλλωπιστικών θάμνων, ή να ψαρεύει στις όχθες του ιστορικού Αώου ή να ασκείται σε καθημερινή βάση και να φιλοσοφεί κοντά στη φύση όπως οι Αρχαίοι φιλόσοφοι στις όχθες του Ιλισού ποταμού στην Αθήνα.

Α2. ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ – ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ – ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΝΕΩΝ ΑΓΡΩΝ

Με τη διαμόρφωση της νέας κοίτης θα μπορέσουν ν' αποδοθούν για καλλιέργεια, υποβαθμισμένη μεν, αλλά δυνάμενη να βελτιωθεί και συστηματοποιηθεί περίπου 1.500 στρέμματα τα οποία θα διατεθούν ελεύθερα στους πολίτες σε τιμή κόστους, αποκλειστικά για καλλιέργειες.

1. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

Το σημερινό βορινό τμήμα της υφιστάμενης κοίτης έχει τη μεγαλύτερη σημασία για γεωργική εκμετάλλευση, διότι συνέχεται με την καλλιεργούμενη σήμερα ποτιστική έκταση του κάμπου Κόνιτσας εντός της ζώνης του αναδασμού.

Απαιτούμενες εργασίες διευθέτησης της νέας έκτασης E=1500 στρεμ.

α. Καθαρισμός και απομάκρυνση μεγάλων λίθων και κροκαλών.

β. Συστηματοποίηση-ισοπέδωση εδάφους.

γ. Κατασκευή αρδευτικού δικτύου και σύνδεση με αυτό της ζώνης αναδασμού και

θα περιλαμβάνει:

γ1. Κατασκευή πρωτεύουσας αρδευτικής διώρυγας ορθογώνιας διατομής $D=1,5m \times 1,0m$ ή ημικυκλική η οποία πέραν της εξυπηρέτησης των νέων αγρών θα συμβάλλει στην άμβλυση του προβλήματος άρδευσης της σημερινής έκτασης των $E=15.000$ στρεμ. του κάμπου όπου η πρωτεύουσα αρδευτική διώρυγα με την περιορισμένη παροχή δεν έχει τη δυνατότητα μεταφοράς του νερού σε όλα τα σημεία του λεκανοπεδίου.

Μήκος διώρυγας $L=2.000m$ (από οπλισμένο σκυρόδεμα).

γ2. Κατασκευή διευτερευουσών και τραπευουσών διωρύγων συνολικού μήκους $L=400m$ μέσης διατομής $D=0,70m \times 0,50m$.

δ. Διαίρεση της νέας έκτασης των **1.500 στρεμμάτων σε ανάλογα αγροτεμάχια** σύμφωνα με τοπογραφική μελέτη, τις ιδιαιτερότητες του εδάφους και του τελικού σχήματος της αποτυπωμένης έκτασης.

ε. Διαδικασία πώλησης ημιδιαμορφωμένων – ημιτελών εκτάσεων σε τιμή κόστους για κάθε ενδιαφερόμενο πολίτη, αποκλειστικά για γεωργική και όχι άλλη χρήση όπως οικιστική βιοτεχνική-βιομηχανική κ.ά.).

Ζ. ΚΟΣΤΟΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

α. Καθαρισμός απομάκρυνση λίθων = $1.500.000,00 \text{ €}$

β. Ισοπέδωση – συστηματοποίηση εδαφών = $750.000,00 \text{ €}$

γ. Κατασκευή αρδευτικού δικτύου = $351.000,00 \text{ €}$

δ. Διαίρεση έκτασης σε αγροτεμάχια = $180.000,00 \quad 2.781.000,00 \text{ €}$

Α3. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΑΓΩΓΟΥ ΛΥΜΜΑΤΩΝ ΠΟΛΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Με την προοπτική και την αναγκαιότητα κατασκευής εγκαταστάσεων βιολογικού καθαρισμού των αστικών αποβλήτων του Δήμου Κόνιτσας κρίνεται σκόπιμη η επέκταση του σημερινού αγωγού λυμμάτων κατά $L=2.700m$ προς το τέρμα της διώρυγας – κοίτης του ποταμού.

Βέβαια το έργο πρέπει να συνδυαστεί με τη γενικότερη αξιοποίηση της κοίτης και της προβλεπόμενης να δημιουργηθεί καλλιεργήσιμης έκτασης $E=1500$ στρεμ. ώστε τα καθαρά νερά, μετά την κάθαρση, να κατευθυνθούν στον τελικό αποδέκτη που θα είναι οι καλλιέργειες ή ο Αώος, ο οποίος πρέπει να διατηρηθεί καθαρός και να προστατευτεί από μολύνσεις και ρυπάνσεις.

1. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

Ο υπό κατασκευή αγωγός θα είναι κλειστού τύπου ορθογώνιας ή κυκλικής διατομής ($D=1,5m \times 1,5m$ ή $D2=0,7m$ αντίστοιχα) και μήκους $L=2.700m$ με αφετηρία τη γέφυρα Κόνιτσας και τέρμα μια θέση που θα επιλεγεί από τους μελετητές.

Υλικά κατασκευής: Ωπλισμένο σκυρόδεμα ή άλλα κατάλληλα υλικά εφόσον προτιμηθεί αγωγός με σωληνώσεις.

Τοποθέτηση αγωγού: Παράλληλα με την παραποτάμια λεωφόρο και την πρωτεύουσα αρδευτική διώρυγα σε βάθος $B=1,5m$.

2. ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟ ΚΟΣΤΟΣ

α. Κατασκευή κλειστού αγωγού λυμμάτων όγκου $V = 500\text{m}^3 \times 200\text{E}/\text{m}^3 =$

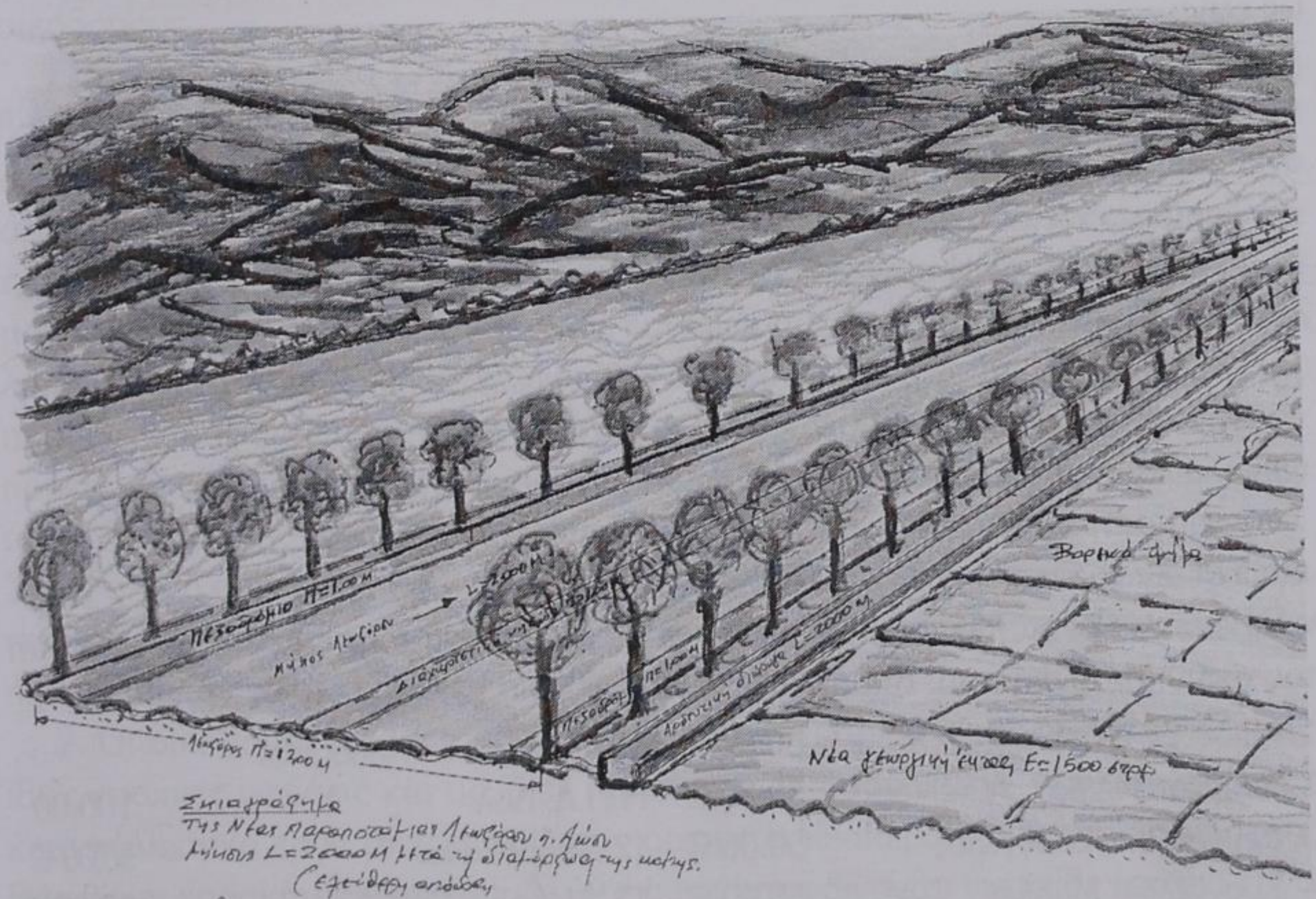
1.000.000,00 €

β. Εκσκαφές – επιχώσεις $V=6000\text{m}^3 \times 60/\text{m}^3 = 360.000,00 \text{ €}$

ΣΥΝΟΛΟ 1.360.000,00 €

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ Α. ΠΡΟΤΑΣΗΣ

A. Διαμόρφωση κοίτης Αώου	= 22.501.000,00	ΕΥΡΩ
A2. Διευθέτηση συστηματοποίησης νέων αγρών	= 2.781.000,00	ΕΥΡΩ
A3. Επέκταση αγωγού αστικών λυμάτων	= 1.360.000,00	ΕΥΡΩ
ΣΥΝΟΛΟ	26.642.000,00	ΕΥΡΩ

ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ

Δικηγόρος

ΜΕΡΛΙΝ 8

Τηλ. 2103625483
2103619320
Κιν. 6951798945

ΓΙΩΡΓΟΣ Ι. ΛΑΣΠΟΝΙΚΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΟΜΗΡΟΥ 51 & ΣΚΟΥΦΑ
Τ.Κ. 106 72 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 3620343 -3617517
FAX. 2103620647 ΚΙΝ. 6977445111
e-mail: gilasonikos@ath.forthnet.gr

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 1/2010

Στην Κόνιτσα σήμερα 25 Σεπτεμβρίου 2010 και στην αίθουσα του Δημαρχείου, μετά από πρόσκληση του πλειοψηφίσαντος συμβούλου κ. Γκότζου Σπυρίδωνος, προσήλθαν τα μέλη του Δ.Σ. του «Συνδέσμου αποφοίτων Γυμνασίου-Λυκείου Κόνιτσας» που εκλέχθηκαν από την Γ.Σ. του συνδέσμου στις 18/09/2010 προκειμένου από τα μέλη αυτά να εκλεγούν: ο πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος, ο Ταμίας και ο Γραμματέας, βάση του άρθρου 6 του καταστατικού.

Ο πλειοψηφών σύμβουλος κ. Γκότζος Σπυρίδων, αφού διαπίστωσε ότι όλα τα εκλεγμένα μέλη ήταν παρόντα έκανε την έναρξη της συνεδρίασης.

Μετά από διαλογική συζήτηση ομόφωνα αποφασίστηκε η κατανομή των θέσεων ως εξής:

Πρόεδρος: ορίζεται ο κ. Γκότζος Σπυρίδων

Αντιπρόεδρος: ορίζεται ο κ. Τσαρούχης Ιωάννης

Γραμματέας ορίζεται ο κ. Κουκέσης Βασίλειος

Ταμίας ορίζεται ο κ. Κοντογιάννης Χαρίλαος

Για το σκοπό αυτό συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφεται ως ακολούθως.

Ο Πρόεδρος
Σπυρίδων Γκότζος

Τα Μέλη
Κουκέσης Βασίλειος
Τσιαλιαμάνης Βασίλειος
Κοντογιάννης Χαρίλαος
Τσαρούχης Ιωάννης

Συνέχεια ονομάτων συμπολιτών μας που κατέθεσαν χρήματα, για την προτομή του αείμνηστου γιατρού: Δημητρίου Βανδέρα.

1. Μπούνας Πέτρος	50.00 €	11. Ευαγγελίδη Χρυσάνθη	
2. Ανδρέου Ηλίας	20.00 €	Η.Π.Α. Δολ.	100.00
3. Δεμερτζίδης Ευάγγελος	50.00 €	12. Βλάχος Σολών	50.00 €
4. Ευαγγελίδη Μαρίνα	50.00 €	13. Μάρραιη Γεώργιος	50.00 €
5. Κοντογιάννη Όλγα	60.00 €	14. Μπακόλας Θεοφάνης	50.00 €
6. Κυρίσης Γιώργος (Αυστραλία) Δολ.	100.00	Υπενθυμίζουμε προς όλους, τους λ/σμούς που μπορούν να καταθέσουν χρήματα:	
7. Μπακόλας Σωτήριος-Αναστασία Η.Π.Α.	150.00 €	α) ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 386/760929-92	
8. Ντάφλης Χαράλαμπος	50.00 €	β) ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 66660982	
9. Δάσκαλος Ιωάννης	20.00 €		
10. Γαζώνας Κων/νος	10.00 €		

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

1. Το επάγγελμα του οικοδόμου είναι ένα από τα αρχαιότερα επαγγέλματα. Διότι, σε όλες τις ιστορικές περιόδους, κάθε κοινωνία δημιουργούσε κατασκευαστικά έργα, δηλαδή κατοικίες, κρατικά κτήρια, ναούς, καταστήματα, τοίχους σε δρόμους και σε αγρούς, γεφύρια, υδραγωγεία κλπ. Μελετώντας τα κατασκευαστικά έργα μιας εποχής οι ειδικοί, αντλούν πληροφορίες σχετικές με την τεχνολογία της αντίστοιχης κοινωνίας, αλλά και με την οικονομία της, τις νοοτροπίες της και γενικά τον πολιτισμό της. Ο πολιτισμός που υποδηλώνεται μέσω ενός τεχνικού έργου εκφράζεται από τον χρηματοδότη του έργου, από τον αρχιτέκτονα και από τους οικοδόμους.

Παρά ταύτα, μέχρι το 1960 περίπου, στην ελληνική κοινωνία, που ήταν αγροτική βασικά, το επάγγελμα του οικοδόμου εθεωρείτο παρακατιανό, επειδή οι οικοδόμοι εκτελούσαν εργασίες δυσκολότερες από τις αγροτικές και μετεκινούντο κάθε λίγο σε άλλον τόπο, όπου διαβίωναν με φτωχικά μέσα και ως ξένοι. Άλλωστε και άλλοι επαγγελματίες παλαιότερα εθεωρούντο παρακατιανοί, όπως οι θεατρίνοι, οι μουσικοί, ακόμη και οι δάσκαλοι. Η καταξίωση των παλαιών οικοδόμων (που λέγονταν και μαστόροι) ήλθε όταν μερικοί διανοούμενοι επεσήμαναν τις αρετές της παραδοσιακής λαϊκής αρχιτεκτονικής και συνετέλεσαν ώστε να διαμορφωθούν πάρκα και άλλοι δημόσιοι χώροι με επιτυχημένες απομιμήσεις της μορφολογίας της αρχιτεκτονικής αυτής και να κηρυχθούν οι παραδοσιακοί οικισμοί διατηρητέοι. Σήμερα, όλο και περισσότεροι Έλληνες και ξένοι δείχνουν ενδιαφέρον για τα έργα των παραδοσιακών οικοδόμων -όσα απέμειναν- ανεξάρτητα αν αυτά είναι μεγάλα ή μικρά και αν είναι περίτεχνα ή έχουν και ατέλειες.

2. Οι οικοδόμοι που κατάγονταν από κάποια επαρχία είχαν συνήθως όλοι τις ίδιες τεχνικές γνώσεις και τις ίδιες πολιτιστικές καταβολές, γι' αυτό συνήθως τα κατασκευαστικά έργα τους εμφανίζουν ορισμένα ιδιαίτερα κοινά χαρακτηριστικά. Βάσει των χαρακτηριστικών αυτών, οι ειδικοί αποφαινόμενοι για κάθε τεχνικό έργο αν οι οικοδόμοι που το κατασκεύασαν κατάγονταν από τα Μαστοροχώρια ή από τα Τζουμέρκα ή από την Πελοπόννησο ή από τις Κυκλάδες κλπ.

Ωστόσο, η παραδοσιακή τεχνοτροπία των οικοδόμων μιας επαρχίας δεν εφαρμοζόταν πάντοτε αναλλοίωτη, διότι μερικοί από αυτούς εξηρησιμοποιούσαν ενίοτε και τις τεχνικές γνώσεις που απέκτησαν σε άλλους τόπους, παρατηρώντας εκεί τα έργα που κατασκεύαζαν οικοδόμοι άλλων επαρχιών. Αλλά και ασχέτως τούτου, τα έργα που κατασκεύαζε το συνεργείο ενός πρωτομάστορα είχαν συνήθως και κάποια πρόσθετα ειδικά χαρακτηριστικά (όπως συμβαίνει άλλωστε με τα έργα

κάθε δημιουργού, συγκριτικά με τα έργα των ομοτέχνων του). Γι' αυτό, εάν γνωρίζουμε τα ειδικά χαρακτηριστικά της τεχνοτροπίας ενός πρωτομάστορα, μπορούμε να αναγνωρίσουμε, μεταξύ των έργων που παρατηρούμε, ποια έργα είναι δικά του. Επίσης, εάν γνωρίζουμε ποιός ήταν και από που καταγόταν ο πρωτομάστορας του τεχνικού έργου που μελετούμε, μπορούμε να προσδιορίσουμε τις πολιτιστικές συνιστώσες της τεχνοτροπίας του έργου, εφ' όσον δε γνωρίζουμε σε ποια περίοδο ο πρωτομάστορας ήταν ενεργός, μπορούμε να προσδιορίσουμε και πότε περίπου κατασκευάσθηκε το έργο (αν δεν υπάρχουν άλλες αποδείξεις για την χρονολογήσή του).

3. Πότε οι άρρενες κάτοικοι των Μαστοροχωριών (άνδρες και αγόρια) άρχισαν να εργάζονται μαζικά στον κατασκευαστικό τομέα δεν έχει εξακριβωθεί ακόμη. Μεταξύ άλλων, ο σπουδαίος Γιαννιώτης λόγιος Αθανάσιος Ψαλίδας έγραψε το 1815 περίπου ότι «οι κάτοικοι των χωριών [της Κόνιτσας] είναι τέκτονες καλοί, κατά πράξιν, χωρίς μάθησιν», (δηλαδή χωρίς να έχουν σπουδάσει). Από την μαρτυρία αυτή, προκύπτει ότι στον καζά της Κόνιτσας μεταξύ των κατοίκων, το ποσοστό των οικοδόμων ήταν ήδη μεγάλο στα τέλη του 18ου αιώνα. Πιθανότατα συνέβαινε το ίδιο και στις αρχές τουλάχιστον του ίδιου αιώνα, όπως διαφαίνεται από τις πληροφορίες των επιγραφών, για τις οποίες θα γίνει λόγος παρακάτω και από τις πληροφορίες του βενετσιάνου διοικητή της Μεθώνης, κατά τις οποίες το έτος 1700 οι Ρουμελιώτες κτίστες του φρουρίου της ήσαν «λαμπροί και ικανότατοι». Ως Ρουμελιώτες εννοεί τους Ηπειρώτες (οι οποίοι στην Νότια Ελλάδα λέγονταν ενίοτε και Αρβανίτες).

Η ενασχόληση με τα κατασκευαστικά έργα υπήρξε μαζική όχι μόνον στην επαρχία της Κόνιτσας, αλλά και στις γειτονικές επαρχίες της Ανασελίτσας, της Κολώνιας και της Κορυτσάς. Ποιά από αυτές τις 4 επαρχίες προηγήθηκε χρονικά σε αυτήν την επαγγελματική δραστηριότητα δεν διαπιστώθηκε ακόμη. Επίσης, δεν γνωρίζουμε αν αληθεύει η προφορική παράδοση, σύμφωνα με την οποία το χωριό του Βοΐου Ντόλος (Βυθός) κτίσθηκε τον 17ο αιώνα από Κερασοβίτες.

Υποστηρίζεται ότι οι άρρενες κάτοικοι της επαρχίας μας επιδόθηκαν στην οικοδομική τέχνη επειδή ο τόπος τους ήταν γεμάτος από πέτρες και άρα ήταν εύλογο να μάθουν την τέχνη αυτή. Τούτο δεν αληθεύει, διότι εύκολα μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι στα Μαστοροχώρια μας οι πέτρες ήσαν και είναι δυσεύρετες και ότι για τα κατασκευαστικά έργα που έγιναν σε αυτά μεταφέρθηκαν πέτρες από τα ποτάμια κυρίως.

Γνωρίζουμε ότι ομάδες χωριών της Ελλάδας επιδίδονταν σε ένα κυρίως επάγγελμα (καπνοχώρια, σταφιδοχώρια, δασκαλοχώρια κλπ), αλλά δεν έχει εξακριβωθεί γιατί γίνονταν οικοδόμοι οι άρρενες των Μαστοροχωριών μας, καθώς και

οι γείτονές τους της Δ. Μακεδονίας, της Κολώνιας και της Κορυτσάς.

4. Σε πολλά από τα κατασκευαστικά έργα τους, οι Μαστοροχωρίτες οικοδόμοι εντοίχισαν λίθινες πλάκες ή άλλες πέτρες, στις οποίες είχαν χαραξει επιγραφές που μνημονεύουν το έτος κατασκευής του έργου, συνήθως δε και το όνομα του χρηματοδότη ή του ιδιοκτήτη του έργου και ενίοτε το όνομα του πρωτομάστορα ή του γενέθλιου χωριού των οικοδόμων. Η συνήθειά τους αυτή φανερώνει ότι σε κάθε συνεργείο τους υπήρχε ένας τουλάχιστον εγγράμματος οικοδόμος (έστω και ανορθόγραφος). Το γενέθλιο χωριό τους το εδήλωναν στις επιγραφές είτε ως στοιχείο της ταυτότητάς τους είτε και ως καύχημά τους.

Τέτοιες επιγραφές συναντώνται σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, αλλά και αλλού. Μερικές από αυτές έχουν μεταγραφεί από διάφορους ερευνητές και έχουν δημοσιευθεί σε ποικίλα βιβλία ή άλλα έντυπα. Στις δημοσιευμένες επιγραφές, που είχαν χαραχθεί τον 18ο αιώνα και μετέπειτα, μνημονεύονται μεταξύ άλλων, και κάμποσα χωριά της επαρχίας μας ως τόποι καταγωγής των οικοδόμων που κατασκεύασαν τα έργα στα οποία εντοιχίσθηκαν οι επιγραφές αυτές.

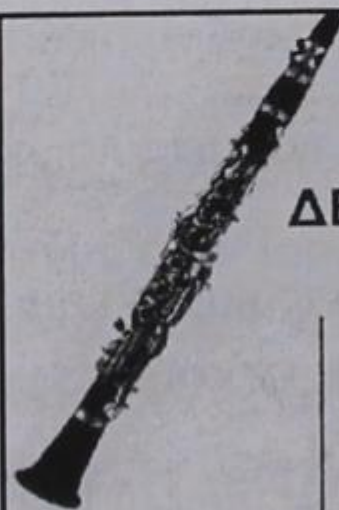
5. Οι μελέτες που δημοσιεύθηκαν μέχρι τώρα αναφορικά με τους παραδοσιακούς οικοδόμους έχουν καταγράψει, κατά το πλείστον, μερικές μόνον γενικές ή ειδικές πληροφορίες για τους τρόπους συγκρότησης και λειτουργίας των συνεργείων τους, τις συνθήκες απασχόλησής τους, τα εποχικά ταξίδια τους, την συνθηματική διάλεκτό τους, τους τόπους καταγωγής τους, τους τόπους κατασκευής των έργων τους, τις τεχνοτροπίες τους κλπ.

Η έρευνα πρέπει -και αξίζει- να συνεχισθεί, ιδίως για να εντοπίσει και άλλα τεχνικά έργα που κατασκευάσθηκαν από συνεργεία οικοδόμων καταγομένων απο συγκεκριμένα χωριά της επαρχίας μας και γενικότερα για να φωτίσει τις πολιτιστικές καταβολές της δραστηριότητας των συνεργείων αυτών, η οποία έχει καταστεί τμήμα της ιστορίας της επαρχίας της Κόνιτσας.

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΔΕΡΔΕΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Μουσική Κάλυψη Κοινωνικών
Γεγονότων - Εκδηλώσεων

κ: 6973416318

τ: 26510 61972

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Η Υπηρεσία Καθαριότητας Δήμου Κόνιτσας, το Τοπικό Συμβούλιο και ο Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος Κόνιτσας ενημερώνει τους επαγγελματίες του ιστορικού κέντρου Κόνιτσας ότι από 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2011 θα ισχύσει νέος σχεδιασμός για τις θέσεις των κάδων απορριμμάτων.

Συγκεκριμένα:

1. Αποσύρονται οι κάδοι από τα εξής σημεία:

- Βρύση (θέση Λιάμη) - Έναντι φαρμακείου Βεκιάρη Ουρανίας - Έναντι εισόδου Δημοτικής Αγοράς - Δίπλα στο περίπτερο Βουρδούκα - Έναντι Ο.Τ.Ε. στο Δημαρχείο

2. Προσδιορίζονται και ενισχύονται με κάδους οι παρακάτω θέσεις:

- Έναντι οικίας Σακκούλη ΣΟΑ (parking) Πλατεία Φρεζή Ξενοδοχείο Πίνδος

Η αποκομιδή των σκουπιδιών στο ιστορικό κέντρο θα γίνεται ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 8.30 π.μ. έως 9.30 π.μ. και παρακαλούνται οι επαγγελματίες να βγάζουν τα απορρίμματα τους σε ασφαλείς πλαστικές σακούλες. Η αποκομιδή των χαρτοκιβωτίων θα γίνεται αφού αυτά θα είναι συμπιεσμένα σε μορφή δέματος, κατά την ίδια ώρα.

Επίσης παρακαλούμε τους επαγγελματίες: α) Να συλλέγουν το γυαλί και το αλουμίνιο και να ειδοποιούν την Υπηρεσία Καθαριότητας ή να τα μεταφέρουν στο πάρκο ανακύκλωσης Φρεζή. β) Να συλλέγουν τα καμμένα λάδια και λίπη στα ειδικά δοχεία προς ανακύκλωση.

Ημέρες Περιβάλλοντος

Η Υπηρεσία Καθαριότητας, το Τοπικό Συμβούλιο Κόνιτσας και ο Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος σχεδιάζουν μια σειρά από δράσεις με στόχο την ενεργοποίηση και συμμετοχή των πολιτών σε ζητήματα καθημερινότητας.

Αρχή κάνουμε ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ στις 9.30 π.μ.

Μαζευόμαστε στη γέφυρα του Αώου για να καθαρίσουμε ευαίσθητα σημεία της πόλης μας.

ΕΛΑΤΕ ΟΛΟΙ, μικροί και μεγάλοι, να γίνουμε ενεργοί πολίτες και να κάνουμε μια νέα αρχή.

Φορέστε τις φόρμες σας και το χαμόγελό σας!

Εμείς θα σας δώσουμε σακούλες, γάντια, νερό και σάντουιτς.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑ ΚΑΘΑΡΗ

Η Αντιδήμαρχος
Ελένη Παπαμιχαήλ

Προσκυνηματικό Οδοιπορικό στους Αγίους Τόπους

ΗΛΙΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ (τελευταίο)

Κυριακή 27 Ιουνίου 2010

Σήμερα έχουμε μπροστά μας μια Κυριακή, πολύ διαφορετική από τις άλλες. Διασχίζοντας προς βορρά την Ιουδαία και την Σαμάρεια θα οδηγηθούμε στην Γαλιλαία, το τόπο που ο Ιησούς αγάπησε ιδιαίτερα, το τόπο όπου ανδρώθηκε, έδρασε και δίδαξε.

Πρώτο προσκύνημα το όρος Θαβώρ. Ζω πάντα με τις αναμνήσεις εορτασμού της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος Χριστού εκεί πάνω στον κατάφυτο Αϊ -Σωτήρα του χωριού μου Παλαιοσελλίου. Ενθυμούμε τον ιεροψάλτη Καρασύλο να ψέλνει στεντορία τη φωνή το « Μετεμορφώθης εν τω όρει Χριστέ ο Θεός δείξας τοις μαθηταίς σου την δόξα σου». Στις αγιογραφίες το όρος Θαβώρ απεικονίζεται ως λόφος γυμνός, εν τούτοις η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Ανηφορίζοντας με μικρά λεωφορεία έναν στενό και ελικοειδή δρόμο μέσα σε πυκνή βλάστηση φθάνουμε στο σημείο της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, όπου υπάρχει και πάλι τι άλλο ένα Ελληνορθόδοξο Μοναστήρι και η πέτρα στην οποία πάτησε ο Ιησούς κατά την Μεταμόρφωσή του. Στις 6 Αυγούστου συρρέουν πλήθη πιστών τα οποία γίνονται μάρτυρες της εμφανιζόμενης λευκής νεφέλης. Το Μοναστήρι εντυπωσιάζει με την μεγαλοπρέπεια την καθαριότητα και την

ευταξία. Πότε επί τέλους αυτά τα στοιχεία των Ιερών Προσκυνημάτων θα τα μεταφέρουμε στην καθημερινή μας ζωή και ιδιαίτερα στους δημόσιους χώρους.

Δεύτερο προσκύνημα της Κυριακής αυτής είναι ο Ιερός Ναός του Αρχαγγέλου Γαβριήλ στην Ναζαρέτ όπου βρίσκεται και το πηγάδι του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Εκεί ο Αρχιστράτηγος Γαβριήλ παρουσιάσθηκε στην Παρθένο Μαρία απευθύνοντάς Της το «Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία ο Κύριος μετά Σου». Η Θεία Λειτουργία που δεν έχει τελειώσει ακόμη, τελείται στην Παλαιστινιακή γλώσσα. Οι Παλαιστίνιοι Εκκλησιαστικοί Επίτροποι στο άκουσμα πως είμαστε από την Ελλάδα, εκδηλώνουν την μέγιστη χαρά τους. Αφήνουμε την Ναζαρέτ την πόλη των εφηβικών χρόνων του Ιησού και πορευόμαστε ανατολικά προς την λίμνη της Τιβεριάδος ή Γενησαρέτ. Διερχόμαστε από την Κανά, όπου ο Κύριος τέλεσε το πρώτο θαύμα του μετατρέποντας το νερό σε κρασί. Στη θέση όπου ήταν στο σπίτι του μαθητή Σίμωνα του Κανανίτη υπάρχει Ι. Ναός όπου φυλάσσονται δύο από τις έξι λίθινες υδρίες. Φθάνουμε στον Ιορδάνη ποταμό. Πόσες μα πόσες φορές κατά την εορτή των Θεοφανείων δεν ψάλλαμε το «Εν Ιορδάνη βαπτιζουμένου Σου Κύριε.....» και να τώρα που ο Θεός μας αξιώνει να τελέσουμε μικρό αγιασμό στο χώρο του Μεγάλου Μυστηρίου. Οι σκέψεις μας γίνονται ένα με την

συγκίνηση όταν μπαίνουμε στα νερά όπου και Εκείνος με άκρα ταπείνωση βαπτίσθηκε από τον Ιωάννη τον Πρόδρομο.

Επιβιβαζόμαστε σε караβάκι και διαπλέουμε την λίμνη Γεννησαρέτ που στα νερά της περπάτησε ο Κύριος. Αποβιβαζόμαστε στα ερείπια της αρχαίας Καπερναούμ όπου και ο Ιερός Ναός των Αγίων Αποστόλων που είναι κτισμένος στο σημείο της θεραπείας του παραλυτικού.

Ασυναίσθητα κάνω μεταβολή ρίχνοντας το βλέμμα μου στην απέραντη Γεννησαρέτ. Κάνω μια νοητή προσπάθεια να εκμηδενίσω δύο χιλιάδες σχεδόν χρόνια για Τον φανταστώ πάνω στο πλοiάριο να κοιτά με στοργή τους Μαθητές του ψαράδες να τραβούν τα δίχτυα. Το ίδιο πόθο εκφράζει και ο Γάλλος ποιητής Σάρλ Πεγκύ σε ένα ποίημά του που αξίζει να το παραθέσουμε αυτούσιο.

Τον άνδρα τον αλιέα ανθρώπων και της Γεννησαρέτ/ Και τον νεαρό μαθητευόμενο από τη μικρή πόλη Ναζαρέτ/ Να μπορούμε να τον ξαναδούμε επιτέλους όπως ήταν.../ Να μπορούσαμε να τον ξαναδούμε, τον άνδρα της αγνότητας/ όπως τον έβλεπαν στη μικρή πόλη της Ναζαρέτ/ Να μπορούσαμε να τον ξαναδούμε στην αιωνιότητά του/ Όπως ήταν στην Ουρ και τη Γεννησαρέτ./Να μπορούσαμε να ατενίσουμε τον άνδρα /της πενίας/ Να μπορούσαμε να τον ξαναδούμε τον άνδρα /των ταπεινών / Να μπορούσαμε να τον ξαναδούμε / εν τη βασιλεία του/Τη βασιλεία της χάρης και της ευσπλαχνίας του/ Να μπορούσαμε να τον ξαναδούμε στη χαρμόσυνη πολιτεία/Τον άνδρα του ξύλου και του κέδρου και του ξύλου της σημύδας/Και τον αλιέα Κηφά

καθισμένο στην όχθη/Να βλέπει να μαζεύεται η θαυματουργή ψαριά/Να μπορούσαμε να ατενίσουμε τον άνδρα της Ναζαρέτ/Τον Τεχνίτη του ξύλου της φτελιάς και του ξύλου της σημύδας/Και τον άνδρα της βάρκας και της Γεννησαρέτ/Που περπάτησε επί της θαλάσσης/ Να μπορούσαμε να τον ξαναδούμε τον άνδρα από την Παλαιστίνη.

Δευτέρα 28 Ιουνίου

Πρώτο προσκύνημα της τελευταίας ημέρας μας στα Ιεροσόλυμα είναι το Υπερώο. Βρίσκεται στον λόφο Σιών έξω από τα τείχη της παλαιάς πόλης και νοτιοδυτικά. Ο χώρος του Υπερώου ήταν μέρος της οικίας της Μαρίας μητέρας του Ευαγγελιστού Μάρκου. Εκεί έγινε ο Μυστικός Δείπνος καθώς και ο Ιερός Νιπήρας κατά τον οποίο ο Ιησούς έπλυνε τα πόδια των μαθητών Του. Εκεί έμειναν κλεισμένοι οι Απόστολοι μετά την Σταύρωση « διά τον φόβο των Ιουδαίων». Επίσης εκεί εμφανίσθηκε ο Κύριος μετά την Ανάστασή Του και έγινε η ψηλάφηση του Θωμά. Τέλος στον ίδιο χώρο κατήλθε το Άγιο Πνεύμα «εν είδη πύρινων γλωσσών» κατά την ημέρα της Πεντηκοστής. Κάτωθεν του Υπερώου είναι ο τάφος του βασιλέα Δαυΐδ όπου έγραψε τον πεντηκοστό ψαλμό « Ελέησόν με ο Θεός». Από το Υπερώο πορευόμαστε στο σπίτι του αγαπημένου μαθητή του Χριστού Ιωάννη του Θεολόγου. Στο σπίτι αυτό έζησε η Παναγία από την Σταύρωση του Υιού της, καθ' υπόδειξή Του μέχρι την Κοίμησή της. Στον τόπο αυτό σήμερα είναι Ι. Ναός των Καθολικών αφιερωμένος στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Κάτω του Ναού υπάρχει παρεκ-

κλήσι με παράσταση της Κοίμησης σε έγχρωμο άγαλμα και γύρω του δώδεκα κίονες συμβολίζοντας τους δώδεκα μαθητές του Ιησού κατά το « Απόστολοι εκ περάτων συναθροισθέντες ενθάδε Γεσθημανή τω χωρίω.....».

Για την ημέρα αυτή μας απομένει η επίσκεψη του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Είμαστε άτυχοι ως προς την απουσία του Πατριάρχη Θεόφιλου του Γ'. Μας υποδέχεται ο Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος Ησύχιος σε αίθουσα διπλανή της αίθουσας του θρόνου η οποία όμως δεν υπολείπεται σε επιβλητικότητα. Ο λόγος του Μητροπολίτη εντυπωσιάζει για την μεσότητα με αναφορές στην Ελληνική παρουσία στους Αγίους Τόπους. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως η Ελλάδα μας έπαυσε να είναι χώρα αριστοκρατών και κοσμοπολιτών όταν κατέρρευσε το τόξο που ξεκινούσε από την Οδησό και μέσω Πόντου, Κωνσταντινούπολης, Σμύρνης, Αντιόχειας, Ιεροσολύμων κατέληγε στην Αλεξάνδρεια και στο Κάιρο.

Ο Γάλλος δημοσιογράφος και φιλόσοφος Ρεζίς Ντεμπρέ σύμβουλος του Προέδρου Μπεράν αλλά και σύντροφος του Τσέ Γκεβάρα στο αντάρτικο της Βολιβίας το 1965-1967 περιγράφει το Πατριαρχείο ως εξής:

«..... Τυρκουάζ ταβάνι, πάτωμα από γυαλισμένο μάρμαρο, περσικά χαλιά, δρύινες σκαλιστές πόρτες, εικόνα από καινούργιο χρυσάφι, υπόλευκοι κορινθιακοί κίονες, πολυθρόνες Λουδοβίκου ΙΕ' στολισμένες με αραβουργήματα: η βυζαντινή μεγαλοπρέπεια εξακολουθεί να πνέει στην έδρα του Ορθόδοξου Πατριαρχείου.

Η αίθουσα υποδοχής είναι ακόμη πιο επιβλητική και επιμελημένη, με τις κόκκινες κουρτίνες, τον επιχρυσωμένο ξύλινο θρόνο της κάτω από έναν υπερυψωμένο ουρανό με χρυσά σειρήνια και το έμβλημα του Πατριαρχείου, τον Πανάγιο Τάφο κάτω από ένα στέμμα που επιστέφεται από τον σταυρό του Αγίου Ανδρέα. Καμία σχέση με τα δωματιάκια και τις ξεθωριασμένες αίθουσες υποδοχής των υπόλοιπων Χριστιανικών Πατριαρχείων των Ιεροσολύμων

Η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία Ιεροσολύμων, είναι δύναμη, η πρώτη από τις χριστιανικές εκκλησίες της περιοχής, όχι μόνον όσον αφορά τον αριθμό των πιστών, σε Ισραήλ, Παλαιστίνη και Ιορδανία, αλλά και ως προς την αρχαιότητα της εγκατάστασης και το μέγεθος της παρουσίας της. ...». Για τον Πατριάρχη Θεόφιλο τον Γ' έχει να πει πως «είναι ένας άνθρωπος ευγενής, οξυδερκής, με ανοικτό πνεύμα..» και του αποδίδει την φράση «...Εμείς δεν είμαστε προσκεκλημένοι στην Ιερουσαλήμ, μην το ξεχνάτε. Είμαστε οι οικοδεσπότες. Όταν οι Εβραίοι σκάβουν δίπλα ή κάτω από τον Ναό τους, (Ναός του Σολομώντα) βρίσκουν στήλες ή επιγραφές στα ελληνικά. Εμείς δεν περιμέναμε τους σταυροφόρους για να έρθουμε εδώ, σε αντίθεση με τους Λατίνους» Το απόγευμα μας είναι ελεύθερο, πλην όμως όλοι μας το αφιερώσαμε σε ένα προσκύνημα στον Πανάγιο Τάφο όπου ευχηθήκαμε να μην είναι το τελευταίο.

Τρίτη 29 Ιουνίου.

Πολύ νωρίς χαράματα πετάμε πάνω από το αγουροξυπνημένο Τελ Αβίβ.

Ρίχνω το βλέμμα μου προς την ανατολή που έχει ροδίσει. Κάπου εκεί βρίσκεται το όρος των Μακαρισμών. Τι είναι όμως αυτό που τραβά την σκέψη μου εκεί, την στιγμή που το μυαλό μου είναι υπερφορτωμένο από τόσες πρωτόγνωρες εικόνες και πνευματικές εμπειρίες.

Ο Βιεννέζος φιλόσοφος και γλωσσολόγος Λούντβιχ Βιτγκεστάιν ήταν τόσο χαρισματικός και με έντονη προσωπικότητα που δεν δίστασε για μεγάλο χρονικό διάστημα να αποσυρθεί στην βόρεια Νορβηγία όπου δίδασκε παρακαλώ σε δημοτικό σχολείο. Αν ρωτούσαμε τον σπουδαίο αυτόν άνδρα ποιες έννοιες και καταστάσεις ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα από αρχαιοτάτων χρόνων θα ήταν κατηγορηματικός για την ατομική και ομαδική έπαρση για την αλαζονεία και την υπεροψία. Ο Ιησούς γνώστης την ανθρωπίνης ατέλειας στην επί του Όρους Ομιλία Του μακάρισε τους πτωχούς τω πνεύματι, τους πενθούντες και τους πραείς, με λίγα λόγια όλους εκείνους που οδύρονται και θρηνούν για τις αδυναμίες και τις ατέλειες της ύπαρξής τους που τους είναι εμπόδιο στην ηθική τελείωση και την ένωσή τους με τον Θεό. Κατά τον τρόπο αυτό η επί του Όρους Ομιλία αποτελεί την τέλεια και εσχατολογική νοηματοδότηση της ζωής μας. Επιστροφή λοιπόν μέσω της μαρτυρικής Μεγαλονήσου. Βρισκόμαστε προ των πυλών της Λευκωσίας της μόνης σε όλο τον κόσμο

δικοτομημένης πόλης. Την ματιά μας πληγώνει μια τεράστια τουρκική σημαία σχηματισμένη στα πρανή του απέναντι λόφου. Η Λευκωσία αντανακλά το υψηλό βιοτικό επίπεδο του Κυπριακού λαού. Προσκυνούμε τον δεύτερο τάφο του Λαζάρου ο οποίος μετά την ανάστασή του διακόνησε την πόλη ως Επίσκοπος. Επισκεπτόμαστε το Προεδρικό Μέγαρο και τα Φυλακισμένα Μνήματα όπου μαρτύρησαν και ετάφησαν αγωνιστές της ΕΟΚΑ και μεταξύ αυτών ο πλέον γνωστός Γρηγόριος Αυξεντίου. Αργά το βράδυ και πάλι Ελλάδα. Μας χωρίζουν ήδη οκτώ μήνες από το προσκύνημα στους Αγίους Τόπους. Αναβαπτισθήκαμε μεν, πλην όμως και πάλι ζούμε στην πνιγηρή καθημερινότητα. Δυστυχώς ο ατομικός και κοινωνικός βίος μας προσδιορίζεται από κάθε λογής μικρόνοες που μας βομβαρδίζουν και καϊδολογούνε την ακοή μας με ανούσιους και φτηνιάρικους λόγους. Δεν είμαστε άμοιροι ευθυνών για τον έσχατο ξεπεσμό μας. Ας μην τα ρίχνουμε όλα στο σύστημα. Είμαστε προικισμένοι με έλευθερία βούλησης. Πέραν τούτου επιδιώξαμε με οποιοδήποτε τίμημα το εκκοσμίκευμένο παραμύθιασμα της χαρισάμενης ζωής. Κλείσαμε ερμητικά τα ώτα μας στην παραμνηθία και παρηγορία του Ιησού. «Δεύτε προς εμέ πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμείς».

Ας δοξάσουμε το Θεό που μας αξίωσε του προσκυνήματος αυτού.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ ΤΟ 1958

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

1. Κατά το σχολικό έτος 1957-58, το Γυμνάσιο Κόνιτσας στεγαζόταν στην οικία Μπεκιάρη, λίγο παρακάτω από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου. Οι μαθητικές τάξεις, ενώ ήσαν έξι, εξακολουθούσαν να αριθμούνται όπως συνέβαινε με το σύστημα του οκταταξίου Γυμνασίου, γι' αυτό π.χ. η τετάρτη τάξη λεγόταν έκτη (ΣΤ') τάξη. Γυμνασιάρχης ήταν ο φιλόλογος Ι. Φερούκας, άλλοι δε καθηγητές ήσαν οι φιλόλογοι Ν. Ρεμπέλης και Α. Παπαθεοδώρου, ο μαθηματικός Χ. Γκαραβέλας, ο φυσικός Δ. Μουδόπουλος, ο Θεολόγος Θ. Θερμός και ο γυμναστής Ευθ. Παπακωνσταντίνου.

Οι μαθητές, κατά τις ώρες που δεν ασχολούνταν με τα σχολικά μαθήματα, διέθεταν τον χρόνο τους συνήθως σε κουβεντολόγια, σε αυτοσχέδια παιχνίδια και σε ρηχές διασκεδάσεις. Διότι δεν υπήρχαν στην Κόνιτσα τότε εξωσχολικοί χώροι οργανωμένης μάθησης ή διασκέδασης (ινστιτούτο ξένων γλωσσών, δημόσια βιβλιοθήκη, κινηματογράφος, αθλητικά γήπεδα κλπ), οι περισσότεροι δε μαθητές δεν είχαν ραδιόφωνο, ούτε παρακολουθούσαν τον Τύπο. Και όμως, αργότερα, ευδοκίμησαν σχεδόν όλοι τους.

2. Τα χρόνια εκείνα έτυχε να έχω τις εξής ευκαιρίες, για να βελτιώσω, αν ήθελα, τις γνώσεις και τις εμπειρίες μου: α) Στο χωριό μου Γανναδιό, είχα προσιά για διάβασμα κάμποσα ενδιαφέροντα βιβλία και περιοδικά, μερικά από τα οποία ανήκαν στον πατέρα μου, ενώ άλλα μας έστελνε κάποια γνωστή του από το Μαρούσι (κυρίως παιδικά περιοδικά και χριστιανικά βιβλία) και άλλα υπήρχαν σε σπίτια συγχωριανών από την δεκαετία του 1930 και μπορούσα να τα δανεισθώ. Κάποια από αυτά τα είχα φέρει στην Κόνιτσα, εκεί δε μου δάνεισαν προθύμως λίγα ακόμη βιβλία ο Ν. Ρεμπέλης και ο π. Θ. Μπεράτης (κοινωνιολογικά) και ο γιος του Κεφαλωνίτη αγρονόμου (λογοτεχνικά). β) Μπορούσα να αγοράζω τα εβδομαδιαία περιοδικά «Ταχυδρόμος» και «Ρομάντσο» (λίγα δε χρόνια πριν και τον «Μικρό Ήρωα»), που είχαν πλούσια ύλη, και να διαβάζω «Το Βήμα» που αγόραζε καθημερινά ο σπιτονοικοκύρης μου Παν. Κούγιας, ο οποίος είχε και ραδιόφωνο. γ) Ο αδελφός μου Βασίλης, που είχε αποφοιτήσει από το Γυμνάσιο πριν από τρία έτη, μου άφησε τις σημειώσεις που κρατούσε διαβάζοντας εξωσχολικά βιβλία, συνετέλεσαν δε αυτές ώστε να συνεχίσω να ανθολογώ από τα αναγνώσματά μου ενδιαφέρουσες λέξεις, πληροφορίες και σκέψεις. δ) Κατά την φοίτησή μου στις δύο πρώτες τάξεις του Γυμνασίου Πωγωνιανής, οι συνθήκες σπουδών ήσαν αυστη-

ρότερες, υπήρχαν δε εκεί κάμποσοι μαθητές που είχαν ευρύτερα ενδιαφέροντα και ανταγωνίζονταν να πρωτεύουν γι' αυτό απέκτησα και κάποιες εμπειρίες που στην Κόνιτσα ήσαν ασυνήθιστες.

Από τις αρχές του 1958, οπότε ήμουν ήδη στην έκτη τάξη, διαλογιζόμουν, σοβαρότερα πλέον, ότι, όταν θα αποφοιτήσω, θα πρέπει να αναζητήσω εργασία ή να συνεχίσω τις σπουδές στα Γιάννενα ή στην Αθήνα και να ανταγωνισθώ εκεί ικανούς συνομηλικούς, γι' αυτό πρέπει να αυξήσω τις γνώσεις μου, και ότι προς τούτο πρέπει να περιορίσω τις πολύωρες διασκεδάσεις ή τα ανούσια κουβεντολόγια και να επιχειρήσω μαζί με συμμαθητές μου, έστω και λίγους, να αλλάξουμε το κλίμα ρουτίνας που επικρατούσε στο Γυμνάσιο, αφού άλλωστε σε δύο έτη θα αναλαμβάναμε σε αυτό τον ηγετικό ρόλο που παραδοσιακά κατείχε η όγδοη τάξη.

3. Σκέφθηκα λοιπόν τότε ότι τέτοια αλλαγή θα γινόταν αν μερικοί συμμαθητές μου γράφαμε και εκδίδαμε χειρόγραφη εφημερίδα της τάξης μας, μολονότι δεν είχαμε γνωρίσει κάποια άλλη μαθητική εφημερίδα. Έτσι, μόλις δέχθηκε να συμπράξουμε ο συμμαθητής μου Χρήστος Φασούλης, που είχε περισσότερες γνώσεις σε μερικούς τομείς (αργότερα έγινε δασάρχης), συζητήσαμε και ορίσαμε τα θέματα κ.λπ. της χειρόγραφης εφημερίδας που θα είχε τον τίτλο «η ΗΧΩ της ΣΤ'» (ΤΑΞΕΩΣ, εννοούσαμε). Το πρώτο τεύχος της ήταν τετρασέλιδο, έφερε την χρονολογία 24. 3.1958 και γράφτηκε με καρμπόν, σε 5 αντίτυπα, τα οποία δώσαμε την ίδια ημέρα σε συμμαθητές μας για να τα διαβάσουν και έπειτα να τα δώσουν σε άλλους μαθητές. Κατά τις επόμενες εβδομάδες, μέχρι την 3.6.1958 (οπότε άρχισαν οι διαγωνισμοί, ενώ έπειτα έληξε το σχολικό έτος), εκδώσαμε άλλα 4 τεύχη, με την χρήση πολυγράφου που μπορούσε να παράγει 70-80 αντίτυπα, είχαν δε 4 ή 6 σελίδες και πωλήθηκαν σε μαθητές και σε καταστηματαρχές. Με τις εισπράξεις μας, αγοράσαμε δικό μας πολύγραφο από τα Γιάννενα, ενώ αρχικά είχαμε χρησιμοποιήσει τον πολύγραφο που μας είχε δανείσει ο δάσκαλος Θ. Πορφυρίου.

Τα επί μέρους κείμενα των εκδοθέντων 5 τευχών μπορούν να κατηγοριοποιηθούν θεματολογικά ως εξής: σχόλια για γεγονότα του Γυμνασίου, αφηγήματα μαθητών ή εκπαιδευτικών, ποιήματα μαθητών ή λογοτεχνών, προβλήματα ή αινίγματα προς λύση, τοπικό λεξιλόγιο, σοφά λόγια, ανέκδοτα, σκίτσα, αλληλογραφία.

Οι περισσότεροι μαθητές των έξι τάξεων, αλλά και πολλοί εξωσχολικοί, διάβάζαν την εφημερίδα με ενδιαφέρον, κάμποσοι δε μαθητές έστειλαν κείμενά τους για να δημοσιευθούν σε αυτήν, καθώς και ο Ν. Ρεμπέλης και ο δάσκαλος Χ.Κ., ενώ πολλοί καταστηματαρχές την αγόραζαν και επαινούσαν το έργο μας. Μέσα σε αυτό το κλίμα, αρκετοί μαθητές θέλησαν να υπερβούν τα τετριμμένα και να εντείνουν την φιλομάθεια, την δημιουργικότητα και την άμιλλά τους. Όμως, κατά το επόμενο

σχολικό έτος παύσαμε την έκδοση της εφημερίδας. Διότι το θέρος συνειδητοποιήσαμε ότι οι φροντίδες μας γι' αυτήν ήσαν πολλές και χρονοβόρες και ότι συνεπώς θα ήταν δύσκολο να ασχολούμαστε παράλληλα και κυρίως με την πρόσθετη μελέτη που έπρεπε τότε να αρχίσουμε, ετοιμαζόμενοι για τις εξετάσεις εισαγωγής σε ανώτατες σχολές.

4. Στο χειρόγραφο Ημερολόγιο που τηρούσα τον Μάρτιο του 1958, είχα σημειώσει συνοπτικά, μεταξύ άλλων, κάποια από τα περιστατικά της έκδοσης της εφημερίδας. Οι σημειώσεις εκείνες παρατίθενται ακολούθως με λίγες φραστικές αλλαγές.

18.3.1958. Το σχολικό περιβάλλον θα ήθελα να είναι γόνιμο και στην Κόνιτσα, όπως φαντάζομαι ότι είναι στις πόλεις, βάσει των όσων διαβάζω. Όμως, εδώ οι μαθητές του Γυμνασίου δεν ασχολούνται συστηματικά με τις σπουδές και γενικά έχουν λίγες εγκυκλοπαιδικές γνώσεις. Δεν βρίσκω λοιπόν άτομα για συνεργασία, ενώ έχω κάμει διάφορα σχέδια για την ζωή μου ως μαθητή. Θέλω κάποιον συνεργάτη για να εκδώσω μαθητική εφημερίδα. Μόνον ο Χρήστος Φασούλης μένει ως πιο κατάλληλος. Να δούμε αν θα δεχθεί.

19.3.1958. Όταν διαβάζω ή παρακολουθώ το μάθημα, παραδίνομαι κάποτε σε σκέψεις, σχεδιάζοντας πως να αποκτήσω κατάλληλες γνώσεις και ικανότητες. Ανέπτυξα στον Χρήστο τους προβληματισμούς μου και είδα ότι ευχαριστήθηκε για την πρότασή μου να εκδώσουμε εφημερίδα. Συζητήσαμε για την μορφή, το περιεχόμενό της κλπ. Ο ένας πρότεινε και ο άλλος διόρθωνε. Είμαστε γεμάτοι αισιοδοξία. Ήρθαμε στο σπίτι μου και σχεδιάσαμε τον τίτλο της: «η ΗΧΩ της ΣΤ'» (τάξεως, εννοείται). Ορίσαμε τα θέματά της και την θέση τους στις σελίδες της. Είμαι ικανοποιημένος από τον Χρήστο, κάποιον τέτοιο ζητούσα.

22.3.1958 Σάββατο. Δεν έγιναν μαθήματα. Ασχοληθήκαμε με την εφημερίδα. Έχω γράψει τα θέματά της σε πρόχειρο τετράδιο. Θα βγάλουμε 5 αντίτυπα με καρμπόν. Ο Χρήστος σχεδίασε τον τίτλο της εφημερίδας σε χαρτόνι και με οδηγό αυτό τον χάραξε στο χαρτί. Του υπαγόρευσα το κείμενο της πρώτης σελίδας που έχει τον τίτλο «Το πρώτο φύλλο». Το είχε συντάξει εκείνος, αλλά τροποποίησα τις τελευταίες παραγράφους. Το μεσημέρι ο Χρήστος έφυγε και εγώ ετοίμασα στο πρόχειρο τετράδιο τα άλλα κείμενα: Σκηνές του Πελοποννησιακού πολέμου (φανταστική προέκταση στην Ιστορία του Θουκυδίδη), Δροσοσταλίδες, Σοφά λόγια, Το γέλιο είναι υγεία, κλπ.

23.3.1958. Βαθύ πρωί έρχεται το Χρήστος να συνεχίσουμε. Ζωγραφίζω το σκίτσο «Μάνα» του Ρισπέν και ασκήσεις μαθημάτων, κατά διασκευή μου. Στις τελευταίες σελίδες τα καρμπόν εξασθενούν, γι' αυτό ο Χρήστος γράφει με δύναμη, αλλά κουράζεται. Γράφω τους τίτλους που έχουν κεφαλαία γράμματα. Το μεσημέρι τρώμε

τις πατάτες που μου ετοίμασε η κ. Βικτώρια. Το βράδυ κουρασμένοι βγαίνουμε στην αγορά. Απορώ που ο Χρήστος άλλαξε τόσο ενώ ήταν κατά των εντατικών σπουδών και υπέρ της «κοσμικότητας».

24.3.1958. Πήγαμε στο Γυμνάσιο κρατώντας τα 5 αντίτυπα της εφημερίδας. Μετά την ομαδική προσευχή στην αυλή, αρχίζουμε την διανομή της. Οι μαθητές παραξενεύονται, αναστατώνονται, φωνάζουν. Ένας την παίρνει, άλλος την διεκδικεί και ζητούν να επεμβούμε.

Έρχονται οι καθηγητές Παπαθεοδώρου, Θερμός και Παπακωνσταντίνου και ζητούν πληροφορίες από τα παιδιά, αλλά αυτά προτιμούν, αντί να απαντήσουν, να διαβάσουν την εφημερίδα. Οι καθηγητές είπαν ότι «ενεργήσαμε αντάρτικα», γι' αυτό πήγα με τον Χρήστο και τους δώσαμε εξηγήσεις. Έπειτα, μερικά παιδιά που την διάβασαν μου έλεγαν χαμογελαστά, αναφερόμενα κάθε φορά σε κάποιο ζήτημα του Γυμνασίου: «Κύριε συντάκτα, να γραφεί στην Ηχώ».

27.3.1958. Ο Ρεμπέλης μας συνεχάρη για την εφημερίδα και είπε ότι θα γράψει και αυτός κάτι. Σε όλη σχεδόν την ώρα του μαθήματος η τάξη συζητούσε γι' αυτήν. Όταν ο Χρήστος διάβασε την δεύτερη σελίδα σε όλους, γελάσαμε πολύ.

29.3.1958. Ο Χρήστος ζήτησε από τον εξάδελφό του Φάνη να μας δώσει να χρησιμοποιήσουμε τον πολύγραφο του. Εκείνος είπε ότι συνεννοήθηκε με τον κ. Προφυρίου να μας δώσει τον δικό του και μας έδωσε μια ειδική μελάνη που θα χρησιμοποιήσουμε. Αυτή τη φορά έκανα εγώ τον γραφέα και ο Χρήστος υπαγόρευε. Τελειώσαμε αργά και ο Χρήστος κοιμήθηκε εδώ.

30.3.1958 Κυριακή. Μετά την εκκλησία, ο κ. Πορφυρίου μας είπε ότι κάθε κόλλα χαρτιού πρέπει να γράφεται στην μια πλευρά της μόνο, όχι στις δύο, όπως κάναμε εμείς χθες, γι' αυτό ξαναέγραψα όλες τις σελίδες. Την μία την ξαναέγραψα με μολύβι μελάνι, γιατί εξαντλήθηκε η ειδική μελάνη. Το απόγευμα πήγαμε στο σπίτι του και πήραμε τον πολύγραφο. Είναι ένα μικρό τσίγκινο ταψί γεμάτο με μιά ύλη σαν ζελατίνη. Η γραμμένη κόλλα χαρτιού που απλώνουμε επάνω σε τούτη την ύλη αποτυπώνεται σε αυτήν. Έπειτα περνάμε επάνω της τις λευκές κόλλες χαρτιού, μία-μία, και γίνονται αντίτυπα. Το αποτύπωμα κάθε σελίδας το σβήνουμε με κλιαρό νερό και με σφουγγάρι. Φτιάξαμε 70 αντίτυπα του τεύχους.

Η ΗΧΘ ΤΗΣ ΣΤ'

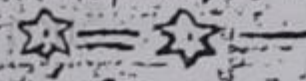
ΥΧΩΣ 3. ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ - ΚΟΝΙΤΣΑ. 5-ΑΠΡΙΛΙΟΥ-1958.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ.

ΚΑΗΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ...

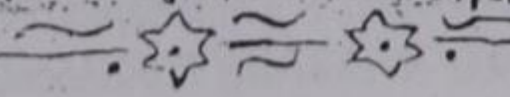
“Ε...! Ίσως πρέπει να εφαρμοσθώ το σωστό ρητό “έχε τους πόδας σου σε τούς Ισν κεραιών σου κρύα”. Ομως δεν έννοείται εφαρμογή όταν έχεις στην κεραιή σου... περιανεύμονια. “Ετσι! σοφό τό δίδαγμα. Αλλά πως θα τό ελιτιμώσωμε δίνω διηροτυλήγομεν τό κεραιή με υπέρλο και μαχιστα καλό άρωγό. Τη βερμότητος; Τα ότι οί ραγάδες έρρασαν τα κεραιή και ετις άκρες έσωρήθησαν ως βηριγματά αεθρητικά. Και βεβαία αεθρητικά, αφού έγγιζόντες μέρη έδιηρόντα. Και τέτοια μέρη είναι ή κεραιή μιας λιμνά Τανκ βεβαία λιμνά Τανκ, αφού ό τραγός ό έρηθών άνω την κατάχρησιν του άνωτέρω ρητού έλυώσε άνω τις κηλαρές τελευταίες ημέρες του Αηρίλην.”

Μαθηταί! ή βεβη έρραβε. Στοίμασθε για... Κολυμπή!

Και ίδου λίβες βων μαθητών εύρισκομενοι στο γήπεδο. Παιζών μόνου ότερμα με μπαλιές... παραωλήθεις. Ψηλά στο άνω νο βάλτάρη ή μητάλα ή γόντα, που όμω γοντες έπκε άνω του γόντα. Τα ποδοβάρη, δεν είναι περίεργα. Το πλάσμα αυτό που πήρε άέρα και στα μύαλα του και στα στα δακάνει στα όλο ίκεσια, βλεμάτα των κυρίων του. Ολο τον πέταχτο υδουρίται, χαριέντες πιασάσαν, ένω ό προσορισμός ποτέ δευτέρμας γεται.

Μονο που δεν έπρόσφερε θυσία ό παραλήθω. Τόσο καιρό στο βενά, κατή μένη, που είσαίνε βραγής. Και την παιχνιδι γελία πόδια μεζέ εταίρια μόληα του και για χληρι της δεν υωολογή με ούτε τα έτραβοήατημάτα, ούτε ή κησπαρά, καί γη έι δε πελαγα, χαρά με έωσιν ού νεύρων. Ηδη σί θανμάσιοι παιχτες άρωχισούν να δεχθούν τον ύψηπέτη έωσ κέατη, χτυπών με άνυπομονισία τα πόδια στο έδαφος σαν μουλαρία και άκρι βως όπως όταγ να την κωστή έβουν με... τό δελτίο της συνώμης. ετή άχαριτα, αλλά ή μαζική της έπιρραή άπώθει τό πούνηατόν (πόδι που χακτι/ή έθλασθ) και τό μεταζάλλει έις έκκαφεία. Ομως τα τοιαύτα έργα άωοφορεύονται επί του γηπέδου. Οθεν δέν να ληφθώ προνοια ώσε τό γηπέδον να ζοίμεν τυρισθώ.

Δέν λισταίω στον μαννά όλι ωοχα ύωα κούση στον ίδιο νόμο. και γα ή έωοδειξίς. Κόληκαύτα μαζία (οί μακαρισί αυτοί είωοριοπέβουδοι...), αλλά δέν μάς κόληκη και ή αναπνοή. Μηροσμε γ' άναδάνωμε όταν μάς ξεκάκωνε ή έμεις φτιάγομε και κλημένοι παγομε για όλι κώνομε (και όλα τείς - άνομη).

Αλλά φαίνεται ώως ξανοιχθήματε με ωομητικέ ίδές και βαντασμαγορίες - ποιήματα της κούρεμένης βαντασίας, για ή δέν έννοείται ποιήτης ό κέκαρμένος - Για χσιπογ να δοκιμασώμε:

- Συνήθη ή μετά βολή επί του γυμνασίον και είναι όλη ή αώλη διηρογίς... κούρείου.
- Μικρότερη έισαγωγή στα λούζ και τα φανέρια. Σπάρτοι, βραδείς και μή γοργοί, ώσαν τα σαλιγγαρία.

- Τον άνδρα Τονήρωκό στρατηγόσ μου μουσα - είναι αυτός που έχει μαλλί, ρεκαίμα, χτένα, λούβα.

ΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ

3.

Σορροπόδαρος ό Φαίδων, έλαρι, βρεχάτο, χτυπα, ρυθμικά τα πόδια στο έδαφος και βητάρε, τρέχει για τό σπύλι του προεδίωτος.

- Μηρμωσά Ανθεμί ές ό Ναυαγείσιν.
- Τι...
- Γρήγορα μωάρμωσά, έφρασε ό έρροβυλος.
- Τι συμβζαι νεηται ότ μευ; με τοισιν άρθευς.
- Μετρησα τριακόσιους. Τρωτος αυτός, νευριώος εοχόταν. Για την έφρασ ίρα βηζ αυ.
- Θα πτω. Φώναζε τον παραγυιδέ μου την Φηρεμαχο. Σκευθήτεζι προσέφετε καλά, ούχ... ό ήρωβιασής! ώ... αν συμβη τίωστε, πτω να τον βρω; και μου τον εμπιστευθηκε ή κούρα του.
- Μαζέ είμασταν μωάρμωσά ή έυχαδε. Μην ηνίς όμωσ τίωστε στον κούρις.

έν τω μεταζύωθ θεβαίοσ έχω παρατηχθή στην αγορά. ό Ναυαγείσιν είναι στο απηλιέ. Τριμιζα δονλια του και καταβέρεται στον τυκόντα. Αλλ, έμεις άσ τηρα μολυσθήσώμεν τή γήρως μας.

“Ζοζάνγια” ό τούς είββαλεις. Ο ήμης έχει ηύρισει. Τενθενά δέν είωε ενέχεια έις την βελ 5

1958. Καθιστοί (από αριστερά): Ευ. Μπούνας, Β. Γκότζος, Χ. Γκούτος.
Όρθιοι: Ν. Φλώρος, Χ. Φασούλης, Α. Κίτσος

1958. Μαθητές της τάξης ΣΤ με τον Ν. Ρεμπέλη στην κατασκήνωση.

1958. Ζ. Παπαϊωάννου, Γ. Παπαθεμιστοκλέους
Σ. Αναστασίου, Χ. Γκούτος, Χ. Καλησώρα

«Καρυές»

Πέτρος Θωμά Μπούνας

Την άλλη φορά ασχοληθήκαμε με την περιοχή, όχι όλη, του «περιβολιού», τώρα θα πάμε λίγο πιο πέρα σε μία άπλα χώρα που μαζεύονταν και έπαιζαν τα παιδιά.

Εκεί γίνονταν και διάφορες εκδηλώσεις, όπως το κάψιμο του έλατου την απόκρεω και γλέντια με όργανα. Εκεί ξεφάντωναν στους γάμους, όταν πήγαιναν να πάρουν τη νύφη, ή όταν γύριζε το ζευγάρι, μετά την τέλεση του μυστηρίου.

Όπως προανέφερα, την Καθαρά Δευτέρα, από πολύ πρωί, τα παιδιά, αφού εντόπιζαν ένα έλατο στο βουνό, το έκοβαν και το μετέφεραν, σβαρνίζοντάς το στις Καρυές. Σκάβαν μία μεγάλη γούρνα και το στερέωναν γερά όρθιο. Οι μικρότεροι κουβαλούσαν κέδρα, που ήταν σε αφθονία στον Αϊ-Λιά, στην Αλατσιά, καθώς και στα σιάδια πάνω από τα Πλατάνια. Με τεράστιες σκάλες, το γέμιζαν μέχρι την κορυφή και αγωνιωδώς περίμεναν πότε να νυχτώσει, για να βάλουν φωτιά και ν' αρχίσει το γλέντι. Το έθιμο γίνεται και σήμερα, με τη διαφορά, ότι μετατοπίστηκε στα «πλατάνια». Ας αρχίσουμε από το πρώτο σπίτι αριστερά (περνώντας το μεγάλο τοιχίο του κάστρου Τζινέλμπεν) που ήταν της Τζιτζιμπίγιας. Την θυμάμαι μόνη, σε προχωρημένη ηλικία και δεν ξέρω πώς τάβγαζε πέρα για να ζει. Στον κήπο της υπήρχαν μεγάλες κορομηλιές που

κάναν κόκκινους προς μωβ γλυκούς καρπούς. Σήμερα είναι ιδιοκτησία του Αντώνη Τέφου από το Πεκλάρι. Άριστος σαν μάστορας, καλοσυνάτος και πάντα γελαστός σαν άνθρωπος. Η προθυμία και η ευγένειά του, έκανε τον κόσμο να τον προτιμούν στο χτίσιμο των σπιτιών τους. Τα λέω αυτά γιατί έχω ιδίαν αντίληψη μια και το δικό μου σπίτι αυτός το επισκεύασε, όταν κάποτε ήταν ετοιμόρροπο. Σήμερα συνταξιούχος, απολαμβάνει τα έργα του. Δίπλα, σε κατήφορο, στο βάθος, το σπίτι της Καλλιρρόης Ντούτη. Συγκατοικούσε με την αδερφή της Άννα. Με ένα σκαλί, ανέβαινες στη στεγασμένη βεράντα που την προσιάτευε κιγκλίδωμα σε σχήμα γάμα. Στη γωνία της κουπαστής, πάνω σε μια σανίδα, ήταν ένα κωνικό συρμάτινο κλουβί με παπαγάλο. Μοναδικός στην Κόνιτσα. Είχε συνηθίσει να φωνάζει το αφεντικό του, που είχε πεθάνει, με τ' όνομά του. Κάθε λίγο και λιγάκι, άκουγες, «Κώτσιο-Κώτσιο». Όταν περνούσαμε απ' έξω, τον προκαλούσαμε και κείνος άρχιζε να φωνάζει το ίδιο όνομα. Ευγενική και αρχοντογύναικα η κυρα-Καλλιρρόη. Πάντα περιποιημένη, την θυμάμαι να κάθεται, με το σάλι στην πλάτη, στον καναπέ της βεράντας άλλοτε να πλέκει δαντέλα κι άλλοτε να κουβεντιάζει με κάποια γειτόνισσα ή με την αδελφή της. Μεγάλο σπίτι, με μεγάλους σε έκταση μπαξέδες, που έφθαναν

μέχρι τα κτήματα της Μπαουτσέρως. Συνεχίζοντας ερχόμαστε φάτσα, με μία άλλη ξύλινη εξώπορτα. Το ένα φύλλο δεν έκλεινε ποτέ, αλλά έφραζε το πέραςμα, μια μικρή καγκελόπορτα, που παραδόξως, περνώντας πρό ημερών από εκεί υπάρχει ακόμα. Ήταν το σπίτι της κυρά Μάχης Ρίζου. Έμεινε πολύ μικρή χήρα, με δύο κόρες, τις φίλες μου Εριφύλη και Ισμήνη. Με αξιοπρέπεια και αγώνα, έχοντας όμως τη βοήθεια των αδελφών της, Παύλου και Αρίστιππου, τις μεγάλωσε αφού τις ενέπνευσε με πολλά χαρίσματα. Πανέξυπνες και οι δύο, εγώ δε που όταν σκόνταφτα σε κάποιο μάθημα, έτρεχα στη Φίλω και μούδινε τα φώτα της. Θα μείνω λίγο στην κυρα Μάχη, που την θυμάμαι πάντα στα μαύρα, με άβγαλτο το μαντήλι από το κεφάλι της. Τίμησε το χαμό του συζύγου της σ' όλη της τη ζωή. Μόνη χαρά, είχε, να φροντίζει τις κόρες και να τις βλέπει να προοδεύουν. Στα Γιάννινα που μετοίκησε, καθόταν δίπλα από το στάδιο. Άνετα πηγαίναμε να παρακολουθήσουμε κάποιον ποδοσφαιρικό αγώνα, στη διάρκεια του οποίου το Κονιτσιώτικο γλυκό του κουταλιού ήταν απαραίτητο. Στο πρόσωπό της τιμώ (αν όχι τιμούμε), όλες τις γυναίκες που μείναν πρόωρα χωρίς προστάτη. Αλλά υπάρχει και χειρότερη, μοναδική περίπτωση της κυρα Τούλας Ρεμπέτη που την μια μέρα παντρεύτηκε και την άλλη επιστρατεύτηκε ο σύζυγός της, με την κήρυξη του πολέμου και δεν ξαναγύρισε. Τα κόκαλά του έμειναν σε κάποιο ύψωμα της

Αλβανίας. Αυτή κι αν στερήθηκε τα πάντα. Υπέκυψε στη μοίρα της και ανάλωσε τη ζωή της με την ανάμνηση ολίγων χαρούμενων ωρών. Τι να πει κανείς γι αυτές τις γυναίκες, που δεν έδωσαν το δικαίωμα σε κανέναν για εύκολη κριτική; Πάνω από το σπίτι της Ρίζου ήταν ένας παρατημένος σκελετός σπιτιού ιδιοκτησίας του Θανάση Νάτσικα. Στα κενά, κάτω από τα πρέκια των παραθύρων και θυρών, μέναμε όταν έβρεχε, ατέλειωτες ώρες και λύναμε πολλές φορές απορίες από τα μαθήματά μας, ή συζητώντας διάφορα παιδικά μας ενδιαφέροντα. Αν έκανε και σταματούσε η βροχή, ξεχυνόμαστε στην αλάνα και η τσιουλέγκα ή κάποιο πάνινο τόπι (συνήθως τα έφτιαχνε ο Πατερής), ήταν το ξέσπασμά μας. Την ονομασία «Καρυές» πήρε η τοποθεσία, γιατί εκεί υπήρχαν μεγάλες καρυδιές, που αμυδρά τις θυμάμαι και κόπηκαν από τον μετέπειτα πεθερό μου, όπως μου είχε πει, περνώντας κάποτε απ' εκεί έναντι αμοιβής προς την τότε κοινότητα. Απέναντι απ' αυτό το κτίσμα ήταν το σπίτι των Κητταίων και στον τοίχο που έβλεπε προς το δρόμο, ήταν βρύση. Αυτοί μετά τον πόλεμο μετοίκησαν στα Γιάννινα. Παραπάνω καθόταν η Γκασιούτω που στην κόρη της Πάτρα πήγαιναν και έραβαν το ρουχισμό τους οι γυναίκες και ζούσαν ασκώντας το επάγγελμα της μοδίστρας. Η κυρά Τούλα (Γκασιούτω) έφυγε κι αυτή στα Ιωάννινα. Πέθανε η κόρη της και οι εγγονές της, δασκάλα η Ελένη και νηπιαγωγός η Πίτσα, δούλευαν

αλλού. Μόνη της πια, εγκαταστάθηκε σ' ένα κελί της εκκλησίας του Αρχιμαντρίου που έκανε και το νεωκόρο. Αν είχε, δραχμή δεν κρατούσε στη τσέπη της και τα βόλευε με πρόσφορο και κρασί τις περισσότερες φορές και με φαγητό που της πρόσφεραν γειτόνισσες. Πολλοί πεινασμένοι κατεύφευγαν σε κείνη που έκοβε τη μπουκιά της στα δυο. Ζβάρνιζε τα πόδια της με κάτι παντόφλες να τις κάνει ο Θεός κι ερχόταν τακτικότερα στο σπίτι μου και με περίμενε για να μάθει κάποιο νέο από την Κόνιτσα. Την ήξερε ο περισσότερος κόσμος και ήταν σ' όλους αγαπητή και η ψυχούλα της, σαν μικρού παιδιού. Πιο πάνω το σπίτι του Λάζου Νάτση.

Νερουλάς στην κοινότητα, αλλά και γεωργός. Ένα σιδερένιο αλέτρι, ήταν η πρώτη θέα, μπαίνοντας στον αύλειο χώρο.

Τα χαράματα, τον εύρισκαν στον κάμπο τον κυρ Λάζο που καλλιεργούσε σιτάρια και καλαμπόκια για ν' αναθρέψει την πολυμελή οικογένειά του. Ολίγον εύσωμος αυτός. Στιλάτη η κυρά Μαρίνα, έκανε και τις δουλειές του σπιτιού, πήγαινε και στα χωράφια. Και προχωρούμε στον Ντάφλη.

Άτυχος ο Αλέκος. Ένα πρωινό, δεν πρόλαβε να δει τον ήλιο που σε λίγο θάβγαινε απ' το Μιτσικέλι, όταν του σφράγισαν τα μάτια και τη ζωή, οι σφαίρες του μίσους ενός εκτελεστικού αποσπάσματος. Ο Πέτρος (αδύνατο σκαρί), ήταν σβέλτος στο τρέξιμο και μαέστρος στα παιχνίδια της λουμάδας και του φί-

κου, που δεν ξέφευγε εύκολα του στόχου, το κουτί από σπίρτα που το γκρέμιζε με την πρώτη και κέρδιζε ό,τι είχε επάνω, πότε δεκάρες και πότε κουμπιά.

Από την άλλη πλευρά ήταν το σπίτι του Μπραζιώτη. Μου έμεινε πολύ έντονη η εικόνα του ηλικιωμένου, τυφλού κυρ-Σπύρου. Σχεδόν κάθε απόγευμα, περνούσε με το μπαστούνάκι του, φορώντας ρεμπούμπλικα και μαύρο μακρύ παλτό. Χωρίς βοήθεια, απορίας άξιον, πώς εύρισκε τον προσανατολισμό του και πήγαινε χωρίς παρεκκλίσεις στο σπίτι. Είχε όρθιο ανάστημα και ενέπνεε σεβασμό. Όταν τον έβλεπαν όλοι σταματούσαν για να περάσει ανενόχλητος. Το οικόπεδο που ήταν χτισμένο το σπίτι, έφθανε μέχρι το λάκκο, άφηνε όμως ένα αρκετά φαρδύ μέρος, που ήταν δρόμος και ράδιζε ο κόσμος ακόμη και με φορτωμένα ζώα. Τώρα δεν υπάρχει, τον καταβρόχθισε ο λάκκος. Κολλητά, το σπίτι του Τσιγκούλη. Ολίγον κοντός στο ανάστημα. Τον χαρακτήριζε το περπάτημα, που στο κάθε βήμα, προέβαλε μια τον έναν, και μια τον άλλο ώμο. (Σ' αυτό τον έμοιαζε και ο γιός του Νίκος).

Μετά τον πόλεμο έφυγε οικογενειακώς κάπου στην Πελοπόννησο και δούλευε σαν φωτογράφος που ήταν. Μετά από αρκετά χρόνια γύρισε στην Κόνιτσα και μολογούσε κατορθώματα, τάχα τάβαζε με όλους και τους κατατρόπωνε, δυσανάλογα αυτά με το μπόϊ του. Κι όσο οι άλλοι τον τζίναγαν για να λείει, τόσο αυτός πανέξυπνα τους δούλευε και

μεγαλοποιούσε τις ιστορίες. Φεύγοντας από εκεί, στη γωνία του δρόμου, υπήρχε βρύση και δίπλα ένας τότε μικρός πλάτανος.

Πηγαίνοντας προς τα κάτω, στη γωνία συναντούμε το σπίτι που καθόταν ο Τάκης Φουριτζής. Κρεοπώλης. Σπεσιαλίστας στο σπληνάντερο και το κοκορέτσι. Όταν τάψηνε, και άρχιζαν να αφρίζουν και να τρέχουν τα ξύγκια, στην κινητή σιδερένια ψησταριά, γέμιζε η αγορά μυρωδάτο καπνό. Μοσχοβολούσε ο τόπος. Δεν χρειαζόταν να διαλαλήσει τους μεζέδες. Όσοι τα είχαν πήγαιναν να προλάβουν κι όσων η τσέπη τους ήταν άδεια, απολάμβαναν από μακριά το άρωμά τους. Είχε μεγάλη οικογένεια ο κυρ. Τάκης. Αν θυμάμαι, την Κική, τον Κώστα, την Ερμηνεία, την Χαρίκλεια και το Νίκο. Ο Κώστας, μετανάστασης στην Αυστραλία έρχεται συχνά κι όλο κάτι φτιάχνει στο σπίτι που τώρα είναι στη γειτονιά μου. Την Κική την βλέπω πολλές φορές να φροντίζει τον κήπο της. Πιο μέσα, το σπίτι του Νίκου Ζιακόπουλου. Δάσκαλος. Είχε τη Νίτσα, τη Μένη, την Άννα και τον Θανάση. Άλλος μεγαλύτερος κι άλλος μικρότερες συναντιόμαστε και στο σχολείο και στα παιχνίδια.

Παραπέρα του Νίκου Πηγαδά (Αγά). Γεμάτα τα σπίτια από κόσμο. Κι αυτός ούτε ένα, ούτε δύο, τέσσερα. Τη Σάνα, τον Πέτρο, την Όλγα και το Θανάση. Τα αγόρια, ντερέκια. Μοιάζανε της μάνας τους, κυρα Τούλας, που ήταν ψηλή. Και προχωρούμε στου Κυρίτη.

Το ίδιο και αυτός, τέσσερα. Τον Σωτήρη, τον Κώστα, την Κούλα και το Γιώργο. Αγρότης ο κυρ-Γιάννης πάλευε με νύχια και με δόντια, καθημερινά στον κάμπο ν' αγκομαχάει με τα χώματα, πότε στο όργωμα, στη σπορά, στο σκάλο και πότε με το λιοπύρι στο θέρο και στο αλώνισμα, για να τα βγάλει πέρα. Τα παιδιά, το ένα καλύτερο από το άλλο. Η αγάπη των γονιών ίδια για όλα, αλλά χαϊδεμένο όμως ήταν το σογκάρι (όπως συμβαίνει σ' όλες τις οικογένειες), ο Γιώργος. Ο Σωτήρης ακολούθησε τη ραπτική, με άριστα αποτελέσματα στην τέχνη του. Σ' αυτόν έραβα τα ρούχα μου. Πότε κανένα παλτό της αδελφής μου το μεταποιούσε στα μέτρα μου και πότε κανένα παντελόνι από ρετσίνα. Θυμάμαι το πολύ βαρύ σίδερο κι ένα γυαλιστερό σκούρο από τη χρήση καραβόπανο, που τόβازه πάνω στο ύφασμα και πατώντας το γερά, το σιδέρωνε ξανά και ξανά, για να του δώσει τη φόρμα που ήθελε. Επίσης τον θυμάμαι με μία πετσέτα στην πλάτη, να βγαίνει στη βρύση στις Καρυές και έπλυνε το στόμα με βούρτσα και οδοντόκρεμα, όταν σε μένα το ψωμί ήταν λειψό. Ο Κώστας έγινε δικαστικός υπάλληλος και εξυπηρετούσε όλους. Πάρα πολλούς τους συμφιλιώνε και δεν τους άφηνε να ξοδεύονται στα δικαστήρια. Καλά μ' αυτόν έχω πολλά βιώσει. Θα αναφέρω χάριν οικονομίας ένα. Όταν από πολλά χρόνια μετά απέκτησα αυτοκίνητο πήγαινα τακτικότερα στην Κόνιτσα. Τον έπαιρνα και φέρναμε

βόλτα τα πέριξ, σιγοτραγουδώντας τα καλλίτερα τραγούδια που είχα σε κασέτες. Κάποια φορά αποφασίσαμε να πάμε στο Μπουραζάνι. Η διαδρομή μας ήταν γλέντι. Φθάσαμε στην Πανωραία και παραγγείλαμε τσίπουρα. Εκείνος γνωστότατος, εγώ άγνωστος. Πηγαίνει μέσα ο Κώστας να της πει και για φαγητό. Η κατασηματάρχης που για πρώτη φορά με έβλεπε τον ρώτησε ποιος είμαι.

Είναι της λέει, χαριτολογώντας, εισαγγελέας στα Γιάννινα. Και κείνη που όλους τους περιποιείτο με το παραπάνω δεν παρέλειψε να προσθέσει σε μας κάτι περισσότερο.

Η Κούλα παντρεύτηκε τον Κώστα Ζδράβο (Πατερή) και απέκτησαν δυο αγόρια. Κι εδώ τους ταιριάζει ο σίχος, αλλά μόνο αυτό το κομμάτι και το τονίζω, μόνο αυτό «δυό γιούς είχες μανούλα μου, δυο γιόσμους δυό βλαστάρια». Εξαιρετικοί χαρακτήρες, δικηγόροι στο επάγγελμα. Πρέπει να εξάρω εδώ, την πληθώρα των αισθημάτων της Κούλας που πολλές φορές ανήμπορη έτρεχε και τρέχει για βοήθεια. Πολλές φορές, πριν ακόμα ξημερώσει την εύρισκα στο δρόμο να γυρίζει από κάποια

προσφορά. Δίπλα το σπίτι του Τάκη Ζαχαράκη. Οπλουργός και κατασκευαστής μικρομηχανημάτων εκείνης της εποχής.

Με τη μάνα του, την κυρά Λόπη, είχαμε και μακρινή συγγένεια. Ερχόταν πολλές φορές στο σπίτι μας για επίσκεψη και έχω την εικόνα της γονατιστή στο μαντάτο του σπιτιού μου, να κατασκευάζει ένα πάπλωμα. Ήταν άριστη στο φτιάξιμό τους, που με διάφορες βελονιές το γέμιζε με ωραία σχήματα. Παιδιά ο Τάκης είχε τρία, τον Κώστα, μεγάλο πειραχτήρι. Κάθε εκλογές όταν μ' έβλεπε να πάω να ψηφίσω, μου φώναζε, «ωχ, θα μας ζεματίσεις». Εμπορικό μυαλό, έφυγε γρήγορα. Ήταν ακόμα, ο Σπύρος και ο Φώτης. Δούλευαν όλοι μαζί σαν μία γροθιά και μπράβο στους τελευταίους που ανέλαβαν και φρόντισαν τ' ανίψια καλλίτερα από τα παιδιά τους. Πιο κάτω το σπίτι του Ναούμ. Είχε πολλά παιδιά, θυμάμαι μόνο το Γιώργο και παρακάτω στη γωνία ήταν της Μολούς.

Έτσι κλείνουμε την περιήγησή μας στις «Καρυές» που βούιζε ο τόπος από παιδικές φωνές, όταν μάλιστα σκεφθείτε, όλα που προανέφερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΤΣΙΛΙΦΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Επιστημονικός Συνεργάτης

*Α' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών
Νοσοκομείο Παίδων «Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ»*

ΙΑΤΡΕΙΟ:
Σοφοκλή Βενιζέλου 1 • Δάφνη
2ος Όροφος

ΤΗΛ.: 2109750155
ΚΙΝ.: 6932581314

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ Από την Έγωση Αποστράτων Αξιωματικών

Υπό του Υποστρατήγου Ιωάννη Δάφνη

Ήταν μια παραδοσιακή εκδήλωση των Αποστράτων Αξιωματικών αυτή της 15ης Ιανουαρίου 2011 στο Intercontinental, που μας γέμισε αναμνήσεις από την υπηρεσία μας στα φυλάκια, όταν οι Μέγαρα της VIII, της XVI, του Αρχιπελάγους και της Δωδεκανήσου, μας προσκαλούσαν στην έδρα τους για να γιορτάσουμε όλοι μαζί, σαν μια οικογένεια, το γύρισμα του χρόνου.

Αυτή η σύναξη, μεταξύ των άλλων, εκφράζει και την πίστη μας στις αρχές και αξίες που μας μετέδιδαν στις παραγωγικές Στρατιωτικές Σχολές και στην Ανωτάτη Σχολή Πολέμου, αξίες τις οποίες υπηρετούσαμε επί 40 χρόνια και σήμερα νεώτεροι συνάδελφοι συνεχίζουν επάξια να υπηρετούν, παρέχοντας στην πολιτική ηγεσία ένα ισχυρό εθνικό πλεονέκτημα (ατού) για την άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας.

Το πρόγραμμα της φετινής εκδηλώσεως στο Intercontinental περιελάμβανε, χαιρετισμό του Προέδρου της ΕΑΑΣ αντιστρατήγου εα Γεωργίου Κοράκη, Κοπή της Βασιλόπιτας υπό τις ευλογίες του πρωτοπρεσβύτερου ταξιάρχου εα Γεωργίου Αποστολακίδη, εορταστικό δείπνο και μουσικοχορευτικό πρόγραμμα υπό τους ήχους της Ορχήστρας της ΑΣΔΥΣ.

Στο μήνυμά του ο Πρόεδρος της

ΕΑΑΣ, μαζί με τις ευχές για το Νέο Έτος, αναφέρθηκε στις αρχές που υπηρετούσαν οι συνάδελφοι κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους και καυτηρίασε αυτούς, που σήμερα επιχειρούν να τις απαξιώσουν.

Οι παραδόσεις και τα έθιμα σαν αυτό της βασιλόπιτας, τηρούνται σταθερά και διαχρονικά από όλους τους Έλληνες, γηγενείς και της διασποράς και αυτό είναι μια πρόσθετη απάντηση προς εκείνους που επιβουλεύονται την ιστορία μας, τον πολιτισμό και τα σύμβολά μας ή αμφισβητούν τις αρχαίες καταβολές των σημερινών Ελλήνων.

Επειδή στις εκδηλώσεις της βασιλόπιτας περιλαμβάνεται και χορός, επισημαίνουμε ότι οι παραδοσιακοί ελληνικοί (δημοτικοί) χοροί κατέχουν πρωτεύουσα θέση στις πίστες των κοσμικών κέντρων και αποτελούν μέρος του ρεπερτορίου όλων των καλλιτεχνών. Η διαχρονία του νεωτέρου Ελληνισμού προς τον αρχαίο, εκφράζεται και δια του χορού, π.χ. διαβάζοντας την ερμηνεία που δίδεται από την εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς ΤΙ2 στο λήμμα «Χορός», συμπεραίνουμε ότι ο σημερινός αντικριστός χορός Μπάλλος (νησιά, Μακεδονία Μ.Ασία) έχει τις ρίζες του στον «διπαραταξιακό» χορό που παρουσιαζόταν στα θέατρα της αρχαίας Ελλάδος.

«Η αριστεία»

Βασίλης Τσιαλιαμάνης

α) Στην «Πνύκα», στον καφενέ, μας γνώρισε ο Σπύρος Κιτσάτης ότι το δελτίο του Δεκεμβρίου 2010 του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, υπό τον τίτλο διάκριση, είχε ολοσέλιδη καταχώρηση για τον πολυβραβευμένο συμπατριώτη μας, μόλις 32χρονο Κωνσταντίνο-Κάσιο Κούσιο, πρώτο τακτικό καθηγητή της Βιοϊατρικής Τεχνολογίας του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης και επικεφαλής 20μελούς ομάδας ερευνητών που εργάζονται στον πρωτόπορο τομέα, της μη επεμβατικής χειρουργικής, στην Ιατρική επιστήμη.

Αρκετοί είχαμε την χαρά να γνωρίσουμε τον σεμνό και ευπρεπή Κωνσταντίνο-Κάσιο Κούσιο στις 19 Δεκεμβρίου 2010, όταν απένειμε στο Δημαρχείο Κόνιτσας το 13ο ετήσιο Εριφίλειο Έπαθλο ποσού 2.500 ευρώ στον αριστεύσαντα το 2010 στις εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο Νικόδημο Καλλιντέρη. Το βραβείο αυτό αθλοθέτησε ο ευπατρίδης πατέρας του Δημήτριος Κούσιος προς τιμήν της μακαρίτισσας μητέρας του, κονιτσιώτισσας αρχόντισσας, Εριφίλης Οικονομίδου-Κούσιου. Ο Δημήτριος Κούσιος με δαπάνες του και σε κτήριό του δημιούργησε και πρόσφερε δωρεάν στην κοινωνία μας χάριν πολιτιστικών σκοπών και την «Κούσεια Αίθουσα Εκδηλώσεων» στην «κάτω αγορά» της Κόνιτσας.

β) Στην ίδια συζήτηση έγινε γνωστό ότι μεγάλη αθηναϊκή εφημερίδα πρόσφατα με δημοσίευσμά της ασχολήθηκε διθυραμβικά με τον 46χρονο Ζήνωνα Μανδραλή, γιο του παλιότερα υπαλλήλου του Δασαρχείου μας Γιάννη Μανδραλή, που έλαβε την εγκύκλια μόρφωσή του στην Κόνιτσα, τελειώνοντας το δικό μας Λύκειο. Μετά σπούδασε χημικός μηχανικός στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και πήρε διδακτορικό στο Οχάιο των ΗΠΑ. Από καιρό κατέχει την περίοπτη και μοναδική θέση του Διευθυντού στο τμήμα Έρευνας και Ανάπτυξης της ελβετικής βιομηχανίας Nestle στο Βεβέ της Ελβετίας. Σε συνέντευξή του ο Ζήνωνας Μανδραλής στην ίδια εφημερίδα, με αφορμή την κυκλοφορία στην παγκόσμια αγορά πολυλειτουργικής καφετιέρας της Nestle, που κατασκεύασε το ερευνητικό τμήμα του, αναφέρεται με πόθο στην γενέτειρά του, το Βελβεντό και στην Κόνιτσα, όπου έμαθε «γράμματα».

Η αναφορά στους «αριστείς» μας, στους σημαντικότερους ανθρώπους μας, είτε με το «δίκαιο του αίματος» είτε με το «δίκαιο του τόπου», εμάς τιμά και εμάς ωφελεί. Ιδού και νέο πεδίο δόξης λαμπρής για το νεοσύστατο και φιλόδοξο σωματείο μας, τον «Σύνδεσμο Αποφοίτων Γυμνασίου-Λυκείου Κόνιτσας».

γ) Σε πρόσφατη παρουσία του στο

κυριακάτικο «Αρχονταρίκι» της ΕΡΤ ο παλιός υπουργός και αντιπρόεδρος της Βουλής καθηγητής των οικονομικών και ερευνητής Μανώλης Δρετάκης ανέφερε ότι 3.000 Έλληνες εργάζονται σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αν προσθέσουμε στους πανεπιστημιακούς και τους Έλληνες, που εργάζονται στο εξωτερικό και κατέχουν εκεί διευθυντικές θέσεις σε διάφορους τομείς, κατανοούμε ότι ένα μεγάλο κομμάτι του «ελληνικού μυαλού» βρίσκεται και προσφέρει στην ξένη γη. Οι χώρες που θέλουν την προκοπή τους εισάγουν «μυαλά» και δημιουργούν «δεξαμενές σκέψης» και η δική μας εξάγει και αδειάζει. Όταν φεύγει το μυαλό τι μένει; Αιτίες αυτής της φυγής πολλές, κυρίως όμως η επικρατούσα αναξιοκρατία στο ελλαδικό κράτος-κόμμα. Πολλά κατακτήσαμε κατά την 37ετή μεταπολίτευση, αλλά η αξιοκρατία παραμένει σπάνιο δημόσιο αγαθό. Την τωρινή περίοδο, λόγω της μεγάλης οικονομικής κρίσης, αναζητούν δουλειά έξω, ακόμη και στην Τουρκία, πάρα πολλοί πτυχιούχοι των ελληνικών πανεπιστημίων. Κάποτε οι μετανάστες μας ήταν οι ανειδίκευτοι εργάτες τώρα είναι οι κατέχοντες πανεπιστημιακούς τίτλους.

Τελευταία και ορθά γίνεται λόγος

και από επίσημα χείλη για την «αριστεία» στην εκπαίδευσή μας. Επανέρχονται τα συκοφαντημένα πρότυπα-πειραματικά Σχολεία. Νομοθετήθηκε η εξωτερική και εσωτερική αξιολόγηση των Πανεπιστημίων μας, που δυστυχώς στην παγκόσμια ποιοτική κατάταξη είναι στην τρίτη εκατοντάδα. Στα χρόνια της «σοσιαλθολούρας» (πράσινης και μπλε) επικράτησε η λογική του ισοπεδωτισμού (μια από τις αιτίες που φθάσαμε στο Δου-νου-του), η πρακτική να κόβουμε τα ψηλά κεφάλια, όπως οι αυλικοί της τσαρίνας Αικατερίνης έκοβαν για χάρη της τα «ψηλά στάχυα». Η πιο μισητή λέξη είναι η αξιολόγηση. Γεμίσαμε με αριστούχους μαθητές και κατά δήλωση εγκληματολόγου καθηγητή Πανεπιστημίου ψάχνουμε ποιους θα στείλουμε για Νόμπελ. Προορισμός του δημοκρατικού σχολείου- και όλη η κοινωνία είναι σχολειό - είναι να βγάζει από τον καθένα και να αναδεικνύει τα τάλαντά του, δεν είναι να γεμίζει ανώφελα η κάθε μαθητική τσάντα με αναξιοκρατικά «δεκάρια» και μετά με «εικοσάρια» προς τέρψη των γονιών. Το να μένουν θαμμένα τα τάλαντα είναι και αμαρτία γιατί δωρηθήκαν στον καθένα από τον Πλάστη υπέρ όλων.

Γενάρης του 2011.

«Κρίση και ευκαιρίες. Μια άλλη άποψη»

Του Βασίλη Τσιαλιαμάνη, δικηγόρου. Δεκέμβρης 2010

Στο τεύχος Νοέμβρη-Δεκέμβρη 2010 του περιοδικού μας δημοσιεύθηκε άρθρο του Θύμιου Κυρτζόγλου με τίτλο «Κρίση και ευκαιρίες». Στο κείμενο αυτό, αν καλώς το κατανοώ, εκφράζει την δυσαρέσκειά του για την «γενική» θέληση, που αποτυπώθηκε και στο από 13-12-2010 ψήφισμα, με πρόταση του Δημοτικού Συμβουλίου, συγκεντρωθέντων στο Δημαρχείο Κονιτσιωτών-πισσών, (δημοσιεύεται στο ίδιο τεύχος του περιοδικού μας) να παραμείνει το «στρατόπεδο» στον τόπο μας, αφού (κατά το άρθρο) η προσφορά του στην «αγορά» είναι ετήσια μόλις 100.000 ευρώ, ενώ συγκριτικά κατά τον ίδιο η αξία των τσιγάρων που καπνίζονται κάθε χρόνο από το τοπικό πληθυσμό ανέρχεται σε 300.000 ευρώ (αξία προσφοράς τριών στρατοπέδων). Συνεχίζοντας προτείνει το στρατόπεδο να παραχωρηθεί στον Δήμο, ο οποίος (οφείλει) να κτίσει οικισμό 200 κατοικιών, καθεμιάς 70 τ.μ στις οποίες (κατοικίες) στην χειμερινή πεντάμηνη περίοδο θα φιλοξενεί δωρεάν, ηλικιωμένους από τα «αποκλεισμένα» χωριά της επαρχίας μας και το υπόλοιπο επτάμηνο 400 ευρωπαίους ηλικιωμένους, με όλα τα «καλά» αφού θα δαπανούν την σύνταξή τους στο «πάζαρι» μας και το κράτος θα «γλιτώνει» την δαπάνη συντήρησης ολιγάνθρωπων χωριών τους χειμώνες. Η δαπάνη ανοικοδό-

μησης προτείνεται να αναζητηθεί στο ΕΣΠΑ και αν χρειάζεται και «ιδία συμμετοχή» να την καταβάλει το ελληνικό δημόσιο.

Ως πολίτης και δημότης της Κόνιτσας εκφράζω την αντίθεσή μου στην παραπάνω πρόταση, διότι :

α) Ουδείς ζήτησε την παραμονή του στρατοπέδου γιατί προσφέρει στο «πάζαρι» μας χρονιάτικα 100.000 ευρώ. Την ίδια άποψη θα είχαμε οι πολλοί και αν πρόσφερε ένα ευρώ ή ένα δισεκατομμύριο ευρώ, που εξάλλου είναι και θα ήταν μέρος από τους καταβαλλόμενους φόρους μας. Ζητήθηκε η παραμονή στελεχωμένης και επανδρωμένης στρατιωτικής μονάδας στην παραμεθόρια περιοχή μας για την προσφορά της στην άμυνα της χώρας, στην κρατική μας υπόσταση, στην ασφάλεια, κυρίως του ακριτικού πληθυσμού, στην εθνική μας αξιοπρέπεια, στις λαϊκές μας ελευθερίες, όσες κατακτήσαμε και όσες απόμειναν. Η οικονομική ωφέλεια στους δημότες μας από την λειτουργία «στρατοπέδου» στο Δήμο μας είναι μια θετική παράμετρος, αλλά αυτή είναι χαμηλής προτεραιότητας μπροστά στην παράμετρο της αποστολής του ενόπλου τμήματος του λαού μας που έχει σπίτι του τα στρατόπεδά μας, και το δικό μας.

β) Η λογική του κειμένου με βάσει στον «πειρασμό» να εκφράσω και κάποιες «αντιοικονομικές», «αντιχρησιμη-

θηρικές» απόψεις. Αλίμονο εάν όλα τα «πράγματα» στην ζωή μας, είχαν μόνο οικονομική-χρησιμοθηρική διάσταση. Ο μονοδιάστατος άνθρωπος, ο οικονομικός άνθρωπος, ο χρησιμοθήρας, αυτός που κάθε άλλο παρά «άνω θρώσκει», καταλήγει αντι-άνθρωπος, απάνθρωπος, θηρίο, που κάνει και έχει οικείο του περιβάλλον την ζούγκλα.

Αν τραβήξουμε στα άκρα την οικονομική λογική δεν χρειάζεται να έχουμε ηλικιωμένους, αφού είναι άτομα αντιπαραγωγικά, κάλλιστα όταν κάποιος φθάνει ορισμένη ηλικία (κατ' αυτή την λογική) η θέση του είναι στον σπαρτιατικό Καιάδα. Σίγουρα οι σημερινοί καιάδες έχουν άλλο όνομα αλλά το ίδιο περιεχόμενο. Η τωρινή και καθημερινή, ονομαστική, αλλά και μέσα από την ακρίβεια ουσιαστική, περικοπή ακόμη και χαμηλών συντάξεων σε συνδυασμό με την μείωση των έτσι και αλλιώς μικρών κρατικών κοινωνικών δαπανών κινείται στο ίδιο οικονομικό «πνεύμα». Στο ίδιο «πνεύμα» κινείται και η «ιδρυματοποίηση» των ηλικιωμένων.

Προ καιρού είχα διαβάσει ότι μεγάλη αμερικάνικη καπνοβιομηχανία με επιστολή της στην πολωνική κυβέρνηση, παραθέτοντας στέρεα οικονομικά στοιχεία, ζητούσε την λαϊκή διάδοση του καπνίσματος αφού οι καπνίζοντες πεθαίνουν νωρίτερα από τους μη καπνίζοντες και οι κυβερνήσεις, τα κράτη, «οι κοινωνίες» γλιτώνουν μεγάλο μέρος των συντάξεων και έτσι έχουν περισσότερα χρήματα για την οικονομική τους

«πρόοδο». Επίσης διάβασα ότι η ιαπωνική κυβέρνηση διαπραγματεύεται με την φιλιππινέζικη κυβέρνηση να **εξάγει** (ταιριαστός οικονομικός όρος) τους ιάπωνες ηλικιωμένους στις Φιλιππίνες παρά να εισάγει φιλιππινέζες θεραπευτικές στην Ιαπωνία, ως οικονομικότερη λύση.

Η κρίση μπορεί να γίνει ευκαιρία και δη ευκαιρία ζωής, να πλησιάσει στην ανάγκη, όχι από ανάγκη, ο ένας τον άλλον, να γίνουμε συνάνθρωποι και δεν νοείται άνθρωπος που δεν είναι συνάνθρωπος.

γ) Η χώρα είναι στοιχείο της πατρίδας. Η χώρα δεν μπορεί να γίνεται «χώρος», «οικόπεδο» γιατί ξεπέφτει η πατρίδα ως αξία ζωής. Πατρίδα είναι ο τόπος, που ο λαός τον μάτωσε, τον ίδρωσε, τον ζύμωσε και τον ανέβασε με την ζωή του σε «τρόπο» ύπαρξης. Αγαπάμε την πατρίδα και αγαπάμε όλους τους «άλλους» που αγαπούν την πατρίδα τους. Ο μεγάλος γάλλος κομμουνιστής ηγέτης Ζωρές απευθυνόμενος στους εργάτες είχε πει **«η πατρίδα είναι το τελευταίο καταφύγιο των φτωχών»**. Το ιερό τέρας του νεοφιλευθερισμού, ο αμερικανός οικονομολόγος Φρίντμαν, είχε «προφητέψει» το αβέβαιο μέλλον της Ενωμένης Ευρώπης με το επιχείρημα της απουσίας κοινής γλώσσας, (στοιχείο και αυτό της πατρίδας) σε αντίθεση με τις ΗΠΑ. Η πατρίδα ως αξία βιώνεται. Θέλει για την φύλαξή της τον πολίτη ισόβιο οπλίτη. Η ελληνική γλώσσα είναι η μόνη γλώσσα που οι λέξεις-

αξίες πολίτης και οπλίτης έχουν τα ίδια γράμματα. Αμερικανόπεμπες θεωρίες για κατάργηση των εθνικών στρατών, (εκτός βέβαια από την δική τους πολεμική μηχανή), με το πρόσχημα του οικονομικού κόστους, και για ίδρυση «κάποιας» επαγγελματικής στρατοχωροφυλακής είναι αυτοκτονικές για τους λαούς. Αν θέλει ο λαός την **Τιμή Του** δεν μπορεί να βάζει μεζούρα στην τιμή της. Δεν μπορούμε να υπάρξουμε χωρίς στρατό, στρατόπεδα και όπλα. Ας αρχίσει από τους «μεγάλους» να υλοποιείται η ευχή της παλαιάς διαθήκης «τα τάνκς να γίνονται τρακτέρ». Για την σύγχρονη άμυνα δεν χρειάζεται βέβαια μόνο η στρατιωτική δομή αλλά και άλλα 999 πράγματα (όπως η ανάπτυξη) αλλά αυτή είναι το αρχικό ένα (1).

δ) Όσον αφορά την τελική πρόταση του Θύμιου Κυρτζόγλου για δημιουργία οικισμού με την παραπάνω λειτουργία κλπ ενστερνιζόμενος τον «οικονομισμό» του θα πω ότι είναι κατ' εξοχήν αντιοικονομική. Κανένας δεν θα την συζητούσε και αν επρόκειτο ολόκληρο το ΕΣΠΑ να δαπανηθεί στην Κόνιτσα. Δεν είμαστε δα και η Ιεράπετρα της Κρήτης για να φιλοξενήσουμε τους βόρειους ηλικιωμένους. Ας φύγουμε από τον κοινωνικό συντηρητισμό της μορφής να

βάλει το ΕΣΠΑ την δαπάνη και αν χρειάζεται και άλλη δαπάνη να την βάλει το Δημόσιο και εμείς θα βάλουμε την «ιδέα». Είναι δυνατόν να κάνουμε τέτοιες προτάσεις **όταν:** α) η Ιόνια οδός θα καταλήξει στην Ελεούσα β) για την μοναδική στην Ελλάδα ατμούχα ιαματική λουτροπηγή του Αμαράντου λείπει η στοιχειώδης οδική πρόσβαση γ) στα θειούχα ιαματικά λουτρά των Καβασίλων τα 500 κυβικά ανά ώρα κίτρινου χρυσού χύνονται αναξιοποίητα στον Σαραντάπορο και δεν υπάρχει ούτε ένα δωμάτιο για διαμονή δ) το τελεφερίκ από το πεδίο βολής για κορυφή του Λάζαρου βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της μελέτης ε) οι κατασκηνώσεις της Πηγής παρά την αποπεράτωση της μελέτης αξιοποίησής τους χάσκουν ερειπωμένες στ) δεν έχει υλοποιηθεί η μελέτη αξιοποίησης για το μονοπάτι της χαράδρας του Αώου ζ) δεν έχει παραδοθεί η μελέτη και για την πίστα κανώκαγιακ στο ίδιο ποτάμι η) δρόμοι, σε περιοχές ιδιαίτερου κάλλους, όπως προς Πληκάτι και Δίστρατο-Βασιλίτσα δεν είναι σύγχρονοι κλπ

Ευχαριστώ τον Θύμιο Κυρτζόγλου γιατί με το κείμενό του έγινε αιτία αυτού του διαλόγου.

Λίγα μεταθανάτια λόγια για τον υπέροχο καθηγητή - παιδαγωγό και μοναδικό μέγα Έλληνα φιλόσοφο Νικόλαο Ρεμπέλη

Του Στέφανου Νούτση

Τον Νικόλαο Ρεμπέλη δυστυχώς, ποτέ δεν τον συνάντησα στη ζωή για να γνωριστούμε από κοντά. Τον γνωρίζω μόνον από τις διηγήσεις μαθητών του, από τα γραπτά του και τις επιφυλλίδες του, που έγραφε παλαιά στην εφημερίδα των Αθηνών «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» αν και τότε ήμουν πολύ νέος και δεν έδινε την πρέπουσα σημασία από την μεγάλη αλληλογραφία που είχα μαζί του και τα τηλέφωνα που ανταλλάσσαμε από τα εξής παρακάτω περιστατικά:

Είχα την διοίκηση και διαχείριση, πρώτα σαν Γ. Γραμματέας και εν συνεχεία σαν πρόεδρος του Συλλόγου Ασημοχωριτών Απικής «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» για εξ περίπου χρόνια (2002-2008). Πρόεδρος του Συλλόγου ήταν ο Κώστας Νούτσης, μαθητής του Ν. Ρεμπέλη στην Κόνιτσα, Γ. Γραμματέας και ασκών την πραγματική διοίκηση του Συλλόγου και του μεγάλου κληροδοτήματος Β. Χρήστου ήμουν εγώ και ταμίας ήταν ο Στέφανος Πανταζής, μαθητής επίσης του Νίκου Ρεμπέλη και σήμερα συνταξιούχος οικονομικός έφορος. Ο πρόεδρος Κώστας Νούτσης, ιατρός και σήμερα διευθυντής της δερματολογικής κλινικής του νοσοκομείου «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» σε ένα ταξίδι του στην Κόνιτσα συνάντησε τον αείμνηστο Νίκο Ρεμπέλη, ο οποίος του ζήτησε σαν πρόεδρος

του Συλλόγου να εισηγηθεί να εγκριθεί ένα ποσό από τον Σύλλογο και το Κληροδοτήμα Β. Χρήστου για την επανέκδοση του Βιβλίου του πατέρα του Χ. Ρεμπέλη. Ο γιατρός - πρόεδρος του Συλλόγου Κώστας Νούτσης αφού συνεννοήθηκε με τον ταμία του Συλλόγου Στέφανο Πανταζή επίσης μαθητή του Ν. Ρεμπέλη στο Συμβούλιο που κάναμε στην Αθήνα, εισηγήθηκαν από κοινού να εγκριθεί η δαπάνη από το κληροδοτήμα Β. Χρήστου για να επανεκδοθεί το βιβλίο Χ. Ρεμπέλη με τίτλο «ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ». Επειδή ουσιαστικά την διαχείριση και την διοίκηση του Συλλόγου την ασκούσα εγώ σαν Γενικός Γραμματέας εξ ολοκλήρου, απευθύνθηκαν σε μένα για να πω την γνώμη μου για την έγκριση της δαπάνης και εγώ αμέσως αποδέχτηκα και ανέλαβα όλη την διαδικασία για την επανέκδοση του βιβλίου» έτσι υποχρεωτικά τηλεφώνησα στον αείμνηστο Ν. Ρεμπέλη και του ανακοίνωσα ότι εγκρίθηκε η δαπάνη και τον ενημέρωσα ποία δικαιολογητικά έπρεπε να συγκεντρώσει για να τα στείλει στον Σύλλογο Ασημοχωριτών στην Αθήνα για να του εμβάσομε το ποσό της δαπάνης επανέκδοσης του βιβλίου «ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ». Όντως σε εκδοτικό οίκο των Ιωαννίνων επανέκδωσε το βιβλίο συνολικά 700 βιβλία από τα οποία 50 βιβλία edώρησε στον Σύλλογο -Ασημοχωριτών.

Στοιχίσει 3.500 ευρώ και εγώ μόλις μου έστειλε τα δικαιολογητικά του έστειλα το άνω ποσό χρημάτων των 3.500 ευρώ. Το μεγαλείο της ψυχής του και η ευαισθησία του ήταν, χωρίς εμείς να του απαιτήσουμε το παραμικρό, αυτός στο εξώφυλλο του βιβλίου «ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ» ανέγραψε «Εκδόσεις Ηπειρωτικής Εταιρείας Αθηνών 1953» και επανέκδοση του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» 2005. Όσοι αγοράσατε το βιβλίο και όσοι θα το αγοράσετε από τα στέκια που αναφέρονται στην Κόνιτσα στην σχετική διαφήμιση που γίνεται στο περιοδικό «Κόνιτσα» θα το διαπιστώσετε.

Έτσι τηλεφωνικά και με την αλληλογραφία που είχαμε αναπτύχθηκε μία αμοιβαία φιλική σχέση και τότε εγώ πήρα το θάρρος και του έστειλα το πρώτο μου βιβλίο που έχει τίτλο «Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ» βιβλίο μεγάλου σχήματος και 500 σελίδων. Στο εξώφυλλο έχει την εξής παράσταση «θεά -Αθηνά» όρθια και με το δόρυ της να το μπήγει στην καρδιά του καθιστού και με τον εβραϊκό Κιπά στο κεφάλι του εβραίου θεού Γιαχβέ. Το ως άνω βιβλίο μου το πήρε ο αείμνηστος Ν. Ρεμπέλης και σαν μεγάλος πιστός στον Ιουδαϊκό Χριστιανισμό, το διάβασε μετά μεγάλης προσοχής και μου έστειλε ένα γράμμα στο οποίο με συγχαίρει για το βιβλίο μου αυτό, αναφέροντας ότι πάρα πολλά από

αυτά που γράφεις είναι αξιόλογα και αληθινά. Στο αρχείο μου έχω την επιστολή αυτή.

Του έστειλα και άλλα πολλά βιβλία αρχαιοελληνικού και ελληνοκεντρικού περιεχομένου και πολλά γραπτά μου και πάντα με έπαιρνε τηλέφωνο και με ευχαριστούσε. Σε ένα πολυσέλιδο πόνημα μου που το έθεσα τηλεφωνικώς μου είπε επί λέξει τα εξής: «Στέφανε πολλά από αυτά που γράφεις ομολογώ ότι δεν τα ήξερα και για πρώτη φορά τα μαθαίνω και σε ευχαριστώ». Θέλω να υπογραμμίσω ότι δεν θέλω να ειπώ ότι πρόσθεσα στη μέγιστη προσωπικότητα του κάτι παραπάνω, αλλά όμως μπορώ να τονίσω ότι του κέντρισα το ενδιαφέρον να θυμηθεί τις περίφημες επιφυλλίδες που δημοσίευσε στα νιάτα του στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και που πάντα αναφερότανε στην αρχαιοελληνική σοφία. Έτσι από το 2005 που είχαμε την κατά τα ανωτέρω πρώτη γνωριμία και βάσει των βιβλίων και γραπτών μου που του έθιξα στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ», ενώ πρώτα έγραφε συνέχεια για τον Ιουδαιοχριστιανισμό και θέματα σχετικά περίξ αυτού, ο Ν. Ρεμπέλης άλλαξε παντελώς και συνέχεια έγραφε στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» και μέχρι τον θάνατο του θέματα αρχαιοελληνικού φιλοσοφικού περιεχομένου και όλοι τον θαυμάσαμε για τον πλούτο των γνώσεων του σε αρχαιογνωστικά φιλοσοφικά και ποικίλα θέματα από την

αρχαιοελληνική σοφία. Έτσι μπορώ να πω ότι η ψυχή του θα θελήσει να συναντήσει τον Σωκράτη και τα άλλα αθάνατα πνεύματα της αρχαιοελληνικής κοινωνίας και όχι τους εβραίους, που γράφει στο τέλος του επικήδειου του ο εξάίρετος φιλόλογος και ιστορικός Χρήστος Γ. Ανδρεάδης.

Τελειώνοντας θέλω να υπογραμμίσω την τακτική θεματογραφία του Ν. Ρεμπέλη στο αγαπητό περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ», τα θέματα του οποίου όχι μόνο τα διαβάσαμε αλλά κυριολεκτικά τα ρουφούσαμε τόσο για το πολύ ενδια-

φέρον τους σε ουσιώδη θέματα όσον για την υπέροχη και πολύ αξιόλογη σύνταξη και γραφή των θεμάτων αυτών από τον υπεράξιο συγγραφέα Ν. Ρεμπέλη.

Είμαι σίγουρος ότι θα λείψει πολύ από το περιοδικό μας «ΚΟΝΙΤΣΑ», αλλά ελπίζω ο άξιος Διευθυντής του περιοδικού Σ. Τουφίδης θα βρίσκει θέματα του Ν. Ρεμπέλη να τα καταχωρεί στο περιοδικό ώστε να μην μείνει ορφανό από τον Νίκο Ρεμπέλη.

**Στέφανος Νούτσης Οικονομολόγος -
Συγγραφέας - Ποιητής**

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τ.Κ. 453 33

ΤΗΛ.: 26510 77585
ΚΙΝ.: 6932 430093
e-mail: ikoyk@otenet.gr

Dr. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Επίκουρος Καθηγητής του Α.Π.Θ.

Ι. Δραγούμη & Εγνατία Τηλ. 2310265168
(Βαρβακία 1) Θεσσαλονίκη Κιν. 6977032376

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ-ΖΕΥΤΟΛΑ

Συμβολαιογράφος

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 26510 93622
ΤΗΛ.: 26550 22529 ΚΙΝ.: 6945182799

Αναμνήσεις από την γνωριμία με τον αείμνηστο καθηγητή Νικόλαο Ρεμπέλη

Τον αείμνηστο Νικ. Χ. Ρεμπέλη, φιλόλογο, πρώην Λυκειάρχη, δεν τον είχα καθηγητή. Τον γνώρισα για πρώτη φορά το 1958, όταν υπηρετούσα ως Παιδαγωγός-Παιδονόμος στην τότε λειτουργούσα Αναγνωστοπούλειο Γεωργική Σχολή Κόνιτσας.

Ήταν ένας ωραίος νέος, σπουδαγμένος καθηγητής, νιόπαντρος, πολύ δραστήριος και πολύ αγαπητός απ' όλους.

Ο Διευθυντής στην Αναγνωστοπούλειο Γεωργική Σχολή αείμνηστος Δημ. Παπαδόπουλος μ' έφερε σε επαφή και γνώρισα το Νίκο. Διαβασμένος, πολυμπαθής, προσηνής ταπεινός, πρᾶος και με ιδιαίτερη κλίση στ' Αρχαία. Παθιασμένος με τα Αρχαία Ελληνικά (Ξενοφώντα, Λυσία, Δημοσθένη, Πλάτωνα, Ευριπίδη), αλλά και με τα Λατινικά του.

Πολυγραφότατος από τότε. Ποιος δεν θυμάται τις επιφυλλίδες και τα άρθρα του, στον τοπικό τύπο αλλά και στον Αθηναϊκό και ιδιαίτερα στην Καθημερινή κάθε Κυριακή.

Με τη γνωριμία μου, ικανοποιήθηκε πολύ και η δική μου αγάπη προς τ' αρχαία Ελληνικά, ήθελα κι εγώ να σπουδάσω Αρχαία Φιλολογία, αλλά η ορφάνια και τα λίγα οικονομικά της οικογένειάς μου, δεν μου το επέτρεψαν. Συχνά στους περιπάτους μας και στις ατέλειωτες συζητήσεις επαναλαμ-

βάναμε το «Τοις πλείστοις ουν έδοξε παιδεια μεν και πόνου πολλού και χρόνου μακρού και δαπάνης ου μικράς και τύχης δείσθαι λαμπράς» Λουκιανός και με έπαρση επαναλάμβανε «εάν ης φιλομαθής, έσει και πολυμαθής» (Ισοκράτης) και «παιδεία δε των εν ημίν μόνον εσίν αθάνατον και θείον» (Πλούταρχος).

Πολλές φορές με διόρθωνε και με συμβούλευε αρχαιοπρεπώς. Αυτή η φιλολογική μας παρέα και συντροφιά διακόπηκε με την στρατιωτική μου θητεία. Λυπήθηκα αλλά τι να γίνει.

Όταν τελείωσα το στρατιωτικό και διορίστηκα δάσκαλος στο Γοργοπόταμο Κόνιτσας, χωριό κοντινό με το δικό του, χάρηκε πολύ, ας σημειώσω εδώ ένα χαριτολόγημα. Ο επιθεωρητής μου, σοβαρός σοβαρός, μου είπε να πάτε στο Δημοτικό Σχολείο Γοργοποτάμου. Θα περάσετε πολύ καλά. Χαρούμενος πήγα στο πρακτορείο και ζήτησα ένα εισιτήριο για Γοργοπόταμο. Ο πράκτορας μου'πε «Πάτε για το Τούρναβο, πολύ καλά» εγώ διαμαρτυρήθηκα. ΟΧΙ κύριε για Τούρναβο αλλά για το Γοργοπόταμο. Όλοι γέλασαν και ντράπηκα εγώ..

Το βράδυ κοιμήθηκα στον αείμνηστο παπα-Ανδρέα Παπαθεμιστοκλέους και του διηγήθηκα το πάθημά μου.

Αυτός με προέτρεψε ν' αγοράσω το βιβλίο του ΡΕΜΠΕΛΗ τα «ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ» εκεί γράφει για όλα τα χωριά της

Κόνιτσας με τα παλιά ονόματα.

Κατέβηκα στην Κόνιτσα, βρήκα τον παλιό φίλο καθηγητή Ν. Ρεμπέλη, γιο του Χαράλαμπου Ρεμπέλη και του ζήτησα το βιβλίο.

Έβγαλα να το πληρώσω, ο αείμνηστος γέλασε, δεν θέλουμε λεφτά, πήρε το βιβλίο, μου έκανε μια αφιέρωση, και από τότε το έχω πολύτιμο σύμβουλο στις πατριδολογικές μας εργασίες που γράφω.

Έτσι συνεχίστηκε η φιλολογική μας παρέα για πολλά χρόνια. Αργότερα, στην πανεπιστημιακή μετεκπαίδευση, στην Αθήνα, συναντούσα συχνά το Νίκο, γιατί τότε υπηρετούσε στην Αθήνα. Πέρασαν τα χρόνια. Γύρισε στην αγαπημένη του Κόνιτσα και αρθρογραφήσε στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» με εκλαϊκευμένη γλώσσα, που αναφερόταν στα παλιά και στην σύγχρονη επικαιρότητα, με αναφορά πάντοτε στους Αρχαίους και στους Λατίνους.

Όταν η ταπεινότης μου έβγαλε την εφημερίδα «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΥ» ο αείμνηστος πρώτος τη διά-

βαζε, αρθρογραφήσε και με συμβούλευε για την καλύτερευση της εφημερίδας μου.

Αυτός ήταν ο φίλος μου Νίκος Χ. Ρεμπέλης, που στα Γιάννενα, τους χειμερινούς μήνες που έμεινε, κάναμε συντροφιά και τα λέγαμε. Μια ζωή γνωριμία και φιλία.

Η φυγή μας στενοχώρησε όλους. Η γη της Κόνιτσας δέχτηκε στην αγκαλιά της, το σκήνωμά του, όμως τα κείμενά του, οι συμβουλές του, η Μνήμη του θα μείνουν πάντοτε φωτεινό μετέωρο παρακαταθήκης.

Ας είναι το απλό αυτό κειμενάκι μας, ένα απλό, πολύ απλό, φιλολογικό μνημόσυνο στον αξέχαστο φίλο και πατριώτη αείμνηστο Νίκο Χ. Ρεμπέλη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΙΧ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Επίτιμος Σχολικός Σύμβουλος
Ειδικής Αγωγής

HOTEL "ΑΩΟΣ"
RESTAURANT - BAR
ΚΩΝ. ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ

1ο χιλιόμετρο εθνικής οδού Κόνιτσας - Κοζάνης
ΤΗΛ:2655022079 FAX:2655023079 ΚΟΝΙΤΣΑ
ΤΗΛ:6972440960 ΤΗΛ:6972440961
www.epirus.com/hotel-aoos

Τα χωριά Του χθες και Του σήμερα

Ξηνελόωη Β. Κυρϊάννη-Μπούρη

Αν γυρίσουμε κάμποσα χρόνια πίσω και παραλληλίσουμε τα χωριά μας του χθες και του σήμερα, θα παρατηρήσουμε ότι οι διαφορές είναι πολύ μεγάλες. Τα χωριά του χθες, τα ζωντανά, τα γεμάτα από έμψυχα όντα αποτελούν πια παρελθόν.

Τα σπίτια τα γεμάτα από άτομα όλων των ηλικιών από υπερήλικες παπούδες και γιαγιάδες, από ώριμους ή μεσήλικους γονείς, από νιόπαντρους, από έφηβους από νέους και νέες, από σχολιαρόπαιδα και βυζαχτάρια είναι μια εικόνα η οποία μέρα με τη μέρα ξεθωριάζει, γίνεται απόμακρη.

Και όλα αυτά τα άτομα, τα οποία προανέφερα αποτελούσαν μια φαμίλια, μια οικογένεια πατριαρχική, μια μικρή κοινωνία σ' ένα σπίτι, κάτω από μια στέγη όλα μαζί. Ο καθένας στο πόστο του. Ο παππούς, ο μεγαλύτερος του σπιτιού να διατηρεί το γόπτρό του. Να κάθεται στην κορφή στο μπάσι του ματζάτου του, δίπλα στο παραγώνι, να έχει αναλάβει κατά τους χειμερινούς μήνες τη διατήρηση της φωτιάς, να την τροφοδοτεί με ξύλα, να τη συμπάει, να δίνει τις ορμήνειες του, να κατευθύνει τον καθένα για τις αρμοδιότητές του με την πείρα του και τη σοφία του, απόκτημα των χρόνων που κουβαλάει στην πλάτη του. Αυτός είναι ο κουμανταδόρος του σπιτιού, ο καπετάνιος με την καλή έν-

νοια, ο τιμονιέρης, «ο μάνατζερ» αν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε μια λέξη της μόδας.

Και δίπλα του η γιαγιά, η μάκω. Να έχει κι αυτή τις απόψεις της, τις συμπληρωματικές, με τη ρόκα της να γνέθει, ή να πλέκει τις μάλλινες χοντρές κάλτσες για τη φαμίλια της με τις βελόνες, τα κονταρίτσια, όπως συνηθίζουν να τις λένε σε πολλά χωριά της περιοχής μας, κάτω από το λιγοστό, το ακνό φως της λάμπας του πετρελαίου και με το πόδι της να κουνάει συγχρόνως τη σαρμανίτσα στην οποία κοιμάται το νεογνό της οικογένειας.

Η μητέρα, η δεύτερη στην τάξη, να σηκώνεται από τα χαράματα και να αναλαμβάνει κι αυτή τα καθήκοντά της. Να ανασκουμπώνεται, να σηκώνει τα μανίκια της και να μεριμνάει για την τροφοδοσία της οικογένειας. Ζύμωμα, ψήσιμο του ψωμιού στο φούρνο με τα ξύλα, πέντε και περισσότερα ταψιά, ανάλογα με τα στόματα που έχει να ταΐσει. Να μαγειρεύει στον τέτζερη το φαγητό της ημέρας, να ψήνει στη γάστρα την πίτα στο μεγάλο μπακιρένιο πιτοτάψι, αρχίζοντας πρωί πρωί με το βράσιμο του τραχανά, το πρωινό της οικογένειας πριν ξεκινήσει για δουλειά.

Οι νύφες σ' άλλο πόστο. Στο πόστο της λάτρας. Πλύσιμο, σκούπισμα, σφουγκάρισμα, ετοιμασία των παιδιών

για το σχολείο, βοηθώντας παράλληλα και τους άντρες στο ξεκίνημα της δικής τους αποστολής.

Να βγάλουν τα ζώα στη βοσκή ή να καταπιαστούν, ανάλογα με την εποχή, με διάφορες δουλειές. Όργωμα, σπορά, φούσκισμα χωραφιών, κλάδεμα αμπελιών, κόψιμο ξύλων και άλλων εργασιών, οι οποίες με τη σειρά τους ακολουθούσαν.

Κι όλα με όρεξη, με αγάπη, ο καθένας αδιαμαρτύρητα στο πόστο του.

Ο πατέρας, ο μετά τον παππού μεγαλύτερος σε άλλη αποστολή. Αυτός ήταν ο οικονομολόγος. Ο υπεύθυνος για την προμήθεια των απαραίτητων. Καβαλίκευε τ' άλογό του πατούσε στα σπιρούνια, περιποιημένος και με το στριφτό μουστάκι του, τραβούσε για το Κεφαλοχώρι να ψωνίσει τα αναγκαία. Φόρτωνε κατακέφαλα το άλογό του και δεν ξεχνούσε ακόμη και τα «ζαχαρκά» για τα εγγόνια του.

Πλούσια τα ελέη. Τ' αμπάρια γεμάτα. Τα μαντριά επίσης γεμάτα από ζώα παραγωγικά. Στα κελάρια τα τυριά, τα βούτυρα, τα κρασιά, τα τσίπουρα άφθονα. Και η νοικοκυρά να βγαίνει από το κοτέτσι με την ποδιά γεμάτη αυγά. Ένας τρόπος ζωής που σήμερα μοιάζει με παραμύθι. Τα σοκάκια γεμάτα από παιδιά να δίνουν ζωντανία, να τρέχουν για το σχολείο μόλις άκουγαν το σήμαντρο, με την υφασμάτινη σάκα που την είχε ράψει η μάνα.

Δάσκαλος, παπάς, αστυνόμος, χωροφύλακας, ταχυδρόμος μπακάλης,

αγροφύλακας, μοδίστρα, ράφτης, μπαλωματής, χτίστης, ποιμένας επαγγέλματα στο χωριό συνήθη και βιοποριστικά. Στερήσεις όμως πολλές. Καμιά σύγκριση με τη σημερινή πρόοδο και εξέλιξη. Ηλεκτρικό ρεύμα ανύπαρκτο. Λάμπα πετρελαίου και αυτή πολυτέλεια.

Νερό λιγοστό. Συγκοινωνία ανύπαρκτη. Τηλέφωνο ένα κοινοτικό κι αυτό σπάνιο. Κι όμως οι άνθρωποι εκεί στις εστίαι τους. Αφεντάδες στα σπίτια τους, χωρίς έλεγχο άνωθεν και φόρους στα εισοδήματά τους. Όλα όσα παράγαν ήταν δικά τους γι' αυτούς και για τη φамίλια τους.

Σήμερα που η πρόοδος και η εξέλιξη, που τα υλικά αγαθά και ο πολιτισμός έφθασαν στα χωριά και μπορεί να τα απολαύσει όπως και στην πόλη ο καθένας, γιατί η ύπαιθρος εγκαταλείφθηκε και συσσωρεύτηκε όλος ο πληθυσμός στα αστικά κέντρα; Σπίτια με όλα τα κομφορ ανακαινισμένα, είναι μανταλωμένα. Σχολεία κλειστά. Εκκλησίες κλειστές. Ιερέας ανύπαρκτος. Πρέπει κάποιο γεγονός χαράς ή λύπης να συμβεί για να χτυπήσει η καμπάνα.

Δυστυχώς για την αναβίωση της υπαίθρου δεν λαμβάνεται καμιά μέριμνα. Από χρόνια ακούμε για αποκέντρωση και αποκέντρωση δε βλέπουμε.

Και στα λίγα χωριά κεφαλοχώρια του «χθες», που απόμειναν κάποια σχολεία και κάποιες υπηρεσίες, τα κλείνουν και τα καταργούν.

Αποκέντρωση από την πόλη προς τα χωριά είναι αυτή ή αποκέντρωση από τα

χωριά και συγκέντρωση και συσσώρευση στην πόλη;

Η ερήμωση μέρα με τη μέρα μεγαλώνει και η πολιτεία δεν ενδιαφέρεται να τη σταματήσει, αλλά συμβάλλει στην αύξησή της και στην πλήρη απομόνωσή της. Ακόμα και από συνοριακούς σταθμούς και στρατόπεδα στερεί τους ακρίτες μας, οι οποίοι αυτά τα θεωρούν τα πλέον απαραίτητα για την ασφάλειά τους.

Χωριά μας γραφικά με τα άριστης αρχιτεκτονικής χτίσματά σας, με τα τοξωτά γεφύρια σας με τα πεντακάθαρα ποτάμια σας, με τις φυσικές και απείρου κάλλους ομορφιές σας, χωριά μας νοικοκυρεμένα και πολιτισμένα, σήμερα με όλες τις ανέσεις της προόδου και του πολιτισμού, το έχει φαίνεται η μοίρα σας, να σας επισκέπτονται ντόπιοι και ξένοι, να σας θαυμάζουν και να σας λένε «αντίο».

ΑΩΟΣ

Αρκετά συχνά ακούμε από διάφορες τουριστικές κυρίως επιχειρήσεις εγκωμιαστικά σχόλια για το υπέροχο και πλούσιο οικοσύστημα του ΑΩΟΥ.

Θαυμάζουν οι επισκέπτες την εξωτική κι αλπική ομορφιά του και απολαμβάνουν οι ντόπιοι τα πλούσια αγαθά του, βέβαιοι ότι είναι γνήσια κι υγιεινά.

Ελάχιστοι ίσως διαπίστωσαν ότι το οικοσύστημα δυστυχώς, υποβαθμίζεται κι αλλοιώνεται από τις ανεξέλεγκτες κι αυθαίρετες παρεμβάσεις επιτήδειων κερδοσκόπων ή ασυνείδητων πολιτών με παράνομες αμμοληψίες, διαμορφώσεις κι ένα σωρό άλλες επιβλαβείς ενέργειες.

Εκείνο όμως που καθιστά το πρόβλημα, ιδιαίτερα επικίνδυνο είναι η μόλυνση του νερού προφανώς εξαιτίας των λυμάτων, που χύνονται σ' αυτό από τα παρακείμενα χωριά, μειώνοντας

αφενός μεν την πανίδα και τη χλωρίδα του ποταμού και αφετέρου μολύνοντας τα ψάρια αλλά και όλα τα προϊόντα του κάμπου της Κόνιτσας, αφού κατά το μεγαλύτερο ποσοστό του ο κάμπος αρδεύεται από τα νερά του ΑΩΟΥ.

Εάν πράγματι ενδιαφερόμαστε για την υγεία μας και κυρίως για την υγεία των παιδιών μας, αλλά και για την προστασία και τη διάσωση του συγκεκριμένου οικοσυστήματος θα πρέπει άμεσα να ευαισθητοποιηθούμε και να κινητοποιηθούμε σύσσωμα, απαιτώντας από τις αρμόδιες Αρχές την άμεση επέμβασή τους, ώστε να γίνει αρχικά ο απαραίτητος έλεγχος της ποιότητας του νερού, να εξασφαλιστεί η εύκολη διακίνηση των ψαριών και να ληφθούν όλα τα απαραίτητα και αναγκαία μέτρα προτού μετατραπεί ο ΑΩΟΣ σε ΑΣΩΠΟ!.

Για το Δ.Σ. της Αδ/τας
Ελευθέρου
Λύρας Δημήτριος

Ανοιχτή Επιστολή

Προς τους Νεοεκλεγέντες Τοπικούς Άρχοντες όλων των βαθμίδων και παρατάξεων

Αγαπητοί φίλοι και φίλες, εύχομαι δύναμη, κουράγιο και καλή συνεργασία για το καλό του τόπου μας.

Θαυμάσιες οι προεκλογικές - προγραμματικές δηλώσεις - υποσχέσεις όλων.

Καλές και οι κινητοποιήσεις για το μη κλείσιμο των διαφόρων Υπηρεσιών του τόπου μας κ.λ.π.

Μην μείνουμε όμως σε αυτά, ούτε και στην αμπελοφιλοσοφία - συζήτηση του τι πρέπει να γίνει στον τόπο μας, γιατί από του τι πρέπει έως του τι έγινε μέγα χάσμα υπάρχει.

Υπάρχει όμως και η άλλη πλευρά, αυτή της καθημερινότητας. Αυτής που ζει και βιώνει ο μόνιμος κάτοικος της περιοχής, καθώς και ο διερχόμενος, ο επισκεπτόμενος και δυστυχώς, μη επανερχόμενος στον τόπο μας.

ΕΑΝ ΔΕΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ και δεν εκμεταλλευτούμε ποικιλοτρόπως το σπάνιο αυτό φυσικό κάλλος που μας χάρισε ο Θεός, τη Φύση, ώστε να προσελκύσουμε αρκετό αριθμό επισκεπτών και έτσι να ανθίσει η τουριστική κίνηση και να βρει η περιοχή ζωντάνια, πολύ φοβούμαι (όπως γράψαμε και άλλη φορά στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ 2008) πως θα ΣΒΗΣΟΥΜΕ.

Για να γίνει όμως αυτό, θέλει κόπο και πάλι κόπο και μισό άλλο κόπο.

Εμείς, άρχοντες και αρχόμενοι από το απώτερο παρελθόν, έως την σήμερον, ουδέν πράξαμε, σε αντίθεση με άλλους. Όπως π.χ. οι γείτονές μας Ζαγορίσιοι (Πάπιγκο, Αρίστη, Βίκος), παρ' ότι δεν διαθέτουν τίποτε, εκτός από θεόρατα βράχια, έγιναν πασίγνωστοι. Σταχυολογούμε τις πιο κραυγαλέες περιπτώσεις:

- Η διαφήμιση ανύπαρκτη. Ευτυχώς υπάρχουν 2-3 άτομα και γινόμαστε γνωστοί κατά το δυνατόν. Στο αεροδρόμιο των Ιωαννίνων φάτσα - κάρτα φωτογραφίες από το Ζαγόρι, Μέτσοβο, Τζουμέρκα, εκτός από Κόνιτσα. Το αυτό και στο νέο ΚΤΕΛ.

- Πινακίδες που να οδηγούν προς Κόνιτσα σχεδόν πουθενά. Ο Δήμος ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ, ΠΩΓΩΝΙΟΥ και ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ, έχουν επιμεληθεί άριστα μικρά φιλμάκια με τοπικό περιεχόμενο και τα οποία προβάλλουν κατά διαστήματα τόσο σε Τοπικά όσο και Κεντρικά κανάλια. Η τοπική χορωδία, προετών με πολύ κόπο και χωρίς καμία βοήθεια από πουθενά, έγραψε σε Γιαννιώτικα Στούντιο ένα υπέροχο CD με δικά μας τραγούδια. Δεν κυκλοφόρησε ποτέ, γιατί η αιτία είναι αστεία μόνον και να τη σκέπτεσαι.

- Στην είσοδο της πόλης (αν αυτή είναι είσοδος), παλαιά αυτοκίνητα,

μπάζα, και μια πλατφόρμα πατάρι) κατάλοιπο γλεντιών προ αμνημονεύτων ετών.

- Στον Εθνικό δρόμο προς ΚΟΖΑΝΗ, ένθεν και ένθεν κέραμοι, ξύλα και άλλα οικοδομικά υλικά ατάκτως ερριμένα συμπληρώνουν το ... όμορφο τοπίο και προδιαθέτουν τον διερχόμενο να επισκεφτεί την πόλη μας. Το Περιβαλλοντικό Σχολείο πολλάκις πρότεινε για φύτεμα από καλλωπιστικά φυτά (όπως πικροδάφνες κ.λ.π.), όμως άπαντες κώφευσαν.

- Ο Κεντρικός δρόμος που οδηγεί προς την Κεντρική Πλατεία, απαράδεκτος. Δέντρα ξηρά, άλλα ακλάδευτα και στις κολώνες της Δ.Ε.Η., αγγελτήρια θανάτων, μνημοσύνων, εκδρομών περασμένων μηνών ή και ετών. Δεν υπάρχει ούτε μία πινακίδα που να οδηγεί προς το κέντρο, ενώ συγχρόνως ξεφυτρώνουν ανεξέλεγκτα άπειρες διαφημιστικές πινακίδες άναρχα τοποθετημένες.

- Εδώ σε κάποιο σημείο - όπως γίνεται παντού - πρέπει να τοποθετηθούν μεγάλα ΤΑΜΠΛΩ που να ενημερώνουν τον επισκέπτη για την διαμονή του, το φαγητό, τα αξιοθέατα του τόπου, όπως λαογραφικά μουσεία, εκθέσεις φωτογραφίας, τα παραδοσιακά μας χωριά και ό,τι άλλο διαθέτει η περιοχή μας. Επίσης ένας λεπτομερής χιλιομετρικός χάρτης της Επαρχίας μας, θα ήταν ωφέλιμος.

Η παράνομη στάθμευση των αυτοκινήτων, στην είσοδο της πλατείας, στην κεντρική αγορά και στο πεζοδρόμιο,

αυτό το αιώνιο πρόβλημα πότε θα εκλείψει;

Η καραμέλα πως φταίει η τροχαία δεν πείθει κανέναν. ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΙ κατά γράμμα ο Κ.Ο.Κ. (χωρίς παραθυράκια) και δεν μούνε κολονάκια σε καίρια σημεία, αυτό το χάλι θα διαιωνίζεται. Δικαιολογημένα αγανακτούν οι οδηγοί του ΚΤΕΛ και κυρίως του βραδινού δρομολογίου.

Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ δεν προβληματίζεται καθόλου;

- Σε πολλά σημεία της πόλεως και κυρίως στα Γραβίτσια παντού διάσπαρτα αυτοκίνητα, γεωργικά μηχανήματα και άλλα άχρηστα οικοδομικά υλικά.

- Τα σκουπίδια και κυρίως εκεί που είναι οι κάδοι απορριμμάτων όπως Κεντρική Πλατεία, Βρύση Λιάμψη, Γέφυρα Αώου, η κατάσταση είναι αφόρητη. Εδώ κάπου ο Εξωραϊστικός Σύλλογος αδικαιολόγητα αδρανεύει. Καλές και οι εκδρομές, όμως προέχει ο εξωραϊσμός του τόπου μας. Σε πρόσφατη Ορειβατική συγκέντρωση στα Πράμαντα (περίπου 300 άτομα) ο Δήμαρχος μεταξύ άλλων στο καλωσόρισμα είπε: «Απόψε λόγω πλήθους κόσμου τοποθετήσαμε επί πλέον κάδους απορριμμάτων και επιτρέψαμε κατ' εξαίρεση τη στάθμευση των αυτοκινήτων περίξ της πλατείας!!!»

Ο νοών νοείτω.

- Δεν υπάρχει ούτε μία Παιδική χαρά όπου οι γονείς και κυρίως οι φιλοξενούμενοι να ψυχαγωγούν τα μικρά παιδιά.

- Είναι ανάγκη να αξιοποιηθούν μερικά μέρη ανεπανάληπτα για το φυσικό τους κάλλος, ώστε οι επισκέπτες να θαυμάζουν την ακόμα σχεδόν παρθένα φύση στις μικρές τους ή μεγάλες ορειβατικές διαδρομές.

- Ο δρόμος προς Αγία Βαρβάρα και κατ' επέκταση προς Κάστρο (τόπος ευχάριστα επισκέψιμος) ανύπαρκτος. Επίσης φανταστική διαδρομή από τη γέφυρα της ΜΠΟΥΣΗ μέχρι το χωριό ΠΗΓΗ, εάν αξιοποιηθεί με ελάχιστο κόστος θα έχει θετικότερα τουριστικά αποτελέσματα. Προς Κόκκινη Παναγία, Γέφυρα Βοϊδομάτη προς Αγίους Αναργύρους κ.λ.π.

- Ο εξωτερικός φωτισμός ελλιπέστατος και σε πολλά κομβικά σημεία ανύπαρκτος. Ο κάποτε πλούσιος φωτισμός της γέφυρας του Αώου δεν υπάρχει πλέον.

- Η ΓΥΝΑΙΚΑ της ΠΙΝΔΟΥ που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ιστορία του τόπου πότε θα στηθεί; Πολύ

φοβάμαι μήπως αναστηθεί και αυτοεξοριστεί σε άλλους τόπους που θα την τιμούν δεόντως. Ύστερα από αυτά διερωτάται κανείς μήπως είχε δίκιο η δημοσιογράφος που εκφράστηκε τόσο απαξιωτικά για την Κόνιτσα;

- Ο Ορειβατικός Σύλλογος είχε προτείνει συνάντηση με όλους τους Συλλόγους - φορείς, ώστε ο καθένας να προσφέρει τις όποιες υπηρεσίες. Ακόμη αναμένουμε.

Να γιατί προείπα χρειάζεται κόπος, μόχθος, υπομονή και συνεργασία με όλους και προπαντός ΜΕΡΑΚΙ, διαφορετικά εάν μείνουμε με την νοοτροπία του σήμερα εισπράξαμε, αύριο γαρ αποθνήσκουμε, με τη λογική πως όλοι φταίνε εκτός από εμένα και με το πνεύμα του ωχαδερφισμού ή την εξ Αθηνών βοήθεια, ΧΑΘΗΚΑΜΕ, ΜΑΡΑΖΩΣΑΜΕ.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
Μόνιμος Κάτοικος ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Νεραντζιά Α. Κολιού - Σαββίδου

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 80 - ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 2310.744.457-ΤΗΛ.ΟΙΚΙΑΣ: 2310.640.638
ΚΙΝ. 6945.33.50.33

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Γο Γεφύρι» Με 40 κλίνες,
εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ κλπ.
Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου
στην Κόνιτσα Τηλ. 26550 23780

ΠΑΔΕΣ.

Ένα χωριό σε υψόμετρο 1200 μέτρα στους πρόποδες του ΟΡΟΥΣ ΣΜΟΛΙΚΑ: Η φωλιά των Αετών και της Γερακίνας. Τοπωνυμίες και Ιστορικά σημεία του χωριού που διαιωνίζονται από παππού σε παππού μέχρι των ημερών μας. Εύχομαι να μείνουν γνωστά και στους Νέους και στους φίλους των παδιωτών.

1. LUGA: (Λούγκα) είναι το πέρασμα του ποταμού ΑΩΟΥ. Παλαιά δεν υπήρχαν γέφυρες και ο κόσμος μαζί με τα μουλάρια τους, τα άλογα τους και τα ζωντανά τους μέσα από τα νερά του ποταμού περνούσαν σ' αυτό το σημείο, ήταν το πλάτος του ποταμού πιο μεγάλο και προσπέραστο, ένωνε δε τις Πάδες και το Παλαιοχώρι.

2. DALTA (Μπάλτα): Είναι ένα καταπράσινο μέρος κοντά στον ποταμό ΑΩΟ κάτω από το χωριό μας. Αρκετά χρόνια οι παδιώτες το καλλιεργούσαν και διατηρούσαν και αμπέλια και οπωροφόρα δέντρα που οι καρποί τους ωρίμαζαν νωρίτερα. Οι τοιχοποιίες που διατηρούνται μέχρι και σήμερα δείχνει το αληθές. Για το πότισμα των χωραφιών έπαιρναν νερό από το μυλοπόταμο που από δεξιά κατεβαίνει από το όρος ΣΜΟΛΙΚΑ. Πιο πάνω υπάρχει κι ένας μικρός καταρράκτης. Σε αυτό το μέρος κατοίκησαν οι πρώτοι ΠΑΔΙΩΤΕΣ. Από πληροφορίες από τους παπούδες περνώντας το ποτάμι από την τοποθεσία ΛΟΥΓΚΑ έστησαν τις πρώτες σκηνές - καλύβες μέχρι να καταστα-

λάξουν σε πιο σημείο θα μείνουν. Από πού ήρθαν οι πρόγονοί μας είναι άγνωστο, έχει διάφορες εκδοχές. Διέσχισαν το Ζαγόρι πέρασαν από την τοποθεσία και αρκετό μεγάλο χωριό εκείνης της εποχής με τα άλογά τους, τα μουλάρια φορτωμένα με τα υπάρχοντά τους και τα ζωντανά τους. Κάποτε θα αναφερθούμε σ' αυτό το θέμα με όσα λέγονταν στο χωριό από τους παλαιούς για την καταγωγή τους και από πού οι ρίζες τους.

3. ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΤΖΙΚΑ. Ο ΤΖΙΚΑΣ ήταν παδιώτης αγωγιάτης με πολλά μουλάρια και άλογα, περνούσε καθημερινά το ποτάμι και εξυπηρετούσε κάθε ξένο ή και ντόπιο μεταφέροντάς τους σε κάθε σημείο που ήθελαν. Επίσης έκοβε ξύλα-καυσόξυλα, βέργες που τα χρησιμοποιούσαν οι κάτοικοι στους κήπους τους για τις φασολιές. Η καλύβα ήταν η προσωρινή κατοικία του, δίπλα ακριβώς από το ποτάμι. Εκεί έβρισκαν στέγη και παδιώτες ψαράδες που κατέβαιναν για ψάρεμα.

4. VALE LASCUTERINA (Βάλε θασκουτέρινα). Σ' αυτό το σημείο που περνώντας την ξύλινη τότε γέφυρα ανέβαινε κάθε ένας μας το ελικοειδές ανηφορικό δρομάκι, έβγαινε σ' ένα πεδινό σημείο. Κατά παράδοση σ' αυτό το σημείο ζούσε μια όμορφη νεράιδα, το φεγγάρι φώτιζε και τα αστέρια γλυκοφιλούσαν κάθε βράδυ το αέρινο σώμα της. Σ' αυτό το σημείο υπήρχαν και πολλές μικρές νεράιδες. Το τραγούδι τους, η βοή του νερού που κατέβαινε με ορμή που πολλές φορές σκέπαζε την μικρή

γέφυρα ακουγόταν σ' όλο το μαχαλά. Η νεράιδα φορούσε πάντα ένα λευκό αέρινο φουσάνι και είχε ξέπλεγα τα μακριά μαλλιά της, το φεγγάρι φώτιζε το γελαστό πρόσωπο της. Όλοι οι παππούδες-πατεράδες μας έλεγαν ότι την έβλεπαν, την ακουπούσαν. Άραγε να έβλεπαν όνειρο; Δεν πιστεύω. Έτσι όλοι αυτό το σημείο και αυτή τη γέφυρα την ονόμασαν ΝΕΡΑΪΔΟ ΓΕΦΥΡΑ.

5. **ΚΙΑΤΡΑ SUNA** (Κιάτρα Σούνα). Ένας βράχος όπου έντονα ακουγόταν έντονα κάποιος χτύπος-βουητό. Δίπλα περνούσε το ρέμα με αρκετό νερό και στο σημείο αυτό ένας μικρός καταρράκτης δημιουργούσε το θόρυβο και αντανakλούσε στον βράχο δημιουργώντας ένα θόρυβο, ένα χτύπο, απ' όπου και το όνομα (η πέτρα που βουίζει, που χτυπάει).

6. **LA CRUTSE** (Λα Κρούτσε). Πάνω σε ένα μικρό βραχάκι είναι χτισμένο ένα εικονοστάσι του ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ακριβώς δίπλα ένα πελώριο πεύκο όπου κρεμόταν μια ξύλινη ντουλάπα και εκεί επάνω υπήρχε ένας ξύλινος Σταυρός. Από πληροφορίες από παππούδες τον σταυρό αυτόν τον είχε τοποθετήσει ο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ: Λέγοντας πάντα «Χαρά σε τούτα τα ψηλά βουνά, πολύς κόσμος θα γλιτώσει». Σ' αυτό το σημείο έγινε μια μεγάλη μάχη στον εμφύλιο 1946-1947. Σ' αυτή τη μάχη ήμουν παρών μαζί με τον Αναστάσιο Τσούκα που δεν υπάρχει σήμερα. Εκεί σκοτώθηκε κι ένας φαντάρος που τον έθαψαν στο Νεκροταφείο Πάδων

με τιμές από τους πατριώτες και από τα παιδιά του Σχολείου με δάσκαλο τον Κων/νο Κυριάκη.

7. **ΚΙΑΤΡΑ LAIA** (Κιάτρα Λαία). Ο μοναδικός μαύρος ΒΡΑΧΟΣ στα δάσος Πάδων. Ύψος περίπου 80 μέτρα. Έχει πολλές στοές και αρκετή βλάστηση. Το λέγανε και φωλιά της ΑΡΚΟΥΔΑΣ. Εκεί μέσα στις στοές και σπηλιές το χειμώνα οι Αρκούδες πέφτουν σε χειμερία νάρκη. Σ' αυτό το πυκνό δασύλιο μην σας φανεί παράξενο αν κάποια στιγμή συναντήσετε μια Αρκούδα με το μικρό της.

8. **ΛΑ ΜΟΙΡΙΑΟΥΑ**. Δεξιά του άνω «ΜΑΧΑΛΑ» και κάτω από τους «ΠΟΡΤΣ» ΠΟΡΤΕΣ - (μια σειρά βράχων) υπάρχει ένα πλούσιο δάσος με περίσσεια ομορφιά, ένα πλούσιο πευκοδάσος. Κάποτε αυτό το δάσος δεν υπήρχε. Υπήρχαν καλλιεργήσιμα κτήματα. Αυτό το αποδεικνύουν και τα πεζούλια και ένας αύλακας πάνω από την Κιάτρα Σούνα που έφερνε το ποτιστικό νερό. Αλλά κάποτε πριν πολλά χρόνια, σύμφωνα με τις διηγήσεις των παππούδων, μια δυνατή νεροποντή σπάνια στα χρόνια εκείνα, κατέβασε τόσο νερό που κόντεψε να πνίξει όλο το χωριό και όλη την περιοχή. Μετά από αυτό κάτι έπρεπε να γίνει. Τότε μαζεύτηκαν οι κάτοικοι εκείνης της εποχής στην πλατεία του χωριού να αποφασίσουν με τι τρόπο θα προστατέψουν το Χωριό από τα ακραία φαινόμενα. Και πήραν απόφαση θα λέγαμε να ονομάζουν την περιοχή «ΒΑΚΟΥΦΙΚΟ» τούρκικη λέξη. Εμείς

τώρα θα λέγαμε να μετατεθεί η κυριότητα στην ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Δεύτερον οι κάτοικοι πλέον να πάψουν να καλλιεργούν την περιοχή και εν συνεχεία να γίνει δενδροφύτευση. Και έτσι έγινε, με προσωπική εργασία άρχισε ευρέως η δενδροφύτευση ειδικά με πεύκα και άλλα φυτά. Επίσης επί αρκετά χρόνια απαγορεύονταν αυστηρά κόψιμο ξύλων και υλοτόμηση και να βόσκουν γιδοπρόβατα. Η ονομασία παραμένει μέχρι και σήμερα -ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ.

Αν περπατήσεις μέσα σ'αυτο το δάσος θα διαπιστώσεις την ζωή που υπάρχει. Εκεί ζουν διάφορα ζώα. Καθόλου παράξενο να συναντήσετε την ΑΡΚΟΥΔΑ της Πίνδου με το μωρό της. Επίσης λύκους, αλεπούδες, λαγούς και πετούμενα, αετοί, γερακίνες, πέρδικες. Και ακόμη αγριόκοτες, άγρια κοκόρια στην ψυχία τη νύχτα, ακούς το κελάνδισμά τους όπως και τη φωνή της «ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑΣ».

9. **GURA DI APA** (Γκούρα ντι απα), Ανεβαίνοντας προς το μονοπάτι Κιάτρα Σούνα κάτω από ένα αιωνόβιο πεύκο υπήρχε ένα καταπράσινο μέρος όπου ανάβλυζε καθαρό και γάργαρο νερό, τόσο καθαρό που όταν έσκυβες να πιεις έβλεπες πρώτα το πρόσωπο σου. Αλήθεια, παιδιά πόσες φορές δεν έχουμε γονατίσει να πιούμε νερό από την ΓΚΟΥΡΑ αυτή. (ΓΚΟΥΡΑ ΣΤΑ ΒΛΑΧΙΚΑ = σημαίνει στόμα). Ξένε που περπατάς δροσίσαμε το κρύο και κρυστάλλινο νερό και ευχήσου υγεία και αγάπη σ' αυτόν τον τόπο.

10. **LA FUNTUNA ARATSE** (Φουντούνα Αράτσε). Κρύα βρύση σε υψόμετρο 1400 μέτρα. Κάτω από την τοποθεσία «ΤΖΕΡΤΖΗ» δίπλα από την κρυόβρυση αυτή υπήρχε ένα πελώριο πεύκο. Καθόταν ο κάθε διαβάτης και έκανε το κολατσιό του και πίνοντας, ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες, το κρύο παγωμένο νερό και δόξα τω θεώ. Οι παλαιοί παδιώτες πάντα φρόντιζαν τη βρύση και την καθαριότητα και πάντα με καμάρι μιλούσαν «πήγαμε σήμερα στην φουντούνα αράτσε, στην κρύα βρύση». Ειδικά οι κυνηγοί-γιατί σ'αυτό το μέρος υπήρχε αρκετό κυνήγι, ειδικά πέρδικες. Με λύπη μου σας λέω, αυτή η βρύση δεν υπάρχει, τον λόγο δεν τον γνωρίζω.

11. **ΛΕΙΒΑΔΙ**. Το λειβάδι - Κιάτρα αλ Κατή, Το παδιώτικο λειβάδι σε υψόμετρο περίπου 1450 - 1500 μέτρα, με πλούσια βλάστηση, τα χόρτα μπόλικά και το άγριο τριφύλλι. Εκεί οι παππούδες μας και οι πατεράδες μας μεταξύ τέλη Ιουλίου και αρχές Αυγούστου, ομαδικά ανέβαιναν την ανηφόρα με τα μουλάρια - άλογα να μαζέψουν χόρτα για τα ζωντανά τον χειμώνα.

Διαρκούσε αυτή η περίοδος περίπου μια εβδομάδα. Τα βράδια κοιμόμασταν κάτω από τα πεύκα· τραγούδια ακούγονταν από τους νέους και νέες. Κάθε παδιώτης διέθετε ιδιόκτητο κτήμα, αυτό ισχύει και μέχρι σήμερα. Έβλεπε κανείς άλογα, μουλάρια, γαϊδουράκια, αλλά και γυναίκες φορτωμένα με χόρτα να κατηφορίζουν προς το χωριό για να το αποθηκεύσουν στους αχυρώνες για την

τροφή των γιδοπροβάτων αλλά και των αγελάδων το χειμώνα.

Στο βάθος αντικρίζει κανείς έναν πελώριο βράχο, την πέτρα του «Κατή», έτσι ονομάζεται. «ΚΑΤΗΣ» πρέπει να είναι τούρκικη λέξη και να σημαίνει κάτι σχετικά με δικαστή (λέγανε στο χωριό οι παππούδες «ΚΑΤΣΕ ΚΑΛΑ ΓΙΑΤΙ ΘΑΣΕ ΠΑΩ ΣΤΟΝ ΚΑΤΗ»). Ας μην ξεχάσουμε ότι η ΗΠΕΙΡΟΣ και ειδικά τα Γιάννενα απελευθερώθηκαν στις 21, (εικοστή πρώτη) του Φλεβάρη το 1913.

12. STR MIALU (οτρ μιάλου). Μια απότομη χαράδρα που πάντα δημιουργεί πολλές κατολισθήσεις. Σ' αυτό το σημείο κατά πληροφορίες και από διηγήσεις από παπού σε παπού γινόταν κάτι πρωτάκουστο για την δική μας εποχή. Ήταν το σημείο ο ΚΑΙΑΔΑΣ ΤΩΝ ΠΑΔΩΝ. Πολλοί οι κάτοικοι, μεγάλες οι οικογένειες, φτωχό το μέρος δεν μπορούσε να θρέψει όλους αυτούς. Τότε δημιουργήθηκε μια επιτροπή να εξετάσει την κατάσταση και με την σύμφωνη γνώμη όλων των κατοίκων και πάρθηκε μια σκληρή απόφαση. Λοιπόν η γνώμη της Επιτροπής ήταν νόμος απαραβίαστος. Αποφάσισαν μόλις κάποιος κάτοικος έφτανε σε μια ηλικία προς το τέλος της ζωής του και ήταν ανίκανος να προσφέρει στην οικογένεια του, στον εαυτό του στα παιδιά του, τότε το μεγάλο αγόρι της οικογενείας τον έπαιρνε, και αφού τον τοποθετούσε

μέσα σ' ένα μεγάλο καλάθι «ΚΩΣΙΟΥ», τον φόρτωνε στο άλογο και τον πήγαιναν σ' αυτό το σημείο όπου μαζί με το καλάθι τον γκρέμιζαν και έτσι έβρισκε το τέλος της ζωής του.

Έτσι έγινε και με κάποιο γιό που ο πατέρας του έφτασε σ' αυτήν την ηλικία που έπρεπε να φύγει από την ζωή. Έτσι με κλάματα ο γιος εξήγησε στον πατέρα του ότι το πρωί έπρεπε να τον μεταφέρει στο σημείο μηδέν (Στρ Μιάλου). Ξημέρωσε λοιπόν η μακάβρια ημέρα, ο γιος κατέβασε το καλάθι και προσπάθησε να βάλει τον πατέρα του μέσα και να τον φορτώσει στο άλογο και να τον πάει στον ΚΑΙΑΔΑ.

Τότε ο πατέρας με κλάματα λέει στο γιό του: «ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ, Κράτησε το καλάθι, βάλε με στο άλογο και πέταξε με έτσι στην χαράδρα. Το καλάθι παιδί θα χρειαστεί στα παιδιά σου όταν φτάσεις στη δική μου ηλικία, να μεταφέρουν εσένα στην ΚΙΑΔΑ STR MIALU». Ο γιος έμεινε άφωνος και δεν προέβη σ' αυτό το μακάβριο έργο, αγκάλιασε τον πατέρα του, τον μετέφερε μέσα στο σπίτι στο κρεβάτι λέγοντας: «Ο Θεός αποφασίζει το τέλος μας και την αιώνια ζωή, σε μια άλλη ζωή, σε μια άλλη διάσταση».

Αμήν·

Υ.Γ. Scriptamanet verba vollent (Καρτέσιος)
(Τα γραπτά μένουν τα λόγια πετούν)

Με αγάπη
Γιάννης Μεσοής

Ημερολόγια του 2011

Πολλοί Σύλλογοι και Αδ/τητες με τον ερχομό του νέου χρόνου κυκλοφόρησαν τα ημερολόγια τους.

Λάβαμε το ημερολόγιο του Συλλόγου Δροσοπηγής (Κάντσικου) με ωραίες φωτογραφίες από τη φύση του χωριού και τα δημιουργήματα των ανθρώπων που καλύπτουν τις σελίδες του για τους 12 μήνες του χρόνου.

- Εξίσου αξιόλογα ημερολόγια είναι της Αδ/τας Λαγκαδιωτών και του Πολιτισ. Συλλόγου Κεφαλοχωρίου με έγχρωμες και ασπρόμαυρες φωτογραφίες, με σκηνές από την κοινωνική ζωή

και τοπία των χωριών και της γύρω περιοχής.

- Και ο δραστήριος Μ.Ο.Σ. Βρυσσοχωρίου κυκλοφόρησε και φέτος το ημερολόγιό του με 6 αναμνηστικές φωτογραφίες Βρυσσοχωριτών από το 1936-1997 που φέρνουν στη θύμιση των χωριανών πολλές συγκινήσεις.

Είναι αξιέπαινοι οι Σύλλογοι που με τις εκδηλώσεις, τις εκδόσεις ημερολογίων και εντύπων, προβάλλουν τα χωριά τους και παράλληλα τα βοηθούν με κάποια έσοδα που αποκομίζουν. Έτσι έχουμε «το τερπνόν μετά του ωφελίμου».

Το βιβλίο

Ένα νέο βιβλίο προστέθηκε στη βιβλιογραφία της περιοχής μας με την έκδοση από την κ. Ανθούλα Κοκοβέ του βιβλίου «Ό,τι θυμάμαι».

Είναι γραμμένο από το σύζυγό της Επαμεινώνδα Κοκοβέ από την Αγία Βαρβάρα που έφυγε από τη ζωή ξαφνικά το Μάρτη του 2010 χωρίς να προλάβει να το δει τυπωμένο.

Στις 200 σελίδες του βιβλίου που χωρίζεται σε δυο μέρη περιλαμβάνονται:
α) Η ιστορία του χωριού, τα έθιμα και οι ασχολίες των κατοίκων κ.ά.

β) Αυτοβιογραφικές αναμνήσεις του συγγραφέα.

Το βιβλίο πλουτίζεται με αρκετές φωτογραφίες από το χωριό, τα τοπία και

από τη ζωή του συγγραφέα.

Το βιβλίο του Ε.Κ. είναι χρήσιμο για τους συγχωριανούς του, αλλά και για όλους μας αφού μας βοηθάει να γνωρίσουμε από κοντά το χωριό του. Ας παρακινηθούν και άλλοι να γράψουν την ιστορία του χωριού τους, γιατί ο κάθε τόπος έχει την μικρή ή μεγάλη ιστορία του...

Σ.Τ.

- Ο κ. Στέφανος Νούτσης, συγγραφέας-ποιητής μας έστειλε τη διαδικτυακή διεύθυνσή του, στην οποία οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να βρουν πληροφορίες για τη δράση του εβραϊσισμού σε βάρος του ελληνισμού και της ανθρωπότητας γενικότερα.

Site: www.stefanosNoutsisBlogspot.com

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΡΟΣΟΠΗΓΙΩΤΩΝ
ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Οι Καντσιώτες γράφουν

Με ενδιαφέρον και περηφάνια παρακολουθούμε όλοι οι Καντσιώτες αλλά πιστεύουμε και όλοι οι Μαστοροχωρίτες, την έντονη συγγραφική δραστηριότητα των συγχωριανών μας, των πνευματικών μας ανθρώπων.

Το 2010 & 2011, κατά χρονολογική σειρά, κυκλοφόρησαν αντίστοιχα τα βιβλία «Τα Καντσιώτικα Παραμύθια» του Θωμά Αθ. Μουκούλης και τα «Κουδαρίτικα» του Θωμά Β. Ζιώγα.

Οι παραπάνω συγχωριανοί μας αρθρογραφούν ανελλιπώς και στο περιοδικό μας «Τα Καντσιώτικα», συμβάλλοντας καθοριστικά στην ποιότητά του αλλά και γενικότερα στην ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μας.

«ΚΑΝΤΣΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ»

Κυκλοφόρησε τον Αύγουστο 2010 το βιβλίο «ΚΑΝΤΣΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ», του συγχωριανού μας Θωμά Αθ. Μουκούλη.

Πρόκειται για ένα καλαίσθητο βιβλίο 288 σελίδων και αποτελεί μια

συλλογή είκοσι (20) μαγικών παραμυθιών, των οποίων η καταγραφή άρχισε πριν από το 1980. Η συλλογή περιλαμ-

βάνει και ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ με θεωρητικές θέσεις του συγγραφέα για την αξία του παραμυθιού καθώς και μεθοδικές οδηγίες για το πώς πρέπει να διηγούμαστε ένα παραμύθι.

Το εξώφυλλο είναι έργο του ζωγράφου συγχωριανού μας Κώστα Τζιμούλη.

Ο συγγραφέας του βιβλίου κ. Θωμάς Αθανασίου Μουκούλης, επίτιμος Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, δώρισε στο Σύλλογό μας χίλια (1.000) αντίτυπα του βιβλίου, **τα έσοδα από την πώληση των οποίων να διατεθούν για την ανέγερση του ΞΕΝΩΝΑ της Αδελφότητας** καθώς και όλα τα πνευματικά δικαιώματα τόσο του βιβλίου, όσο και το περιεχόμενο των ζωντανών αφηγήσεων (cd's), που θα εκδοθούν αργότερα.

Το βιβλίο διανέμεται από την Αδελφότητα στην προσιτή τιμή των είκοσι (20) Ευρώ.

Βιβλίο: ΚΑΝΤΣΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ, Συγγραφέας: Θωμάς Αθ. Μουκούλης Αθήνα 2010

Τηλ. Συγγραφέα: 210 9750942
(ISBN:978-960-99487-0-8)

«ΚΟΥΔΑΡΙΤΙΚΑ»

Κυκλοφόρησε επίσης στα μέσα του Γενάρη 2011 το βιβλίο «ΚΟΥΔΑΡΙΤΙΚΑ», του συγχωριανού μας Θωμά Β. Ζιώγα.

Πρόκειται για ένα καλαίσθητο βιβλίο /λεξικό 116 σελίδων πρωτογενούς έρευ-

Εταιρία: Αδελφότητα Μαστοροχωρίτων
Κόνιτσα, 2010
Καντσιώτικα Παραμύθια
Δρ. Θωμάς Αθ. Μουκούλης

νας, το οποίο περιέχει την καταγραφή, ερμηνεία και ετυμολογία της συντεχνιακής συνθηματικής γλώσσας (κώδικας) που ομιλούσαν οι πετράδες χτίστες των

Μαστοροχωρίων της επαρχίας Κόνιτσας, καθώς και άλλα συναφή με το επάγγελμα του χτίστη θέματα. Περιλαμβάνει επίσης λεξικό της τοπικής, μαστορικής, τεχνικής ορολογίας, ενώ ειδικό κεφάλαιο αφιερώνεται και στην μελέτη του δίτοξου, πέτρινου «Καντσιώτικου γεφυριού» στον Σαραντάπορο.

Το βιβλίο, που τυπώθηκε με ίδιες δαπάνες του Θωμά Β. Ζιώγα και με την καλλιτεχνική επιμέλεια του επίσης συγχωριανού μας γραφίστα Κώστα Τζιμούλη, διατίθεται από την Αδελφότητα, καθώς ο συγγραφέας δώρισε τα περισσότερα τεύχη με την επιθυμία **τα έσοδα από την πώληση τους να χρησιμοποιηθούν για την ανέγερση του Ξενώνα της Δροσοπηγής.**

Σύντομα και εντός του 2011, ο συγγραφέας θα κυκλοφορήσει και ένα νέο βιβλίο του με τίτλο «ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ», ένα πόνημα/λεξικό 256 σελίδων βασικής έρευνας, το οποίο θα περιέχει τις ιδιωματικές λέξεις, που χρησιμοποιούν στον καθημερινό τους βίο οι κάτοικοι των Μαστοροχωρίων της Κόνιτσας. Στο βιβλίο θα γίνεται καταγραφή, ερμηνεία και ετυμολογία των λέξεων αυτών, από την οποία αποκαλύπτεται η νοηματική ουσία και προέλευσή τους. Από την έρευνα θα καταφάνονται οι επιρροές που δέχτηκαν

οι ντόπιοι κάτοικοι από άλλους λαούς, γειτονικούς συντελώντας τα μέγιστα στην κατανόηση της ταυτότητάς τους, όπως αυτή διαμορφώθηκε ανά τους αιώνες.

Το βιβλίο διανέμεται από την Αδελφότητα στην προσιτή τιμή των Δέκα πέντε (15) Ευρώ.

Βιβλίο: ΚΟΥΔΑΡΙΤΙΚΑ,

Συγγραφέας: Θωμάς Β. Ζιώγας

Αθήνα 2010

Τηλ. Συγγραφέα: 210-7011014

(ISBN: 978-960-93-2457-1)

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τους παραπάνω συγγραφείς και δωρητές τόσο για την προσφορά τους αυτή όσο και για την επί πολλά χρόνια αμέριστη στήριξη του έργου των Δ.Σ. της Αδελφότητας.

Η χειρονομία τους αυτή αποτελεί ένα καλό παράδειγμα προς μίμηση για κάθε καλοπροαίρετο Καντσιώτη.

Η δράση και η προσφορά τους μας κάνει όλους υπερήφανους.

Τα βιβλία διατίθενται και από τα βιβλιοπωλεία:

- ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
τηλ. 26510 75880

- ΠΡΟΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Ιωάννινα
τηλ. 26510 66889

- ΠΛΟΥΜΗΣ ΝΙΚΟΣ, Κόνιτσα τηλ.
26550 24574

Πληροφορίες – διάθεση:

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΡΟΣΟΠΗΓΙΩΤΩΝ
Μάνου Κατράκη 28, 56533 Πολίχνη
Θεσσαλονίκης

τηλ. 2310-587972, fax: 2310-608957

e-mail: info@drosopigi.com

www.drosopigi.com

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Αστραπές Φωτεινές

Φωτίστηκε ξαφνικά ο ουρανός
Γέμισε με περισσότερο φως
Πέταξαν ψηλά πεταλούδες, πουλιά
Που από αυγερινά γίναν ταπεινά

Ταπεινά για να φτάσουν ψηλά
Γιατί κείτονταν χαμηλά
Απέκτησαν Ζωή ξανά
Και τραγούδησαν «Ωσαννά»

Πυροτεχνήματα εκτοξεύθηκαν στον ουρανό
Και κατέληξαν στο μεγάλο ωκεανό
Για να ζωγραφίσουμε τη ζωή
Που έπαψε να είναι αμαρτωλή

Υπόσχεση δόθηκε στο Θεό
Για ομοφωνία, γαλήνη
Να μην υπάρξουν διαμάχες στη Γη
Στη μεγάλη γήινη αυτοκρατορία!!!

Βικτωρία Νικολάου Τσάγκα

Δυο Ηλιαχτίδες

Έπιασ' η πέτρα τον ανθό
από την αφροθάλασσα
άφησε το χέρι το λευκό
τ' ασημοχάλαζα

Στην πέτρα πάνω τη λευκή
-δροσοσταλίδες
έρριξε ο ήλιος ο χρυσός
-δυο ηλιαχτίδες

Γύρισ' η μέρα
στη βραδιά τη μυρωμένη
η σελήνη στο πέπλο
της νυχτιάς - λουσμένη.

Κι έφερε άστρα γιασεμιά
στο πέρασμά της
ασημοστολισμένη
η κορμοστασιά της.

Σαν είδε ο Ήλιος φλογερό
-το παιχνίδιασμα στ' αστέρια,
έστειλε τον Αυγερινό
στα δυο της χέρια

Μέρα και νύχτα λάμπανε
ήλιοι-φεγγάρια
γεννηθήκαν του Ουρανού
μργαριτάρια.

Σεβαστή Καραγιάννη

ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ

Με τον τίτλο «ΣΛΑΒΝΙΚΑ ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΔΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» εκδόθηκε από την Ε.Η.Μ. στα Γιάννινα, το νέο βιβλίο του καθηγητή Γλωσσολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Κώστα Ευ. Οικονόμου. Αντικείμενο του βιβλίου, όπως γράφει και ο συγγραφέας στον πρόλογό του, είναι η επίδραση της σλαβικής και των σλαβικών γλωσσών στον Ηπειρωτικό χώρο και ιδιαίτερα ο λεξιλογικός δανεισμός των Ηπειρ. Ιδιωμάτων από τις σλαβικές γλώσσες.

Βιβλό πολύ χρήσιμο, κατά τη γνώμη μας, για όσους ενδιαφέρονται για τέτοια θέματα.

Σ.Τ.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΩΝ

Η Αδελφότητα Μοναστηριωτών πραγματοποίησε και φέτος στην Αθήνα την καθιερωμένη κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας της. Η συμμετοχή χωριανών και φίλων του χωριού μας μας χαροποίησε ιδιαίτερα. Μας φιλοξένησε το καφέ Destino στον Άγιο Δημήτριο.

Το τυχερό, αντίγραφο της θαυματουργής εικόνας της Ιεράς Μονής, «έπεσε» στη μικρή Έλενα εγγονή του Χρήστου Λέτσιου (φωτογραφία). Να είναι καλότυχη αυτή και η οικογένειά της.

Ευχές και υγεία και οικογενειακή ευτυχία σε όλους τους παρευρεθέντες αλλά και τους απανταχού Μοναστηριώτες.

Το Δ.Σ.

Της Αδελφότητας Μοναστηριωτών

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010 ΣΤΗ ΜΟΛΙΣΤΑ

Έχει καθιερωθεί εδώ και χρόνια στον Αύγουστο να προσπαθούμε όλοι να δίνουμε το παρόν στη Μόλιστα.

Έτσι βρέθηκα και εγώ όπως εδώ και αρκετά χρόνια κάνουμε αρκετοί Μολιστινοί, προσπαθούμε να της δίνουμε ζωντάνια που τα τελευταία χρόνια της λείπει.

Σημείο συνάντησης τα παλαιά χρόνια η πλατεία, το καφενείο. Προσπάθησε πολλές φορές ο σύλλογος να βρει λύση, απευθύνθηκε σε χωριανούς και σε άλλους, μέχρι τώρα δυστυχώς!

Αυτή η κουβέντα γινόταν και ένα απόγευμα, ξαφνικά χτυπάει το τηλέφωνο...

«Κατεβαίνω Κόνιτσα, να πάρω καμιά μπύρα να περνάμε την ώρα το βράδυ;»

«Και δεν παίρνεις...»

Ο διπλανός καταλαβαίνει τι συζητώ και απαντά....

«Δεν λες να πάρει και καμιά κονσέρβα, λίγο τυρί και ό,τι άλλο καταλαβαίνει;»

«Άκου, πάρε και μπύρες πάρε και διάφορα για μεζέ, ξέρεις εσύ, ό,τι νομίζεις, γεια τα λέμε...»

Το βράδυ στην πλατεία αρχίσαμε να κουτσοπίνουμε, να τσιμπολογούμε. Αλεξίου-Πανουσάκος στο κασετόφωνο. Έφεραν και από τα σπίτια διάφορους μεζέδες, πετάγομαι και εγώ να πάρω κάτι, όχι τίποτα σπουδαίο, καμιά κονσέρβα.

«Έλα, πού ήσουν; Και σε θέλουμε. Εμείς αποφασίσαμε να λειτουργήσουμε το καφενείο του Συλλόγου για λίγες μέρες, πώς σου φαίνεται η ιδέα...;»

Την άλλη μέρα το καφενείο έλαμψε,

έγιναν όλα λαμπίκος. Κάθε βράδυ ήταν και μια έκπληξη. Κάθε Μολιστινή προσπαθούσε να κάνει το καλύτερο. Μπράβο σε όλες. Κέρδισε και ο Σύλλογος περίπου 500 ευρώ. Το ζητούμενο όμως δεν ήταν αυτό. Το αποτέλεσμα ήταν ότι γυρίσαμε χρόνια πίσω, τότε που η πλατεία ήταν γεμάτη. Ζήσαμε πράγματι στιγμές ωραίες, είδαμε τους παππούδες να χορεύουν, η πλατεία γέμισε παιδάκια. Όλο το χωριό είχε βγει πλατεία. Αυτό που ήταν ανεπανάληπτο το ότι μικρά παιδάκια παρουσίασαν χορευτικό, πρωτοστάτησε στο χορό δασκάλα, αλλά δεν την ξέρω ποια ήταν, τα παιδάκια όμως τα ξέρω. Η Ναταλί, ο Βίκτωρ, η Αναστασία, η Έμμου, η Μαρίνα, ο Κωνσταντίνος, η Έρικα, ο Μιχάλης, η Ευαγγελία και ο Γιώργος.

Την άλλη μέρα ήρθαν και άλλα παιδάκια, φτάσανε σχεδόν τα 20. -«Εσύ τίνος είσαι;»

- «Του Χρήστου και της Βάσως»

- «Και πώς σε λένε;»

- «Κώστα» ... Κατάλαβα... το όνομα του παπού του.

Στη συνέχεια έγινε το γλέντι που και αυτό είχαμε χρόνια να το δούμε. Το ξεκινήσαμε σαν Ζιαφέτι, κατέληξε σε πολύ ζεστό γλέντι. Συνέχεια χορός, Μολιστινοί, Γαναδιώτες, Μοναστηριώτες. Ήταν ανεπανάληπτο, χόρεψαν όλοι, μικροί, μεγάλοι. Να είμαστε καλά και του χρόνου με την ευχή να βρεθεί κάποιος να λειτουργήσει τη στέγη των Μολιστινών. Αν όχι το δρόμο τώρα τον ξέρουμε, όλοι μαζί για όλους.

Ο Μολιστινός.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Θέμα: Μουσεία του χωριού Κεφαλοχώρι

Στο τελευταίο περιοδικό «Κόνιτσα» διάβασα για τα μουσεία του χωριού μας.

Έγραφε για αυτά ο Δημήτρης Φασούλης.

Όταν έγινε το καινούργιο χωριό Κεφαλοχώρι, δίπλα στο Δημοτικό Σχολείο υπήρχε χώρος που δημιουργήθηκε το λαογραφικό μουσείο.

Οι κάτοικοι του χωριού μας φέρναι πολλά αντικείμενα της παλιάς εποχής με τα οποία εμείς μεγαλώσαμε. Είναι καλό να βλέπουμε εμείς καθώς και οι επισκέπτες του χωριού μας.

Μετά από λίγα χρόνια τα αντικείμενα αποσυρθήκανε από το χώρο αυτό με αποτέλεσμα το μουσείο να παραμένει άδειο και κλειστό.

Πού πήγανε και εγώ αναρωτιέμαι! ο φεγγίτης, το τσικρίκι, το λιοντάρι, ο αργαλειός, ο ζυγός, το αλέτρι και πολλά άλλα αντικείμενα.

Πρότασή μου είναι για να ξαναζωντανέψει ο χώρος του μουσείου να κάνουμε άλλη μια προσπάθεια εμπλουτίζοντάς το με παλιές φωτογραφίες κατοίκων του χωριού με σειρά θεματικού και χρονολογικού περιεχομένου.

Θα είναι καλά όλα αυτά τα αντικείμενα να γυρίσουν πίσω και να βρίσκονται στο χώρο του μουσείου για τις επόμενες γενιές.

Είναι το μόνο που μπορούμε να αφήσουμε.

Ευχαριστώ

Μαρία Σδούκου

Αθήνα

Σύνδεσμος Βουρμπιανιτών Θεσ/νίκης

Στις αρχαιρεσίες του Συνδέσμου της 30/1/2011 εκλέχτηκαν:

Δημάρατου Αικατερίνη,

Μήγιος Δημήτριος,

Τράντα Μαίρη,

Τράντας Α. Βασ.

Λουλούδη Στέλλα,

Καρυπίδης Ιωάννης,

Μπαλκόγλου-Τέρτση Ελ.

Καναβούρα Ελένη

Πρόεδρος

Αντιπρόεδρος

Γ. Γραμματέας

Ταμίας

Υπεύθυνη Δημ. Σχέσεων

Μέλος

Μέλος

Υπεύθυνη Συντονισμού Νεολαίας

Αναφορά - Καταγγελία

Σας γνωρίζουμε ότι στις 27 Μαΐου του 2009 προσληφθήκαμε με σχέση εξηρητημένης εργασίας στο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Αρρένων Κόνιτσας. Έκτοτε παρέχουμε τις υπηρεσίες μας καθημερινά και με βάση το πρόγραμμα – ωράριο που η διοίκηση καθορίζει.

Μέχρι σήμερα όμως δεν μας έχει καταβληθεί κανένα απολύτως ποσό για την ανταμοιβή της εργασίας μας.

Στις επανειλημμένες διαμαρτυρίες μας για άμεση, πλήρη και ολοσχερή εξόφληση των οφειλόμενων σε καθένα μας αποδοχών, η διοίκηση μας διαβεβαίωνε ότι σύντομα θα κατέβαλε τις αποδοχές μας, ζητώντας να κάνουμε λίγη υπομονή.

Παρήλθε έτσι χρονικό διάστημα 19 μηνών και εμείς παραμένουμε ακόμη απλήρωτοι, παρά το γεγονός ότι παρέχουμε κανονικά τις υπηρεσίες μας.

Τα όρια της υπομονής μας όμως έχουν πλέον εξαντληθεί, καθόσον τόσο εμείς όσο και οι οικογένειές μας κυριολεκτικά έχουν εξαθλιωθεί οικονομικά γεγονός το οποίο έχει άμεσο αντίκτυπο και στην τοπική κοινωνία εξαιτίας της αδυναμίας πληρωμής ακόμη και των πλέον βασικών αγαθών διαβίωσής μας.

Και ακόμη καθ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα παραμένουμε ανασφάλιστοι καθόσον η Διοίκηση δεν έχει καταβάλει τις οφειλόμενες εισφορές στο ΙΚΑ – παρά τον επιτόπιο έλεγχο που πραγματοποίησε το Ίδρυμα στις 5/7/2010 -, με

αποτέλεσμα να μην έχουμε, ούτε εμείς, ούτε τα προστατευόμενα μέλη μας τη στοιχειώδη υγειονομική περίθαλψη.

Η Διοίκηση του Κέντρου όμως αντί της άμεσης εκπλήρωσης των υποσχέσεων και των υποχρεώσεών της προσανατολίζεται από ό,τι πληροφορηθήκαμε στην απόλυσή μας.

Πιστεύουμε ότι το πρόβλημά μας, στη μορφή και στη διάσταση που έχει λάβει, δεν είναι πλέον προσωπικό αλλά ευρύτερα κοινωνικό.

Περαιτέρω, ενδεχόμενη επαλήθευση των πληροφοριών μας, όχι μόνο δε θα επιλύσει το πρόβλημα, αλλά αντίθετα θα το περιπλέξει ακόμη περισσότερο, θα οξύνει την κατάσταση και θα οδηγήσει σε αδιέξοδα.

Κατόπιν τούτου απευθυνόμαστε και σε εσάς για να σας γνωστοποιήσουμε το θέμα μας.

Κόνιτσα 7/1/2011

Οι καταγγέλοντες

1. Γέγιου Μαρία, Κάτοικος Κόνιτσας
2. Γκόγκου Χάϊδω, Κάτοικος Δισπράτου
3. Δημόπουλος Αναστάσιος, Κάτοικος Κόνιτσας
4. Καζούκας Νίκος, Κάτοικος Ιωαννίνων
5. Κίτσιος Κωνσταντίνος, Κάτοικος Κόνιτσας
6. Πηγαδά Ουρανία, Κάτοικος Κόνιτσας
7. Ρούβαλης Χρήστος, Κάτοικος Κόνιτσας
8. Στέφου Ευαγγελία, Κάτοικος Κόνιτσας
9. Τσιούνη Μαρία, Κάτοικος Κόνιτσας
10. Χαβάς Γεώργιος, Κάτοικος Κόνιτσας

Ο Ιερέας του χωριού μας

(ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΧΙΛΛΕΑ ΖΑΚΟΠΟΥΛΟ)

Συχνά πυκνά στο κήρυγμά του ο ιερέας μας, αιδεσιμολογιότατος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΕΜΟΣ, εκθειάζει εμάς τους Αμαραντιώτες που γεμίζουμε την εκκλησία, τον Άγιο Γεώργιο και με περηφάνεια λέγει: «Ο Αν-Γιώργης σας φέρνει όλους κοντά του και είμαι χαρούμενος.»

Έτσι είναι μεγάλη η πίστη των Αμαραντιωτών προς το Θεό, τιμή, λατρεία και ευλάβεια στον Άγιο Γεώργιο, προστάτη του χωριού μας. Αλλά εμείς νοιώθουμε και οφείλουμε να το ομολογήσουμε, μεγάλη τιμή και ευτυχία, το ότι έχουμε ιερέα στο χωριό μας τον ακούραστο, τον ιδανικό, τον άριστο λειτουργό του Υψίστου.

Ιδιαίτερα τούτες τις χαλεπές ημέρες για την πατρίδα μας, όπου τα πάντα έχουν φθαρεί, η απογοήτευση και η κατήφεια κυριαρχεί στις ψυχές μας. Τώρα που περισσότερο από κάθε άλλη φορά έχουμε την ανάγκη να ακουμπήσουμε, να στηριχθούμε σε κάποιον, ο πατήρ Νικόλαος είναι πάντα κοντά μας. Διακονεί την εκκλησία μας περισσότερο από δύο δεκαετίες! Ο καλός του λόγος προς όλους, το απλό και μεστό κήρυγμά του κατανοητό από την απλή και σεβάσμια γερόντισσα μέχρι τον πιο μικρό εκκλησιαζόμενο, οι οποίοι μαζί με όλους τους άλλους, παρακολουθούν με μεγάλη κατανύξη τη Θεία Λειτουργία από τα χείλη του καλλίφωνου ιερέα. Η

μελωδία μαζί με την ανάλυση του Θείου Λόγου, με πολλά παραδείγματα βγαλμένα από τη ζωή, συνεπαίρνουν και αγγίζουν τις καρδιές μας.

Η φροντίδα του για την ενορία μας είναι διαρκής και πάντοτε με προθυμία προσφέρει τις υπηρεσίες του σ' ό,τι του ζητηθεί, από πλευράς θρησκευτικών ή ανθρωπιστικών καθηκόντων του. Απ' ό,τι θυμάμαι ποτέ δεν άφησε χωρίς να λειτουργηθούν τα 13 παρεκκλήσια μας, τα οποία στολίζουν γύρω-γύρω το χωριό μας, «σαν φύλακες και προστάτες» όπως λέει ο ίδιος.

Δεν ξεχνάμε το φόρτο εργασίας του, αφού και άλλη ενορία έχει, εργάζεται ως διδάσκαλος και οι υπηρεσίες του στη Μητρόπολη είναι σημαντικές και αξιοπρόσεκτες. Παρ' όλα αυτά έχει πάντα στο μυαλό του το ναό μας και φροντίζει να μη λείπει τίποτε. Έχει κάνει πολλές προσπάθειες για την ανακαίνιση και τον εμπλουτισμό του, με όλα τα απαραίτητα για την εύρυθμη λειτουργία του. Υπήρχαν μέρες στο παρελθόν, όταν γίνονταν εργασίες στο Ναό, που ερχόταν από την Κόνιτσα και δυο φορές την ημέρα, κουβαλώντας υλικά ή για να παρακολουθήσει τη σωστή εκτέλεση των εργασιών, συμβουλευόντας τους τεχνίτες.

Για όλα αυτά και για πολλά άλλα, κάποια μέρα, ο Σωτήρης Νάκος κι εγώ, που έχουμε τη χαρά και την τιμή να είμαστε συνεργάτες του στο Εκκλησιαστι-

κό Συμβούλιο, τολμήσαμε να πούμε το αυτονόητο. Να προσφέρουμε και εμείς έστω το ελάχιστο, τη βενζίνη στο αυτοκίνητό του, ώστε να μειωθεί το κόστος από τις συνεχείς μετακινήσεις του. Μας απάντησε αρνούμενος με αφοπλιστικό τρόπο: «Με συγκινήσατε για το ότι το σκεφτήκατε, όμως δε θα το κάνω. Δεν το έκανα ποτέ!»

Αυτός είναι ο πατήρ Νικόλαος! Αφιλοχρήματος, ανιδιοτελής, ευλαβής, διακριτικός, εργατικός, προσηνής, αγα-

πητός, άξιος ιερέας που μας καθοδηγεί και μας εμπνέει με το παράδειγμά του.

Εμείς προσευχόμεθα και παρακαλούμε τον Άγιο Γεώργιο, όπως προσεύχεται και αυτός για εμάς, να του δίνει δύναμη, αντοχή, υγεία σ' αυτόν και την εξαιρετη οικογένειά του. Όταν έχουμε τέτοιους ιερείς σαν τον πατέρα Νικόλαο, η εκκλησία μας θα θριαμβεύει και η θρησκεία μας θα μεγαλουργεί, αλλά και η κοινωνία μας θα ελπίζει για κάτι καλύτερο.

Χαράλ. Ν. Ρεμπέλης

Κονιτσιώτικα

Δημοτ. τραγούδια τραπέζιου, χορού, νυφιάτικα και γάμου, λιανοτράγουδα, νανουρίσματα, λαζαρικά, μοιρολόγια, του χάρου και του Κάτω Κόσμου, παραμύθια, παραδόσεις, ευτράπελες διηγήσεις, παροιμίες και παροιμιώδεις φράσεις, αινίγματα, ιδιωματικές φράσεις, ευχές, κατάρες, γλωσσοδέτες, γλωσσικό ιδίωμα Μαστοροχωρίων, τοπωνύμια, Γλωσσάριο, κουδαρίτικα.

Σελ. 360, τιμή 20 ευρώ.

Θα το βρείτε: Βιβλιοπωλεία Κόνιτσας: 1) Ν. Πλουμής, 2) Ελ. Κυρίτση, Νικ. Ρεμπέλης τηλ. 26550 23071 και Δ/νση περιод. «ΚΟΝΙΤΣΑ».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Διώροφο κτήριο με υπόγειο στην παλιά αγορά Κόνιτσας.

Τηλ. 26550-23325-22035 κιν. 6972349499

Πριν 26 χρόνια: Επίσκεψη στη Λαγκάδα

Χαίρομαι ειλικρινά που ο φίλτατος Παναγιώτης Νότσης είναι ενεργό μέλος της ιστοσελίδας μας και αποτελεί τον ισχυρό κρίκο ανάμεσα στη Λαγκάδα και στη Δρακότρυπα. Οι σχέσεις των δύο χωριών αναθερμάνθηκαν και δυνάμωσαν μόλις την τελευταία τριακονταετία. Ως τότε περιστασιακά και τυχαία υπήρχαν κάποιες επαφές ανάμεσα στους κατοίκους. Και είναι φυσικό αυτό, γιατί η μετοίκηση των κατοίκων από τη Λαγκάδα (τότε Μπλίζιανη) έγινε πριν εκατόν πενήντα χρόνια, τότε που και η Θεσσαλία και η Ήπειρος αποτελούσαν τμήματα της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Μετά από μερικά χρόνια και επί τρεις δεκαετίες τα δυο χωριά ανήκαν σε διαφορετικά κράτη, οι επικοινωνίες ήταν πολύ δύσκολες και έπρεπε να διασχίσει κανείς κατά μήκος ολόκληρη την οροσειρά της Πίνδου. Ένας άλλος παράγοντας ήταν ότι η μετανάστευση δεν αφορούσε μεμονωμένα άτομα που άφησαν στην πατρίδα τους μάνα, πατέρα, αδέρφια, γυναίκα, παιδιά, αλλά αφορούσε ολόκληρες οικογένειες, και συνεπώς, μέσα στις δύσκολες αυτές συνθήκες δεν ήταν τόσο δυνατό το κίνητρο των ένθεν και ένθεν επισκέψεων.

Στις παραμονές του πολέμου του '40 ο στρατευμένος Δημήτριος Παν. Μπάλλας γνώρισε τη θερμή φιλοξενία στη γη των προγόνων του, όταν με τη μονάδα του πέρασε και έμεινε για λίγο στη Μπλίζιανη. Ο μακαρίτης γραμματέας της κοι-

νότητας Λαγκάδας και καλός φίλος Γιάννης Ντίνης, με πληροφόρησε πως ο πατέρας του είχε επισκεφθεί το χωριό μας. Οι επαφές ωστόσο ξεκίνησαν το 1984, όταν το Σαββατοκύριακο 29-30 Σεπτεμβρίου- σήμερα συμπληρώνονται ακριβώς 26 χρόνια- ένα ολόκληρο λεωφορείο με συγχωριανούς μας έφτανε στη Λαγκάδα. Ήταν μια κίνηση του μορφωτικού μας συλλόγου η οποία αγκαλιάστηκε από πολλούς και θυμάμαι με συγκίνηση τον -και μετέπειτα πρόεδρο του Δ.Σ- Ηλία Π. Χαρίση, τον Θύμιο Αθανασίου, τον Τάκη Νάτση, το Χρήστο Νάτση και πολλούς άλλους ακόμα που πρωτοστάτησαν. Στην πραγματικότητα δεν επρόκειτο για μια απλή εκδρομή, αλλά για ένα ιερό προσκύνημα. «Μας περίμεναν οι γιαγιάδες του χωριού με βασιλικό και λεβάντα στα χέρια τους», αφηγείται ο Ηλίας Λ. Τσιρογιάννης που ήταν ο υπεύθυνος από πλευράς του συλλόγου. «Ήταν σαν να γυρίζαμε από πόλεμο» συμπληρώνει. Και όλοι βέβαια κατασυγκινήθηκαν από τη φιλοξενία και τη ζεστασιά με την οποία τους υποδέχθηκαν.

Εγώ είχα την «ατυχία» να μη μπορώ να πάω, και γράφω «ατυχία» γιατί τελικώς βγήκε και σε κάτι το καλό. Την εποχή εκείνη μόλις είχε αρχίσει να κάνει δειλά-δειλά την εμφάνισή του το ζωντανό ραδιόφωνο, με μερικές εκπομπές που δεν ήταν κονσερβαρισμένες. Μια απ' αυτές ήταν η εκπομπή του δευτέρου Προγράμματος της ΕΡΤ «Κάθε μέρα

παντού» με τον δημοσιογράφο Γιάννη Τζιμούρτα. Στην εκπομπή αυτή θεώρησα σκόπιμο να τηλεφωνήσω και να γνωστοποιήσω στο πανελλήνιο αυτό το ταξίδι, αλλά χωρίς να το καταλάβω βρέθηκα στον αέρα σε μια συνέντευξη που κράτησε αρκετά λεπτά. Όταν τέλειωσε, το τηλέφωνο του σπιτιού μου χτυπούσε ασταμάτητα. Συγχωριανοί μας ακροατές του ραδιοφώνου από διάφορα μέρη της Ελλάδας μου τηλεφωνούσαν για να εκφράσουν τη χαρά τους για την επίσκεψη αυτή και τη λύπη τους που δεν παρευρίσκονταν και οι ίδιοι. Με την πρώτη ευκαιρία θα φροντίσω να αναρτηθεί στη σελίδα μας το ελάχιστο έστω οπτικοακουστικό υλικό που υπάρχει και, κλείνοντας εδώ την αναδρομή μου αυτή, θα το θεωρούσα άδικο να μην αναφερθώ στη μνήμη του Νικόλα Ντίνη, που ήταν ο πρώτος άνθρωπος που

γνώρισα, ότον πρωτοεπισκέφθηκα τη Λαγκάδα και ο οποίος μετά από λίγες ημέρες ανταπέδωσε την επίσκεψη στο χωριό μας. Φυσικά δεν θα παραλείψω να στείλω τους χαιρετισμούς μου σε όλους τους Λαγκαδιώτες που με τιμούν με τη φιλία τους και ιδιαίτερα στον αγαπητό μου πρόεδρο Δημήτρη Αδάμο αλλά και στον φίλτατο Ηλία Ντίνη, που έμαθα πως φέτος έκλεισε το καφενείο που διατηρούσε επί δεκαετίες στο κέντρο του χωριού.

Γιώργος Γούσιας
29-30 Σεπτέμβρη 2010

Υ.Γ. Ευχαριστούμε θερμά τον αγαπητό φίλο μας Γιώργο Γούσια γιαυτή του την αναδρομή αλλά και για την ιδιαίτερη αγάπη που δείχνει για το χωριό μας και την ανάδειξη της ιστορίας των προγόνων μας.

Π. Νάτσις

ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΤΜΗΜΑΤΑ:

- ✓ JUNIOR - ΜΑΘΗΤΙΚΑ
- ✓ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ECDL
- ✓ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
- ✓ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Υπεύθυνος Σπουδών: **ΣΠΗΝΟΣ Ι. ΒΑΣΙΛΗΣ**

Πτυχ. Εφαρμοσμένης Πληροφορικής Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Κόνιτσα, Παπαδιαμάντη 6

☎ 26550 22688 - ☎ 6977871424 - e-mail: infocenter@otenet.gr

ΚΡΕΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ
ΜΟΣΧΑΡΙΩΝ - ΑΡΝΙΩΝ - ΧΟΙΡΩΝ
ΝΤΕΜΟΣ ΘΩΜΑΣ

Καστανέα Κόνιτσας

Τηλ. 26550 31641- Κιν. 697418623

ΣΧΟΛΙΑ

1. Άραγε τι να σκέφτεται ο σκύλος της φωτογραφίας, με το μελαγχολικό βλέμμα;

Λέτε να θυμάται την παιδική του ηλικία, πριν λίγα χρόνια, που κουταβάκι τον πήρε στο σπίτι του κάποιος κυνηγός και ξετρέλανε τα παιδιά τ' αφεντικού του με τα παιγνίδια;

Λέτε ν' απορεί γιατί του φέρθηκε άσπλαχνα τ' αφεντικό του και τον παράτησε σε κάποιο χωριό να περιφέρεται ζητιανεύοντας κανένα ξεροκόμματο;

Ίσως να σκέφτεται ότι αυτός αν και ζώο, δε θα'κανε ποτέ του μια τέτοια κτηνωδία, να εγκαταλείψει δηλαδή ανυπεράσπιστο τ' αφεντικό του.

Αυτός ο καημένος ήταν πάντα πιστός και υπάκουος, έτοιμος να θυσιάσει για' κείνον...

2. Κοπάξτε αυτή την πινακίδα. Μπορείτε να διαβάσετε τι γράφει; Φαίνεται ότι οι «πολιτισμένοι κυνηγοί» όταν δε βρίσκουν θηράματα, χάριν παιδειάς ασκούνται στη σκοποβολή πάνω σε πινακίδες που πλήρωσε το κράτος από τα λεφτά μας να ενημερώνουν τους πε-

ραστικούς για το πού βρίσκονται.

Στο πίσω μέρος των πινακίδων γράφει ότι αυτοί που τις καταστρέφουν, τιμωρούνται με φυλάκιση κ.λ.

Τιμωρήθηκε, άραγε, κανείς μέχρι τώρα;

Αλλά γιατί να τιμωρηθεί; Στη χώρα μας οι νόμοι γίνονται... για να μην εφαρμόζονται και να παραβιάζονται από τον καθένα χωρίς συνέπειες. Μπράβο μας, λοιπόν, αυτό θα πει πολιτισμός!..

3. Ο Κότσιφας είναι ένα μελωδικό πουλί που τέρπει τον άνθρωπο με το κελάηδημά του. Πολλές φορές επισκέπτεται και τον κήπο μας στα χωριά, αλλά μπορεί κανείς να το συναντήσει ακόμα και στα πάρκα των πόλεων.

Σε άλλες χώρες προστατεύεται γιατί οι άνθρωποι εκεί έχουν ευαισθησίες για τη φύση και τα πλάσματά της.

Εδώ στη δική μας χώρα βρίσκεται σε εξοντωτικό διωγμό.

Στην περιοχή μας, αν κάνει κάποιος μια απογευματινή βόλτα κοντά στα ποτάμια μας θα ακούσει τέτοιο ντουφεκίδι που θα νομίσει ότι γίνεται πόλεμος. Δεκάδες οπλοφόροι με καραμπίνες

καραδοκούν στην ακροποταμιά και πυροβολούν τα καημένα κοτσύφια που πηγαίνουν να κουρνιαξουν.

Τα αποδεκατίζουν συναποκομίζοντας αρμαθιές πουλιών καμαρώνοντας για το κατόρθωμά τους σαν να γύρισαν νικητές και τροπαιούχοι από κάποιον πόλεμο...

Σ' αυτή την καταστροφή, οι πολίτες μένουν απαθείς και η πολυετία ... κοιμάται!

Αν συνεχίσουμε έτσι καταστρέφοντας τη φύση, οι μελλοντικές γενιές θα μας καταριούνται.

Σ.Τ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Στις 21/11/2010 έγιναν οι καθιερωμένες αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου.

Το νέο Δ.Σ. έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Κων/νος Β. Οικονόμου

Αντιπ/δρος: Ιωάννης Γ. Ιωάννου

Γραμματέας: Χαράλαμπος Β. Δερβένης

Ταμίας: Ειρήνη συζ. Παν. Δήσιου

Μέλη: Ελένη Κ. Δήσιου, Χαράλαμπος Σπ. Λιάλιας και Γιάννης Γρ. Στάγιος.

Το Δ.Σ. πιστό στην παράδοση διοργάνωσε 2 συγκεντρώσεις χωριανών και φίλων.

Την 5/12/2010 αρτοκλασία στην Αγία Βαρβάρα (Κάτω Πατήσια), όπου παρουσιάσθηκε το νέο Δ.Σ.

Την 16/1/2011 έκοψε την Βασιλόπιτα στο Ξενοδοχείο «ΣΤΑΝΛΕΪ». Τυχερός ήταν ο δραστήριος συγχωριανός μας Νίκος Π. Πορέτσας.

Ο Σύλλογος προγραμματίσει τον ετήσιο αποκριάτικο χορό του για την 26/2/2011 στο Κέντρο «ΜΠΑΜΠΗΣ» στην Κηφισιά. Επίσης στους άμεσους στόχους του είναι η πραγματοποίηση μιας τετραήμερης εκδρομής στο χωριό (4/3/2011-7/3/2011) για την αναβίωση του έθιμου του Καψίματος του Κέδρου (Τζουτζουνίδα) και 1-2 μονοήμερων εκδρομών με ελεύθερη συμμετοχή.

Τέλος, παρά τα οικονομικά προβλήματα που συσσωρεύθηκαν σ' όλους τους Έλληνες ελπίζει νάχει και φέτος επιτυχία το Αυγουσιάτικο έθιμο του «καζανιού», της Παναγίας, και όπως πάντα να ξεφάντωσουν οι χωριανοί και οι φίλοι τους.

Π.Δ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με πολύ κρύο μας ήρθε ο νέος χρόνος και με λιγότερους επισκέπτες στην περιοχή μας. Ο Γενάρης είναι ο μήνας που οι σύλλογοι κόβουν την Πρωτοχρονιάτικη πίτα τους.

- Στις 16/1 ο Σύλλογος Γυναικών έκοψε την πίτα, καθώς και η χορωδία του Πνευματικού Κέντρου.

- Στις 31/1 το κέντρο Περ/κής Εκπ/σης πραγματοποίησε εκδήλωση με ομιλία του βιολόγου Χαρητάκη Παπαϊωάννου με θέμα: «Κόνιτσα, Φύση και Άνθρωπος» συζήτηση και κόψιμο πίτας.

- Στις 22/1 έγινε στην Πυρσόγιαννη η χρονιάτικη εκδήλωση της Προοδ. Ένωσης Πυρσόγιαννης.

- Στις 31/1 κινητή μονάδα της Ελληνικής Πνευμονολογικής Εταιρείας

ήρθε στην Κεντρ. Πλατεία Κόνιτσας και έκανε δωρεάν εξέταση σε πολλούς κατοίκους.

- Στις 12/2 έγινε ο χορός του Συλλόγου Ελευθέρου με επιτυχία στο κέντρο «ΜΥΛΟΣ».

- Με λίγα χιόνια στα χαμηλά και περισσότερα στα βουνά έφτασε στο τέλος ο φετινός Φλεβάρης.

- Η φετινή γιορτή της Παναγίας στο Πληκάτι συγκέντρωσε πολύ κόσμο από τα γύρω χωριά και από πιο μακρινά στις 16 του Φλεβάρη.

- Στις 23/2, Τσικνοπέμπτη, με επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι χοροί του ΚΑΠΗ και του Εξωρ. Συλλόγου Κόνιτσας.

- Από την Τσικνοπέμπτη άρχισαν και οι εκδηλώσεις του Καρναβαλιού στην Κόνιτσα με χορούς στην κεντρική πλατεία. Το απόγευμα Σαββάτου στην κεντρ. πλατεία με αναπαράσταση της προίκας της νύφης και εντατικές προτοιμασίες από το Σύλλογο παλιών εθίμων για το Αποκριάτικο καρναβάλι της επόμενης Κυριακής.

- Στις 26/2 οι Ορειβ. Σύλλογοι Δυτ. Ελλάδας και Ηπείρου πραγματοποίησαν την καθιερωμένη συνάντηση που έγινε στο Μοναστήρι Στομίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Στις 22/12/10 ο Κων/νος Μπέτζιος και η Φωτεινή Γκατζιάρρα απόκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.

- Στην Κόνιτσα ο Μιχάλης Μπάμπας και η Χρυσουγή Γαζώνα απόκτησαν στις 11/01/11 κοριτσάκι

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Ο Απόστολος και η Ιωάννα Σουτοπούλου βάπτισαν την κορούλα τους στα Γιάννινα. Όνομα: Νεκταρία.

ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ:

Στις 27/12/10 η Κωνσταντινιά Βρόικου ετών 60 στο Πληκάτι.

- Στις 3/1/11 η Σοφία Χουρσάν ετών 87 στην Κόνιτσα.

- Στις 10/1 η Πανωραία Γιαννοπούλου ετών 80 στην Κλειδωνιά.

- Στις 10/1 ο Κων/νος Μανέκας ετών 91 στην Πουρνιά.

- Στις 15/1 ο Αθανάσιος Ζήκας ετών 65 στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 19/1 η Μαρίκα Καλλιάμη ετών 84 στα Άρματα.

- Στις 21/1 ο Παναγιώτης Κίτσιος ετών 88 στην Κόνιτσα.

- Στις 22/1 ο Νικόλαος Μποζίκης στην Κόνιτσα.

- Στις 30/1 ο Νικόλαος Αμπάζ ετών 71 στην Κόνιτσα.

- Στις 1/2 ο Στέργιος Π. Παγανιάς ετών 77 στη Θεσ/νίκη.

- Στις 3/2 ο Ιωάννης Βλάχος ετών 67 στην Κόνιτσα.

- Στις 3/2 η Ουρανία Βλάχου ετών 96 στην Μολυβδοσκεπάση.

- Στις 6/2 η Βασιλική Τζιάλλα ετών 89 στην Κόνιτσα.

- Στις 11/2 η Αναστασία Καρακατσάνη ετών 97 στην Αειόπετρα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Κόνιτσα 03-01-2011
Αριθ. πρωτ. 4

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ.10
Δήμαρχος Κόνιτσας

- Αφού έλαβε υπόψη:
1. Το άρθρο 59 του Ν. 3852/10.
 2. Τα επίσημα πληθυσμιακά δεδομένα της τελευταίας απογραφής έτους 2001 της Ε.Σ.Υ.Ε. για το Δήμο Κόνιτσας σύμφωνα με τα οποία ο πληθυσμός του ανέρχεται στους 9.294 κατοίκους.
 3. Το γεγονός ότι ο Δήμος Κόνιτσας έχει πέντε (5) Δημοτικές Κοινότητες.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

A.

1. Ορίζει τους Αντιδημάρχους του Δήμου Κόνιτσας, με θητεία δύο (2) ετών εντός της τρέχουσας δημοτικής περιόδου, δηλαδή για τα έτη 2011 - 2012 μεταβιβάζοντας σε αυτούς συγκεκριμένες αρμοδιότητες του όπως παρακάτω:

1. Ορίζει Αντιδήμαρχο τον Δημοτικό Σύμβουλο της πλειοψηφίας κ. Νικόλαο Καρρά του Αναστασίου και του μεταβιβάζει:

α. Καθ' ύλην τις παρακάτω αρμοδιότητες:

Έλεγχο και την εποπτεία των Διοικητικών και Οικονομικών Υπηρεσιών (Πρωτόκολλο, έσοδα - έξοδα, έρανοι, εθνικές γιορτές, εκδηλώσεις Δήμου, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις μόνιμης κατοικίας, τέλεση πολιτικών γάμων, Δημοτική Αστυνομία, προμήθειες, βεβαιωτικοί κατάλογοι (ύδρευσης, εμποροπανήγυρης, Δημοτικών Καταστημάτων, Δημοτικών εκτάσεων, Πεζοδρομίων, Κοινόχρηστων χώρων, Λατομείων).

β. Εκπροσώπηση του Δήμου σε θέματα αρμοδιότητάς του.

γ. Υπογραφή εγγράφων σχετικών με τις αρμοδιότητές του.

B.

2. Ορίζει Αντιδήμαρχο τον Δημοτικό Σύμβουλο της πλειοψηφίας κ. Χρυσόστομο Λάκκα του Πολυχρόνη και του μεταβιβάζει:

α. Καθ' ύλην τις παρακάτω αρμοδιότητες: Έλεγχο και εποπτεία Τεχνικών Υπηρεσιών.

Υποδομές, Τεχνικά έργα, Πολεοδομικά θέματα, Σχέδιο Πόλεως, Επεκτάσεις, κτηματογραφήσεις, Πράξη εφαρμογής, αυθαίρετα, καταπατήσεις, χρήση γης, Σχολική στέγη (Συντήρηση - επισκευές - επεκτάσεις - νέες εγκαταστάσεις), άδειες

ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος. Διαδημοτικές συνεργασίες - Αδελφοποιήσεις. Ονομασία, σήμανση οδών - πλατειών.

β. Εκπροσώπηση του Δήμου σε θέματα αρμοδιότητάς του.

γ. Υπογραφή εγγράφων σχετικών με τις αρμοδιότητές του.

Γ.

3. Ορίζει Αντιδήμαρχο την Δημοτική Σύμβουλο της πλειοψηφίας κα Ελένη Παπαμιχαήλ του Πέτρου και της μεταβιβάζει:

Α. Καθ' ύλην τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α. Έλεγχο και εποπεία υπηρεσιών καθημερινότητας (Ύδρευση - Αποχέτευση - Καθαριότητα - Φωτισμός).

β. Συντήρηση και καθαρισμός πρασίνου - κοινοχρήστων χώρων.

γ. Λειτουργία εμποροπανήγυρης.

Β. Κατά τόπο τις αρμοδιότητες της Δημοτικής Ενότητας Κόνιτσας.

Δ.

4. Ορίζει Αντιδήμαρχο τον Δημοτικό Σύμβουλο της πλειοψηφίας κ. Απόστολο Ραπακούσιο του Τρύφωνα και του μεταβιβάζει:

Α. Καθ' ύλην τις παρακάτω αρμοδιότητες:

Ηλεκτρονική διακυβέρνηση - Διαφάνεια.

Νέες Τεχνολογίες - Πληροφορική.

Τουριστική ανάπτυξη - Επιχειρηματικότητα.

Θέματα Υγείας.

Β. Κατά τόπο τις αρμοδιότητες των Δημοτικών Ενοτήτων Μαστοροχωρίων και Αετομηλίσσας.

Ε.

5. Ορίζει Αντιδήμαρχο τον Δημοτικό Σύμβουλο της πλειοψηφίας κ. Κωνσταντίνο Παγανιά του Γεωργίου και του μεταβιβάζει:

Α. Καθ' ύλην τις παρακάτω αρμοδιότητες : α. Αγροτική ανάπτυξη (Γεωργία - Κτηνοτροφία), Δάση. β. Πολιτική προστασία - έκτακτες ανάγκες. γ. Νομικά πρόσωπα.

Β. Κατά τόπο τις αρμοδιότητες των Δημοτικών ενοτήτων Φούρκας κ' Διστράτου.

Η ανάκληση αντιδημάρχων πριν τη λήξη της θητείας τους είναι δυνατή με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Δημάρχου.

Στην περίπτωση απουσίας ή κωλύματος των Αντιδημάρχων τις αρμοδιότητες καθ' ύλην και κατά τόπο ασκεί ο Δήμαρχος.

Όταν ο Δήμαρχος απουσιάζει ή κωλύεται, τα καθήκοντά του ορίζεται να ασκεί

ο Αντιδήμαρχος κ. Καρράς Νικόλαος του Αναστασίου που αναπληρώνει το Δήμαρχο και όταν αυτός απουσιάζει ή κωλύεται τα καθήκοντα του Δημάρχου θα ασκούνται από την Αντιδήμαρχο κα Παπαμιχαήλ Ελένη του Πέτρου.

Η παρούσα να δημοσιευθεί σε μία (1) τουλάχιστον ημερήσια εφημερίδα του Νομού, (αν δεν υπάρχει ημερήσια, σε μια εβδομαδιαία της πρωτεύουσας του νομού) και να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Δήμου σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7

Ο Δήμαρχος
Παναγιώτης Γαργάλας

ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ

Πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου: Σδούκος Κοσμάς
Αντιπρόεδρος Συμβουλίου: Παρασκευάς Χαρίλαος
Γεν. Γραμματέας Συμβουλίου: Νιτσιάκος Χρήστος

Τακτικά Μέλη της Οικον. Επιτροπής
Καρράς Νικόλαος
Παγανιάς Κων/νος
Παπαμιχαήλ Ελένη
Τσούβαλη-Τσαρούχη Αικατερίνη
Παπασπύρου Ανδρέας
Χαβάς Ιωάννης

Αναπληρωματικά Μέλη
Βουρδούκας Ευθύμιος
Ραπακούσιος Απόστολος
Τσιούτσιος Απόστολος
Μουζάκης-Μποτζάκης Νικόλαος
Παρασκευάς Χαρίλαος

Κοινοφελής Επιχείρηση
Πρόεδρος: Τσούβαλη-Τσαρούχη
Αικατερίνη

ΚΟΝΙΤΣΑ
**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

ΤΜΗΜΑ	ΕΔΡΑ/ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ	ΕΓΓΕΓΡΑΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ ΣΥΝΟΛΟ	ΑΞΙΟΒΙΩΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΗΠΕΙΡΟΥ	ΗΠΕΙΡΟΣ - ΤΟΠΟΣ ΝΑ ΖΕΙΣ	ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΗΠΕΙΡΟΥ	ΑΥ.ΡΙ.Ο. (Αυτοδιοικητικό Ριζοσπαστικό Οργαντήριο) για την Ήπειρο	Αριστερή Παρέμβαση στην Ήπειρο	ΗΠΕΙΡΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ Περιφερειακή Συνεργασία Πολιτών της Οικολογίας και της Αριστεράς
ΚΟΝΙΤΣΑΣ										
353	Αετομυλίτσα	318	212	10	132	43	11	9	6	1
354	Δίστρατο	686	381	19	174	125	53	2	4	4
355	Κόνιτσα	554	344	30	150	132	13	9	6	4
356	Κόνιτσα	543	364	28	180	97	15	24	11	9
357	Κόνιτσα	550	339	18	147	139	15	15	5	0
358	Κόνιτσα	545	304	11	147	121	14	4	4	3
359	Κόνιτσα	532	335	21	162	123	5	13	5	6
360	Αγία Βαρβάρα	130	39	2	28	5	1	0	0	3
361	Αγία Παρασκευή	416	171	10	71	68	5	3	14	0
362	Αγία Παρασκευή	388	129	13	50	43	8	0	14	1
363	Αετόπετρα	337	177	14	82	61	9	8	1	2
364	Αηδοναχώρι	267	112	7	68	28	3	1	2	3
365	Αμάραντος	415	90	3	55	25	1	6	0	0
366	Άρματα	141	60	2	38	14	5	1	0	0
367	Γαναδιό	186	72	2	39	26	5	0	0	0
368	Ελεύθερο	264	173	5	76	83	4	2	3	0
369	Εξοχή	157	79	8	36	30	3	2	0	0
370	Ηλιόρραχη	221	122	8	62	46	3	3	0	0
371	Καβάσιλα	130	65	3	31	22	6	2	1	0
372	Καλλιθέα	310	210	13	79	99	8	5	4	2
373	Κλειδωνιά	306	197	11	78	78	11	6	5	8
374	Μάζι	348	189	21	78	71	5	8	6	0
375	Μελισσόπετρα	237	134	9	62	59	2	0	2	0
376	Μόλιστα	112	35	3	11	16	4	0	1	0
377	Μολυβδοσκεπαστο	195	80	8	48	22	0	0	0	2
378	Μοναστήρι	106	40	0	29	8	1	1	1	0
379	Νικάνορας	152	66	5	45	14	1	1	0	0
380	Πάδες	152	42	4	19	19	0	0	0	0
381	Παλαισσέλλι	244	128	7	58	34	9	5	12	3
382	Πηγή	340	183	13	47	96	17	5	2	3
383	Πουρνιά	222	103	8	30	57	5	1	1	1
384	Πύργος	259	89	6	30	23	27	0	0	3
385	Ασπμοχώρι	242	77	2	40	23	7	1	1	3
386	Βούρμπιανη	321	0	0	0	0	0	0	0	0
387	Γαργοπόταμος	210	71	3	24	34	1	7	2	0
388	Δρασοπηγή	592	238	22	55	71	36	47	3	4
389	Καστανία	339	160	17	41	61	21	13	6	1
390	Κεφαλαχώρι	527	237	13	67	103	43	8	2	1
391	Λαγκόδα	348	187	17	79	67	16	3	4	1
392	Οξύα	191	67	2	20	34	11	0	0	0
393	Πλαγιό	516	141	9	35	48	38	7	1	3
394	Πληκάτι	345	154	14	55	68	10	1	2	4
395	Πυρσόγιαννη	482	167	8	42	74	31	7	3	2
396	Χιονάδες	150	50	4	12	26	3	2	1	2
397	Φαούρκα	307	125	4	92	21	7	0	1	0

ΚΟΝΙΤΣΑΣ σε 45 από 45 Ε.Τ. (100,00 %)

	Γραμμένοι	Ψήφισαν	Εγκυρα	Ακυρα	Λευκά		
A	14.341	6.829	6.570	198	61		
B	14.340	4.958	4.641	154	163		
			A' Κυριακή		B' Κυριακή		
Υποψήφιος / Συνδυασμός			Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι	Εδρες Σύνολο
Γεωργίου Γεωργίου του Βασιλείου			43,52	2.859	55,70	2.585	8 19
			A Κυριακή		B Κυριακή		
Εκλ. Περιφέρεια			Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι	
Αειτομηλίτσας			80,88	165	87,68	121	
Διστράτου			32,35	120	46,60	137	
Κόνιτσας			40,07	1.718	53,59	1.716	
Μαστοροχωρίων			52,81	837	62,05	582	
Φούρκας			15,57	19	42,03	29	
Υποψήφιος / Συνδυασμός			Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι	Εδρες Σύνολο
Παπαθανάση Ανδρέας του Ζήση			28,96	1.903	14,30	2.056	8 5
			A Κυριακή		B Κυριακή		
Εκλ. Περιφέρεια			Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι	
Αειτομηλίτσας			17,16	35	12,32	17	
Διστράτου			50,67	188	53,40	157	
Κόνιτσας			29,59	1.269	46,41	1.486	
Μαστοροχωρίων			21,39	339	37,95	356	
Φούρκας			59,02	72	57,97	40	
Υποψήφιος / Συνδυασμός			Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι	Εδρες Σύνολο
Εξάρχου Νικόλαος του Βασιλείου			19,86	1.305			2
Μουζακης-Μοτζάκης Νικόλαος του Γεωργίου			7,66	503			1

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Εκλογές 14-11-2011

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛ.
	ΓΑΡΓΑΛΑΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΔΗΜΑΡΧΟΣ
1	ΣΔΟΥΚΟΣ	ΚΟΣΜΑΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
2	ΡΑΠΑΚΟΥΣΙΟΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΤΡΥΦΩΝΑΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
3	ΤΣΙΟΥΤΣΙΟΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΦΩΤΙΟΥ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
4	ΤΣΟΥΒΑΛΗ - ΤΣΑΡΟΥΧΗ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΑΧΙΛΛΕΑΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
5	ΚΑΡΡΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
6	ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ	ΧΡΟΝΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
7	ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ	ΕΛΕΝΗ	ΠΕΤΡΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
8	ΒΟΥΡΔΟΥΚΑΣ	ΕΥΘΥΜΙΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
9	ΛΑΚΚΑΣ	ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ	ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
10	ΠΑΓΑΝΙΑΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
11	ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΖΗΣΗΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
12	ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	ΧΑΡΙΛΑΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
13	ΧΑΒΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
14	ΔΑΓΚΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
15	ΜΟΥΣΙΟΥ-ΣΑΛΤΑ	ΜΑΡΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
16	ΜΑΪΠΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
17	ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
18	ΣΤΑΓΚΙΚΑΣ	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
19	ΕΞΑΡΧΟΥ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
20	ΤΣΙΑΛΙΑΜΑΝΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
21	ΜΟΥΖΑΚΗΣ - ΜΟΤΖΑΚΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

1. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
2	ΤΣΙΓΚΟΥΛΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
3	ΤΣΙΝΑΣΛΑΝ	ΕΛΕΝΗ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
4	ΠΗΛΙΑΣ	ΑΛΕΞΙΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
5	ΜΠΙΕΤΣΗ	ΕΥΑΝΘΙΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

2. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ		ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΣΑΚΚΑΣ	ΘΕΟΦΑΝΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

3. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΓΑΛΑΝΗΣ	ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΓΕΩΡΓΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
2	ΚΥΡΙΤΣΗΣ	ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
3	ΚΟΥΚΟΥΜΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

4. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ (3/μελές)

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΜΑΡΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
2	ΓΑΡΓΑΛΑ	ΜΑΡΙΑ	ΑΣΤΕΡΙΟΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
3	ΑΝΘΟΜΕΛΙΔΗΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

5. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΒΛΑΧΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΜΙΧΑΗΛ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

6. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΗΔΟΝΟΧΩΡΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΠΑΓΚΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

7. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΩΣΤΑΚΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

8. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΡΜΑΤΩΝ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΑΛΙΑΜΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

9. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΣΤΕΡΠΟΥ	ΠΕΤΡΟΣ	ΣΩΤΗΡΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

10. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΤΕΡΤΣΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

11. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΓΑΝΝΑΔΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΛΙΟΓΚΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

12. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

13. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΣΠΑΝΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
	ΜΑΪΠΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	
	ΜΑΪΠΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	

14. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΔΡΟΣΟΠΗΓΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΤΣΙΓΚΟΥΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΧΙΛΛΕΑΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

15. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΤΣΙΡΩΝΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

16. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΞΟΧΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΜΠΟΥΖΟΥΛΑ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΑΝΕΣΤΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

17. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΗΛΙΟΡΡΑΧΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΑΡΡΑΣ	ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

18. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΒΑΣΙΛΩΝ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΔΑΣΚΑΛΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

19. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΝΤΙΝΟΣ	ΠΑΣΧΑΛΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

20. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΣΤΑΝΕΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΓΕΡΑΣΗ	ΑΓΑΘΗ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

21. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ	ΜΙΧΑΗΛ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
	ΝΟΥΤΣΟΥ	ΑΓΟΡΩ	ΘΩΜΑΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
	ΣΔΟΥΚΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

22. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΛΕΙΔΩΝΙΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

23. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

24. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΖΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΣΤΡΑΤΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
	ΚΟΛΙΟΣ	ΜΙΧΑΗΛ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
	ΠΑΠΑΧΑΡΙΣΗΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΘΩΜΑΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

25. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΛΙΣΣΟΠΕΤΡΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΝΙΚΟΥ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΗΛΙΑΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

26. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΟΛΙΣΤΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΤΖΙΑΤΖΙΟΥ	ΑΝΘΙΑ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

27. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΙΑΣΤΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΔΑΦΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΘΩΜΑΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

28. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΗΛΙΑΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

29. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΠΑΠΑΧΑΡΙΣΗ	ΟΛΓΑ	ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

30. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΟΞΥΑΣ (1/μελές)

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΒΑΔΑΣΗΣ	ΠΑΥΛΟΣ	ΠΑΣΧΑΛΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

31. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΔΩΝ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΣΙΜΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

32. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΛΙΟΣΕΛΛΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΣΔΡΑΛΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

33. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΗΓΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΟΝΤΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

34. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΛΑΓΙΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

35. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΛΗΚΑΤΙΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΤΣΙΤΣΟΣ	ΣΩΤΗΡΙΟΣ	ΘΩΜΑΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

36. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥΡΝΙΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΜΙΧΑΛΗΛ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

37. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΥΡΓΟΥ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

38. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΤΣΟΥΒΑΛΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
	ΚΟΥΡΛΟΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ	
	ΤΖΑΦΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

39. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΦΟΥΡΚΑΣ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΓΚΡΙΜΟΤΣΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

40. ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΧΙΟΝΙΑΔΩΝ

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ
1	ΣΚΟΥΡΤΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αυτοί που έφυγαν

† Αναστασία Κ. Βαδάση 1915-2011

Πλήρης ημερών σε ηλικία 96 ετών ανεχώρησε για την αιωνιότητα την 23-1-2011 η πολυαγαπημένη μας μητέρα, γιαγιά, αδελφή και θεία Αναστασία Κ. Βαδάση, καταγόμενη από την Οξυά Κονίτσης. Άνθρωπος ειλικρινής, σεμνός, πράος, με πολύ ευγένεια και απλότητα είχε καταφέρει να κερδίσει την αγάπη και την εκτίμηση όλων όσων την γνώρισαν. Περνά στην αιωνιότητα έτσι ήσυχα και ταπεινά όπως

έζησε και πορεύτηκε την οδό της ζωής αφήνοντας πίσω μόνο φίλους. Πολυαγαπημένη μας μητέρα να είσαι σίγουρη ότι θα σε θυμόμαστε πάντα με πολύ καμάρι και στη μνήμη σου τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου και τα δισέγγονα σου προσφέρουμε στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» το ποσό των 200,00 ευρώ. Επίσης στη μνήμη σου, η κόρη σου Λευκοθέα και ο γαμπρός σου Απόλλων Βλάχος, εκ Καΐρου προσφέρουμε στον Ιερό Ναό της γενέτειράς σου Άγιο Νικόλαο Οξυάς, το ποσό των 500,00 ευρώ. Αιωνία σου η μνήμη.

† Πορφύρη Ανδρονίκη (1915-2011)

Το χωριό μας, η Οξυά μας, στις 27.1.2011, αποχαιρέτησε τη θεία Νίκη, μια σεβάσμια γερόντισσα. Έφυγε από κοντά μας πλήρης ημερών.

Έζησε μια ζωή που χρειάζεται βιβλίο ολόκληρο για να γραφτεί. Ορφάνεψε μικρή, γνώρισε το σκληρό πρόσωπο της ζωής. Πέρασε δύσκολα χρόνια, πολλά χρόνια μόνη της στη ζωή. Ο εμφύλιος ξεχώρισε την οικογένειά της κι έμεινε ολομόναχη να φροντίζει τον αγαπημένο της γιο, το

Νίκο. Διώχτηκε και φυλακίστηκε – με ένα μωρό στην αγκαλιά για τις ιδέες και τα πιστεύω της και του άνδρα της. Όμως τα αντιμετώπισε όλα με αξιοθαύμαστη υπομονή και ψυχραιμία. Και τα χρόνια πέρασαν κι έγιναν καλύτερα, ξαναενώθηκε η οικογένειά της. Το χαμόγελο ξαναγύρισε στα χείλη της. Είδε νύφες, γαμπρούς, εγγόνια και δισέγγονα.

Ακέραια, ειλικρινής και γνήσια Οξυώτισσα. Με την απλότητα του χαρακτήρα της, την αξιοπρέπεια και την ευγένειά της κέρδιζε την αγάπη και την εκτίμηση όλων. Στο πρόσωπό της συναντούσες τα γνωρίσματα της ανθρω-

πιάς: τη σεμνότητα, τη σύνεση, την πραότητα και ένα ζεστό χαμόγελο της καλοσύνης που το φώτιζε.

Δίδαξε με το παράδειγμά της, την ψυχραιμία της που αντιμετώπιζε τις δύσκολες στιγμές της ζωής, με τον τρόπο που ζούσε τις ευχάριστες στιγμές, με το ουζάκι της και το μεζεδάκι της. Ήταν ανεπανάληπτη. Πάντα παρούσα στην Αδελφότητα και σε όλες τις εκδηλώσεις.

Συμβούλευε κι ορμήνευε όσους βρίσκονταν σε κάποιο δίλημμα στη ζωή τους. Φρόντιζε να τηρούνται τα ήθη και τα έθιμα του χωριού. «Μάλωνε» όσους δεν έπρατταν καλά και επαινούσε όποιον και όποια βάδισε το δρόμο το σωστό. Ήταν το σήμα κατατεθέν των γυναικών της Οξυάς.

Όλοι και όλες τις χρωστάμε μεγάλη ευγνωμοσύνη για ό,τι μας άφησε, για ό,τι μας πρόσφερε.

Τα προφορικά «μπράβο» που πήρε στη ζωή της είναι άπειρα. Τη βράβευσε και επίσημα η Αδελφότητά μας για την προσφορά της στο χωριό μας. Αλλά και ο Σύλλογος Γυναικών Θρακομακεδόνων, δια μέσου τους Συλλόγου μας, γνώρισε από το Internet την πολυκύμαντη ζωή της και την τίμησε το Μάιο του 2010, σε ειδική εκδήλωση που έκανε για το πρόσωπό της.

Τα τελευταία χρόνια αισθανόταν να χάνει τις δυνάμεις της με τα συχνά αναπνευστικά προβλήματα και η κουρασμένη καρδιά της άρχισε να έχει αρρυθμίες. Έβλεπε ότι κλείνει ο κύκλος της ζωής της.

Όμως μέχρι την τελευταία στιγμή πάλευε ψύχραιμα και αγόγγυστα και πάντα έλεγε «καλά είμαι». Το καλοκαίρι πήγε για τελευταία φορά στο χωριό να εκπληρώσει ένα θλιβερό καθήκον, να κάνει την εκταφή του άντρα της, προαισθανόμενη ότι πλησίαζε η στιγμή να τη δεχτεί η τελευταία κοινή τους κατοικία.

Έζησε τις τελευταίες ημέρες στο χωριό μας, που το λάτρευε, που το λαχταρούσε και τη γέμιζε με χαρά και δύναμη. Εκεί η καρδιά της χτυπούσε πιο ρυθμικά και η ψυχή της ήταν γεμάτη ευφροσύνη και αγαλλίαση.

Τελευταία η υγεία της χειροτέρευε. Με αφοσίωση ο Νίκος της, η αγαπημένη της νύφη Αλεξάνδρα και όλα τα μέλη της οικογένειάς της όσο μπορούσε ο καθένας – της συμπαραστάθηκαν στην τελευταία της δοκιμασία. Στις 27.1. άφησε την τελευταία της πνοή κι έκλεισε τα μάτια της στην αγκαλιά του γιού της και των δικών της. Έφυγε ευτυχισμένη και πήγε να κοιμηθεί στο χωριό μας, στο χώρο που όρισε ο άνδρας της.

Θεία-Νίκη, δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ! Η ζωή σου, το παράδειγμά σου θα μείνουν αιώνια και θα διδάσκουν. Η μορφή σου, το μειλίχιο ύφος σου, η διαύγειά σου και ο καλός σου λόγος θα μείνουν πάντοτε στη μνήμη όλων μας.

Ας είναι ελαφρύ το ιερό χώμα του χωριού μας που σε σκεπάζει,

Αιωνία σου η μνήμη

Ο ανεπιός σου Κώστας

(Η οικογένειά της στη μνήμη της προσφέρει στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ 50 ευρώ).

† Θώμος Αθανάσιος του Θωμά και της Φραγκούλας

Στις 21 Ιανουαρίου του 2011 έφυγε για πάντα από κοντά μας ένας φλογερός Αγωνιστής του λαϊκού κινήματος - ο ΘΩΜΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Γεννήθηκε το 1923 στο χωριό Δίστρατο Κονίτσης. Καταγόταν από γονείς με δημοκρατικές παραδόσεις, κτηνοτρόφους, πολύτεκνης οικογένειας με 8 παιδιά. Όλη η οικογένεια, από πάππου προς πάππου, γονείς, παιδιά, ξαδέρφια, όλοι υπήρξαν αγωνιστές στις πιο σημαντικές μάχες της ελληνικής ιστορίας, από τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο και την καταστροφή της Μικράς Ασίας έως τον πόλεμο με τους Γερμανούς και τους Ιταλούς και τέλος τον Εμφύλιο.

Στην περίοδο της Κατοχής συμμετείχε στην Αντίσταση, στον εφεδρικό ΕΛΑΣ, ως, σύνδεσμος στη μεταφορά τροφίμων και πυρομαχικών στα τμήματα του ΕΛΑΣ. Μετά την απελευθέρωση αναγκαζόταν να κρύβεται λόγω του κυνηγητού των αντιστασιακών.

Το 1946 κατατάχθηκε στο ΔΣΕ και πολέμησε παλικαρίσια. Πήρε μέρος σε πολλές μάχες, καθώς και στις μεγάλες πολεμικές επιχειρήσεις στα Ζαγόρια, στα Χάσια, τη Μακεδονία και το Γράμμο.

Ο αδελφός του, Γιάννης Θώμος, σκοτώθηκε στη Φλώρινα με τον Εμφύ-

λιο Πόλεμο. Μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας άρχισε η δίωξη των Αντιστασιακών. Όλη η οικογένεια συνελήφθη, ακολούθησαν εξορίες, βασανιστήρια, φυλακίσεις.

Μετά τη λήξη του Εμφυλίου Πολέμου βρέθηκε πολιτικός πρόσφυγας στη Σοβιετική Ένωση, στην πόλη Τασκένδη του Ουζμπεκιστάν, όπου παρέμεινε για 27 ολόκληρα χρόνια μακριά από την πατρίδα και τους αγαπημένους συγγενείς του. Η υπόλοιπη οικογένεια θα βρεθεί στη Ρουμανία.

Εργάστηκε σε διάφορες οικοδομικές επιχειρήσεις ως μπογιατζής, κτίστης, σοβατζής. Η επιθυμία του για επάνοδο στην πατρίδα και η συνάντηση με τους αγαπημένους του συγγενείς εκπληρώθηκε. Το 1976 επαναπατρίστηκε με τη σύζυγο του, επίσης Αγωνίστρια Σοφία Μπίντου από την Αγία Μαρίνα Πωγωνίου και τα τρία παιδιά τους. Με τον επαναπατρισμό του εργάστηκε σε διάφορες οικοδομικές επιχειρήσεις στην Αθήνα, μέχρι τη συνταξιοδότησή του.

Έμεινε πιστός στις ιδέες του μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του.

Στη μνήμη του συζύγου και πατέρα μας προσφέρουμε 100ευρώ για το περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ».

Η σύζυγος του Σοφία
Τα παιδιά του
Αλεξίου Θώμου Φραγκίτσα
Σφήκα Θώμου Ελευθερία
Θώμος Γιάννης

† Άννα (Φλώρου) Παναγιωτίδη

Τι μοίρα κι αυτή, να κάνεις σε σύντομο χρονικό διάστημα αγαπητά πρόσωπα! Έφυγε πριν λίγους μήνες απ' τη ζωή η αδερφή μου, μετά ο φίλτατος Μή-

τσιος Παπαθεμιστοκλέους και προ ημερών η αγαπητή Άννα. Ενώ καθόμαστε τόσο κοντά στα Γιάννινα, απο σύμπτωση δεν την έβλεπα συχνά.

Εδώ κι έναν χρόνο, μέρα παρά μέρα, τη συναντούσα όταν ερχόταν στην κόρη της που μένει απέναντί μου. Διψούσε να μιλάμε για τα περασμένα και προπαντός για τα μαθητικά μας χρόνια, που τα ξεκινήσαμε μαζί. Της είχα πει, ότι, όταν θα ξανάγραφα στο περιοδικό «Κόνιτσα», θα αναφερόμουν και στον αυστηρό χαρακτήρα της μητέρας της και ανυπομονούσε να διαβάσει τα γραφόμενά μου. Λες και βιαζόταν. Μίκραινε τα βήματά της για να μιλάμε περισσότερο. Μα, δεν είχαν κλείσει δύο μέρες που την είδα και μιλήσαμε. Μαθαίνω το χαμό της και δεν το πιστεύω.

Εκείνη την ημέρα μάλιστα επαινούσε τα γραφόμενά μου, λέγοντας «ότι τα κείμενά σου, Πέτρο, τα διανθίζεις και με κάποιον στίχο για περισσότερο ενδιαφέρον». Ναι Άννα, δεν θα παραλείψω και στο δικό σου χαμό και μάλιστα τον μήνα Δεκέμβριο (τί σύμπτωση), να μην αναφέρω παραφράζοντας λίγο το «Αχ Αννούλα του χιονιά, δεν θα είσαι πια μαζί μας» και «την αυγούλα, Άννα μου Αννούλα, έφυγες κι έχεις χαθεί». Όταν ακούω αυτά τα άσματα, βουρκώνω απο συγκίνηση αφού αναφέρονται σ' όλες τις Άννες, συμπεριλαμβανομένης και της μάνας μου. Κόσμος πολύς στην εκφορά σου κι όπου κι αν στάθηκα, άκουγα να μιλάνε για τα πλούσια χαρίσματά σου, που τα γεύτηκε ο σύζυγός σου, και τα πολλαπλασίασαν τα παιδιά σου. Αρχοντοπούλα στην ψυχή, αρχοντοπούλα στους τρόπους σου.

Όταν θα πάω στην Κόνιτσα, θα πάρω λίγο χώμα απ' τη γειτονιά σου και θα το σκορπίσω στον τάφο σου, μια και τα συστατικά του δώσαν καρπούς κι αναθρέφτηκες και έγινες αγαπητή απ' όλους.

Πέτρος Θωμά Μπούνας

† Επαμεινώνδας Λεων. Κοκοβές (1931-2010)

Την 11/3/2010 στα Γιάννενα έφυγε ξαφνικά ο σύζυγος, πατέρας και θείος Νώντας.

Γεννήθηκε στην Αγία Βαρβάρα (Πλάβαλη) το 1931 γιος της πολυμελούς οικογένειας του Λεωνίδα και της Αντιγόνης Κοκοβέ. Αφού τελείωσε το οκτατάξιο γυμνάσιο προσελήφθη από τον

ΟΤΕ. Εργάστηκε αρκετά χρόνια στην Κόνιτσα και συνταξιοδοτήθηκε στα Γιάννενα το 1987.

Το 1963 παντρεύτηκε την Ανθούλα, κόρη του Χαρίλαου Πρωτοσυγγέλου, διδάσκαλου και δωρητή των Δημ. Σχολείων Κόνιτσας, με την οποία απέκτησαν τον Λεωνίδα και την

Αντιγόνη.

Το χωριό μας έγινε φτωχότερο με την απώλειά του. Όλοι, όσοι τον γνώρισαν, έχουν στη μνήμη τους έναν άνθρωπο ήρεμο, πράο, καλόν οικογενειάρχη και οι συγχωριανοί του τον άνθρωπο που ενδιαφερόταν τόσο για το χωριό όσο και για τους ίδιους.

Εμείς που τον γνωρίσαμε και τον αγαπήσαμε εκφράζουμε την συμπάθειά μας προς την σύζυγό του και τα παιδιά του και τους ευχόμαστε να ζήσουν να τον θυμούνται και να τιμούν τον αγαπημένο μας Νώντα και ο «πανδαμάτωρ» χρόνος, ιατρός των πάντων, να τους βοηθήσει.

Τώρα, προς το τέλος, είχε αποφασίσει να εκδώσει ένα βιβλίο για το αγαπημένο μας χωριό, την Πλάβαλη, και κάτι σαν αυτοβιογραφία μαζί. Δυστυχώς όμως

ξαφνικά μας άφησε και το πόνημά του έμεινε μετέωρο.

Ας είναι καλά η σύντροφός του Ανθούλα που εκπλήρωσε την επιθυμία του εκδίδοντας το «Ό,τι θυμάμαι».

Η ζωή του είναι οδηγός για τους ανθρώπους: να είναι τίμιοι και εργατικοί και θάβρουν τον δρόμο τους. Είναι αυτός ο ανηφορικός που σου δίνει όμως δύναμη, γιατί ξέρεις ότι είναι ο σωστός, ο δίκαιος που σου προσφέρει ηθική ικανοποίηση και ψυχική ευφορία αφού ο ξάστερος έλεγχος, η συνείδηση είναι ήσυχη, ανεξάρτητη από το όποιο αποτέλεσμα του αγώνα.

Στην μνήμη του κατέθεσα στο Εκκλ/κό Γηροκομείο Κόνιτσας 50 ευρώ και στο περιοδικό Κόνιτσα 20 ευρώ.

Παν. Δήσιος

† Σπύρος Γ. Δήσιος (1947-2011)

Μας έφυγε ξαφνικά από κοντά μας ο ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΣ.

Νωρίς, μόλις 63 χρόνων δεν πρόλαβε να απολαύσει κόπους δεκαετιών, να πάρει στα γόνατά του

εγγονάκια, κι ήταν τόσο κοντά...

Εμείς που τον ζήσαμε νοιώθουμε τώρα πολύ φτωχοί αφού αυτός, όπου ήμασταν μαζί του, μας χάριζε την χαρά που διέθετε τόσο πηγαία.

Υπήρξε μεγάλος αγωνιστής. Δούλεψε όσο λίγοι και οι κόποι του δεν πήγαν χαμένοι: Σπούδασε εργαζόμενος ανε-

δείχθη στέλεχος στην Ιονική Τράπεζα, μεγάλωσε τρία παιδιά που διαθέτουν ήθος και εργατικότητα και τους δημιούργησε μια επιχείρηση για το μέλλον τους. Είχε όμως και την συμπαράσταση της συντρόφου του Ελένης, στην οποία η απώλειά του κόστισε και θα κοστίζει πολύ...

Στη χαροκαμένη μάνα, την θεία Γιώργαινα, δεν βρίσκω ένα λόγο παρηγοριάς γιατί ό,τι κι αν της πω για το Σπύρο θα ρωτάει γιατί να φύγει τόσο νωρίς. Το ίδιο στα αγαπημένα αδέρφια του και ανήψια του.

Στην Ελένη, στα παιδιά του Γιώργο, Μάριο και Μαρία, Σοφία και Μάριο

εύχομαι υγεία και υπομονή, έχοντας οδηγό την ζωή του Σπύρου, και μονιασμένοι, σαν γροθιά, να ανεβαίνουν της ζωής την ανηφόρα.

Όταν βρισκόμαστε στα Πολιτικά ή ακόμα περισσότερο στην Πλάβαλη θα

σκεπτόμαστε ότι κάπου γύρω μας φτερουγίζουν, ζεις και αναπνέεις τον αέρα αγαπημένων τόπων.

**Αιωνία σου η μνήμη Σπύρο μου
Ο πρωτοξάδελφός σου
Παναγιώτης Δήσιος**

† Κωνσταντίνα Βρόικου

Στις 27/12/2010 μετά τα Χριστούγεννα έφυγε για πάντα από κοντά μας η αγαπημένη Κωνσταντίνα Βρόϊκου γυναίκα του Παύλου Βρόϊκου από το χωριό Πληκάτι.

Αγαπητή μας Κωνσταντίνα οι συγγενείς και οι χωριανοί σου είναι συγκλονισμένοι από τον απροσδόκητο χαμό σου. Όλοι εμείς οι συγγενείς και χωριανοί ήμασταν παρόντες για να σε απο-

χαιρετήσουμε με οδύνη και πόνο και κυρίως τα αγαπημένα παιδιά σου και τα αδέρφια σου.

Ήσουν ένας πολύ αγαπητός άνθρωπος για την οικογένεια και για το χωριό σου. Το Πληκάτι έχασε έναν πολύ άξιο άνθρωπο και μια θαυμάσια γυναίκα.

Ας είναι αιώνια η μνήμη σου και ελαφρύ το χώμα σου.

Ο αδερφός σου Αντώνης

Υ.Γ. Στη μνήμη της προσφέρω 20 ευρώ στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ»

† Γιώργος Ζώτος

Στις 28/6/10 έφυγε από τη ζωή ο αγωνιστής Γιώργος Ζώτος. Γεννήθηκε το 1915 στο χωριό Κάντσικο (σήμερα Δροσοπηγή) και καταγόταν από φτωχή κτηνοτροφική οικογένεια. Έγινε οικοδόμος και ταξίδεψε σε πολλά μέρη, ακόμα και στην Αφρική.

Το 1943 βγήκε εθελοντής αντάρτης στον ΕΛΑΣ υπηρετώντας στο 3/40 Σύνταγμα και πήρε μέρος σε πολλές μάχες κατά των Γερμανών στο Πέτα, Καλλεντίνη, Συρράκο και κατόπιν στην απελευθέρωση της Κόνιτσας.

Το Γενάρη του 1944 υπηρέτησε σύνδεσμος του Άρη Βελουχιώτη

παίρνοντας συγχαρητήρια απ' αυτόν.

Ύστερα από πολλές περιπέτειες ο Γιώργος έγινε μόνιμος κάτοικος στην Πελασγία Βόλου.

Στην κηδεία του παραβρέθηκαν αντιπρόσωποι του Κ.Κ.Ε. και της ΠΕΑΕΑ που κατέθεσαν στεφάνια, έγιναν ομιλίες και Δημοτικοί άρχοντες και πλήθος κόσμου τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία.

Αιωνία σου η μνήμη αγαπητέ ξάδερφε, να είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει. Στη μνήμη σου προσφέρω 10 ευρώ στο περιοδικό μας.

Παύλος Ζώτος

† Αφιέρωμα στη Μνήμη του Χρήστου Θ. Κατσιώτα

Για δεξ καιρό που διάλεξε
ο χάρος να με πάρει
τώρα που πέφτουν τα κλαδιά
παγώνουν τα χορτάρια
τώρα στην βαρυχειμωνιά
και στον βαρύ χειμώνα
εγώ το χιόνι τ' αγαπώ
και την βροχή την θέλω
πήρα την στρατά το στρατί
στρατί το μονοπάτι.
Βρίσκω ένα δένδρο ένα δεντρί
ψηλό σαν κυπαρίσσι
στέκω ορθός και το κοιτώ
ορθός και το ρωτάω
πέσμου δεντρί δεντράκι μου
ψηλό μου κυπαρρίσι
το που μωρ' θα πλαγιάσω εγώ
θ' αραδιάσω το βράδυ
- στη ρίζα μου θ' αραδιαστείς
στα κλωνάρια μ' θα πλαγιάσεις.

Ο Χρήστος Κατσιώτας απεβίωσε στις 4/2/2011 και κηδεύτηκε στο χωριό του Λαγκάδα σε ηλικία 91 ετών.

Ο Χρήστος Κατσιώτας του Θωμά και της Ελένης γεννήθηκε στην Λαγκάδα Κόνιτσας στις 25-12-1920 από οικογένεια Μαστόρων το τέταρτο κατά σειρά παιδί της οικογένειας.

Τελειώνοντας τις λίγες τάξεις στο Δημοτικό Σχολείο Λαγκάδας σε ηλικία

δέκα ετών ξενιτεύτηκε με τα μπουλούκια των Μαστόρων της Λαγκάδας σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας πρώτα ως μαστορόπουλο και αργότερα ως μάστορας της πέτρας χτίζοντας σπίτια, Εκκλησίες, Δημοτικά Σχολεία και άλλα Δημόσια κτίρια.

Αργότερα κατατάχτηκε στο στρατό όπου υπηρέτησε σχεδόν τέσσερα χρόνια κατά την διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου όπου και απολύθηκε.

Στη συνέχεια παντρεύτηκε την Ευμορφία Η. Μανώλη και απόκτησε τρία παιδιά την Αφροδίτη, τον Κώστα και την Ασημούλα.

Όλα τα χρόνια δούλεψε σκληρά να επιβιώσει και να συντηρήσει την οικογένειά του.

Ένα διάστημα μετανάστευσε στη Γερμανία για ανεύρεση εργασίας όπου παρέμεινε δύο και πλέον χρόνια, και επέστρεψε οριστικά στην Ελλάδα, δουλεύοντας ως χτίστης και οικοδόμος.

Στη συνέχεια εγκαστάθηκε στη Θεσσαλονίκη μαζί με την οικογένειά του και εργαζόταν στις οικοδομές όπου και συνταξιοδοτήθηκε από το ΙΚΑ και επέστρεψε μόνιμα στο χωριό του Λαγκάδα. Σε όλη την διάρκεια της ζωής του ήταν εργατικός, τίμιος, και καλός οικογενειάρχης.

Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδευσαν πρώτα από όλους η οικογένειά του, οι συγγενείς και όλο το χωριό.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της

Λαγκάδας που τον σκεπάζει.

Η σύζυγος του και τα παιδιά του στη Μνήμη του, αντί στεφάνων, προσφέ-

ρουν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Λαγκάδας 200€ και στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» 10€

ΜΝΗΜΕΣ

Κλείνοντας ένα χρόνο από τότε που έφυγε από τη ζωή η Ευδοξία Τζουμάκα, στη μνήμη της η κόρη της Ειρήνη Τζιάλλα και τα εγγόνια της Κώστας και Ευθαλία, προσφέρουν στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» 40€.

• Στη μνήμη της Σπυριδούλας Π. Μούσιου 89 ετών, που απεβίωσε στα Γιάννινα στις 10/1/11 και κηδεύτηκε στο χωριό της Λαγκάδα, ο σύζυγος και τα παιδιά της προσφέρουν 100 € στον Ι. Ναό Κοιμ. Θεοτόκου Λαγκάδας και 5€ στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ».

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/dafliis

Τηλ.: 26550 24200
Κινητό: 697 2268128
e-mail: gntaf@tee.gr

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ε. ΤΣΙΛΙΦΗΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Επιστημονικός Συνεργάτης
Κέντρου Έρευνας & Πρόληψης Υγείας Εφήβων
Α' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών
Νοσοκομείο Παιδών "Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ"

Ιατρός Δερματολογικού Τμήματος Κλινικής "ΜΗΤΕΡΑ"

Σοφοκλή Βενιζέλου 1, Δόφνη, 2ος όροφος
Τηλ.: 210 9760180, Κιν.: 6948 886827, e-mail: tsilifis@yahoo.gr

Ελένη Μπαγκλή MD, PhD

Χειρουργός οφθαλμίατρος

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπ. Ιωαννίνων
τ. Ερευνήτρια στην Ηλικιακή Εκφύλιση της Ωχρας (San Francisco, USA)
Μετεκπαιδευθείσα στις παθήσεις του βυθού
(Moorfields Eye Hospital, London, UK)

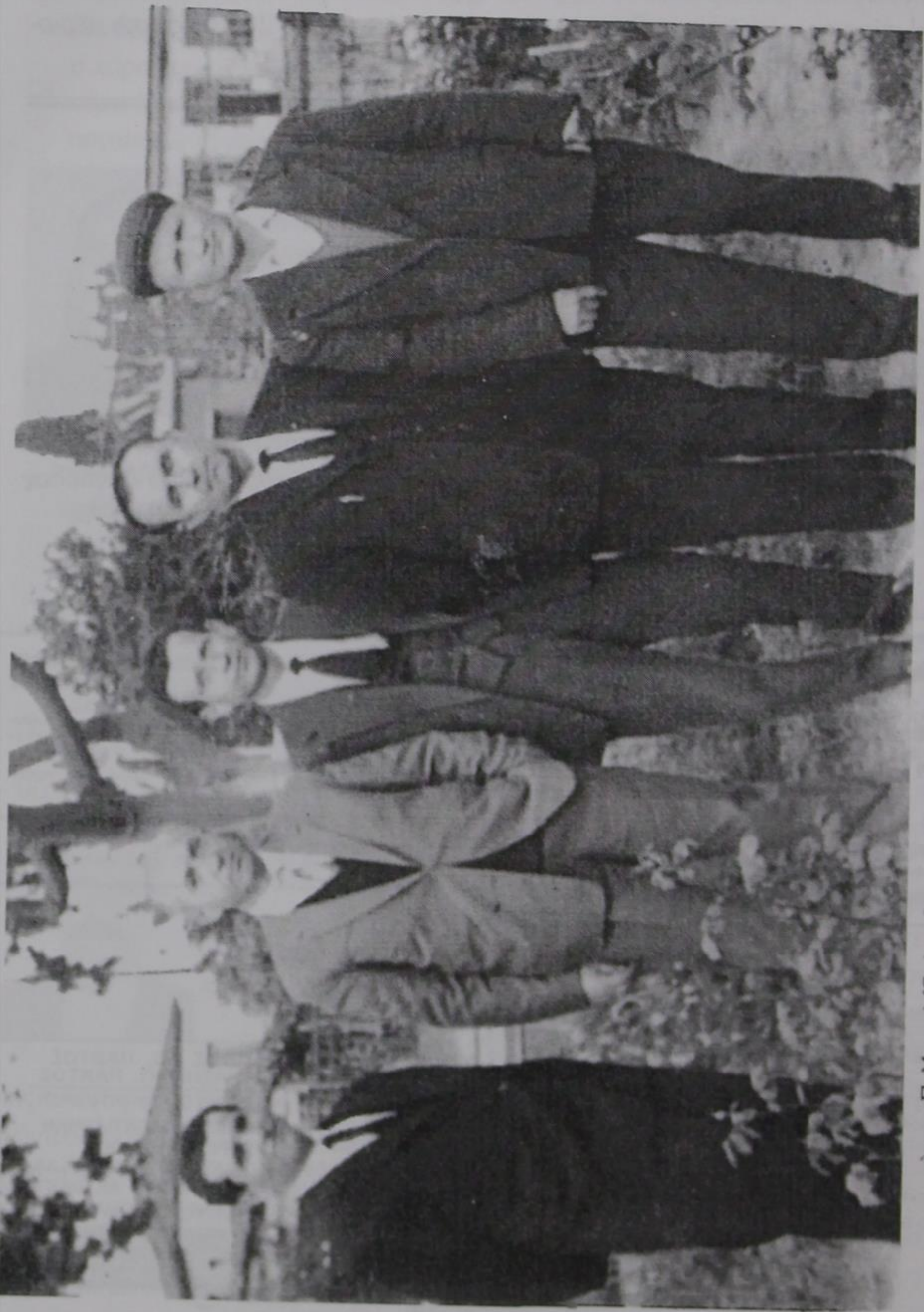
Ιατρείο 28ης Οκτωβρίου 45, 3ος όροφος, Ιωάννινα
τηλ. 2651020064 κιν. 6974491334
e-mail: elenibgl@hotmail.com

ΠΕΤΡΟΣ ΑΘ. ΠΑΝΤΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΠΑΝΤΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

- ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ
- ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ • ΘΕΡΑΠΕΙΑ LASER
- ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑ
- ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 77, Τ.Κ. 106 80 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 36 30 657, Κιν.: 6944 264 274
e-mail: pantosat@gmail.com

Πριν 47 χρόνια στο Αίγιο. Από αριστερά: Ι. Παναγιώτης, Ι. Σπυριδών, Α. Προβρυτινός, Ν. Βλάχος, Μ. Παναγιώτης

Συνδρομές

Βακόλας Απόστ. U.S.A	30	Βαζούκη Κασσιανή Γιάννινα	20
Βακόλας Σωτ. U.S.A.	30	Μακόπουλος Χαρ. Γιάννινα	20
Ellisan Elleni U.S.A.	30	Αδάμος Γεωργ. Γιάννινα	15
Σπύρου Γεώργιος Γερμανία	30	Τσούνη Χαρίκλεια Γιάννινα	15
Πίτσικας Αθαν. Αθήνα	20	Δημητρίου Βασ. Γιάννινα	20
Τασούλας Κων. Αθήνα	15	Ζακόπουλος Χρήστος Γιάννινα	50
Δάφνης Ιωάν. Αθήνα	15	Χολέβα Μαρία Γιάννινα	20
Τσιαλιαμάνης Θεοδ. Αθήνα	50	Ραπακούσιος Αποστ. Γιάννινα	15
Μήτσης Αποστ. Αθήνα	30	Καλλιντέρη Αμαλία Γιάννινα	45
Ζακόπουλος Αχιλ. Αθήνα	20	Καλλιντέρης Παντ. Γιάννινα	30
Καραγιάννης Σπύρος Αθήνα	15	Νίκου Παντ. Γιάννινα	15
Ανδρεάδης Χρήστος Αθήνα	15	Βίλλη Φρόσω Γιάννινα	25
Ρούσης Μιχ. Αθήνα	15	Κόλιας Βασ. Γιάννινα	15
Καρπούζης Κων. Αθήνα	40	Βάκαλος Αποστ. Γιάννινα	15
Παπαδημούλης Χρ. Αθήνα	15	Ζιώγας Αντ. Πολύγυρος	20
Παπαδημούλης Κων. Αθήνα	15	Κυρίσης Ιωαν. Ρόδος	20
Σιακφά Λευκοθέα Αθήνα	15	Τούσης Κων. Καμάρες	20
Μπακόλας Χρήστος Αθήνα	15	Σκούφιας Γεωργ. Πρέβεζα	15
Σταμπολτά Ουρανία Αθήνα	15	Ρούσης Γεώργ. Μέγαρα	15
Κίτσιος Σταύρος Αθήνα	15	Ράπη Ανδρομάχη Λάρισα	50
Γιαιλόγλου Ιωάννης Αθήνα	30	Λάμπρου Μιχ. Δράμα	30
Λέτσιος Ιωάννης Αθήνα	20	Φασούλης Κώστας Πάτρα	30
Σακκά Ανθή Αθήνα	20	Μαρτσέκης Λουκάς Πάτρα	20
Δάφνης Ιωαν. Αθήνα	10	Τζώτζης Δημ. Πάτρα	3
Πίσπας Μιχ. Αθήνα	30	Παπαμιχαήλ Χαρ. Πάτρα	30
Αλεξίου Μαρία Αθήνα	15	Καρανάσιος Αθαν. Λάρισα	50
Γραβάνη Αλέκα Αθήνα	15	Βούρης Πέτρος Αλιβέρι	50
Λώτου Γλυκ. Θεσ/νίκη	15	Μπελθικιώτης Παν. Αμύνταιο	20
Κατσιώτα Ασημ. Θεσ/νίκη	20	Κώτσικου Ευανθία Ελευσίνα	15
Ντίνης Δημ. Θεσ/νίκη	15	Μήτσικα Ελένη Κέρκυρα	15
Ντίνης Δ. Ηλίας Θεσ/νίκη	15	Ευαγγέλου Δημ. Ηράκλειο	20
Λύρας Δημ. Θεσ/νίκη	20	Σπύρου Ελένη Ξυλόκαστρο	15
Γκούντας Πασχ. Θεσ/νίκη	15	Γιαννούσης Σπυρ. Καβάλα	20
Χατζηνικολάου Νίκος Θεσ/νίκη	40	Κυριάκου Αθαν. Γρεβενά	20
Κολιού Νεραντζιά Θεσ/νίκη	15	Λυμπερόπουλος Νικ. Εύβοια	20
Σκούφιας Δημοσθένης Γιάννινα	15	Γαϊτανίδη Ελευθ. Κόνιτσα	15
Κουκέσης Βασίλειος Γιάννινα	15	Κολόκας Δωροθ. Κόνιτσα	15
Ματσή Ολυμπία Γιάννινα	20	Κ.Α.Π.Η. Κόνιτσας Κόνιτσα	15
Ντάφλη Αγνή Γιάννινα	30	Νίκου Χρήστος Κόνιτσα	20
		Σπανός Χ. Βασ. Κόνιτσα	15
		Βαγενά Αποστολία Κόνιτσα	15
		Ιερ. Καλλιντέρης Χρ. Κόνιτσα	15
		Ρούσης Νίκος Κόνιτσα	15

Κόνισσα

Αλεξάνδρου Ιωαν. Κόνισσα	15	Ντεντοπούλου Χρ. Κόνισσα	15
Πάντος Χαρίσης Κόνισσα	15	Λάππας Δημ. Ηλιόρραχη	20
Ζαχαράκη Ευανθία Κόνισσα	15	Κεφάλας Νικ. Πηγή	15
Παπαδήμας Νίκος Κόνισσα	20	Κεφάλας Χαρ. Πηγή	15
Σπέλλας Χρήστος Κόνισσα	15	Μπάρμπας Κων. Δίσπρατο	15
Καβαδά Ειρήνη Κόνισσα	15	Τσάγκας Δημ. Πλαγιά	15
Τζινέρης Παντ. Κόνισσα	15	Περώνης Ιωαν. Πυρσόγιαννη	15
Μπούνας Ευαγγ. Κόνισσα	30	Τσιρώνης Αθαν. Ελεύθερο	25
Μήτσικας Αθαν. Κόνισσα	20	Οικονόμου Ευαγγ. Δίσπρατο	20
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ Κόνισσας	100	Σουφλέρης Απ. Καλόβρυση	15
Ρόμπολος Κων. Κόνισσα	15	Τσελίφης Βασ. Νικάνορας	15
Κυρτζόγλου Ηλίας Κόνισσα	15	Καρράς Νίκος Ηλιόρραχη	40
Αντωνίου Νίκος Κόνισσα	15	Παπαχαρίσης Δημ. Μάζι	20
Ευαγγέλου Λαμπρινή Κόνισσα	20	Μπακόλας Θεοφ Νικάνορας	15
Κίτσιου Μαρία Κόνισσα	20	Ματσής Γεωργ. Ελεύθερο	20
Κυπαρίσση Αρετή Κόνισσα	20	Κίτσιου Ευδοκία Πηγή	15
Κέντρο Νεότητας Κόνισσα	15	Ντάκουλα Θεοδώρα Θεοτόκος	15
Κρυστάλλης Χαρ. Κόνισσα	20	Σπύρου Χρυσάνθη Νικάνορας	15
Γκότζος Πέτρος Κόνισσα	15	Παπασπύρου Βασ. Αειόπετρα	20
Νικολάου Κοσμάς Κόνισσα	15	Χήρας Δημ. Γανναδιό	15
Μπάρμπα Νικολέττα Κόνισσα	15	Καλησώρας Γεωργ. Καστανή	20
Κοντογιάννης Χαρ. Κόνισσα	50	Εξωρ. Σύλλογος Πηγής	15
Στέφος Στέφος Κόνισσα	20	Ζήμουρας Ιωάννης Ελεύθερο	15
Γέγιος Παναγ. Κόνισσα	30	Γκόγος Στεργ. Δίσπρατο	20
Νίκου Βασ. Κόνισσα	15	Γρέντζιος Γεωργ. Παλαιοσέλλι	20
Ιερ. Νάκος Αποστ. Κόνισσα	15	Χρησιδίη Ειρήνη Αηδονοχώρι	15
Καφετζής Δημ. Κόνισσα	30	Σαμαράς Βασ. Αγ. Παρασκευή	20
Νάτσης Ηλίας Κόνισσα	50		

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ενορίας Αγίου Νικολάου Οξυάς, εκφράζει τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη του, προς την οικογένεια Απόλλωνος και Λευκοθέας Βλάχου, εκ Καΐρου, για την ευγενική προσφορά χρηματικού ποσού στον ως άνω Ιερό Ναό, στην μνήμη της μητέρας τους Αναστασίας Κ. Βαδάση εξ Οξυάς, που απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα την 23-1-2011.

Ευχόμαστε ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της και να παρηγορεί όλους τους οικείους της.

METROPOLITAN
HOSPITAL
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
ΕΕΥΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ Α.Ε.

Ειρήνη Οικονόμου Σταματάκη
Ειδικός Παθολόγος
Διδάκτωρ F.U. Berlin
Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι
Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823
Δέχεται: Τετ. - Περ. 6-8 μ.μ. με ραντεβού
Τηλ. Οικίας-Fax: 210 4817 449
Κιν.: 6944 392 273
e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

& Ελ. Βενιζέλου 1
Αθήνα
Τηλ. 210 4809 338
Κιν. 210 4809 973
7

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119

6974 491605

ΑΘΗΝΑ

ΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Αντικρινή πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα
Τηλ./fax: 26550 29377
e-mail: surlams@otenet.gr

ΔΑΜΙΑΝΗ Ζ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΙΑΤΡΟΣ - ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Γ' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ **ΙΑΣΩ** GENERAL

Τηλ. Νοσοκ.: 210 6502989

» Οικίας : 210 6929056

Κινητό: 6936876978

ΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

ο χάνι

ΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567
FAX: 26550 24568

PARISSIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλαστείο
σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/νση: Βαγγέλης Σ. Νούτσης

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 210 5222269

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική
Εμφυτεύματα

άδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς
10 8080010 - 6944 812910
e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος
Αστικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ:

ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3

ΑΘΗΝΑ 106 78

ΤΗΛ.: 210 3820888

FAX: 210 3820888

KIN.: 6977 242412

e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr